

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 195 (4445) ВІВТОРОК, 14 ЖОВТНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Як бути зі світовою фінансовою кризою? Рецепти від Євросоюзу, «великої вісімки» та РНБО

Як відвернути світову фінансову кризу, на вихідних вирішували лідери найупливовіших держав. «Велика вісімка» і 15 країн єврозони прийняли два плани, що повинні підтримати фінансову стабільність.

Лідери єврозони, до яких приєднався британський прем'єр Гордон Браун, зобов'язалися гарантувати міжбанківські позики до 2009 р. і заявили, що вкладатимуть гроші в кредитні організації шляхом купівлі їхніх акцій. За словами президента Франції Ніколя Саркозі, ці заходи мають безпрецедентний характер. Зокрема він повідомив, що європейські лідери досягли рамкової угоди, відповідно до якої окремі країни інвестуватимуть капітали у свої банки, купуючи їхні привілейовані акції. Н. Саркозі також відзначив, що план зачіпає всі аспекти фінансової кризи, але не повідомив, у яку суму він обійдеться, **передає Бі-Бі-Сі**.

СТОР. 9

Ціна на російський газ підвищуватиметься поетапно

Відбуватиметься це впродовж трьох років. Про це в інтерв`ю телеканалові «Інтер» заявила Прем`єр-міністр України Юлія Тимошенко. При цьому вона зазначила: Російська Федерація заявила, що з 1 січня 2009 року буде ціна європейська, ринкова — 500 доларів за 1 тис. кубічних метрів. Отже, за словами прем`єра, останній візит до Москви був присвячений тому, щоб «домовитися про інше ставлення до України».

«Ми підписали з Прем`єр-міністром РФ Володимиром Путіним прекрасний документ, в якому я домовилася не шоково піднімати ціну, а поступово, пропорційно, протягом трьох років. Я вважаю це абсолютною перемогою України і сподіватимуся, що ціна на 2009 рік трішки підніметься. Це дипломатична перемога України, і я думаю, що коли ми підпишемо конкретну ціну, я вас порадую», — підкреслила Ю. Тимошенко.

Сьогодні Покрова

У церкві в Пирогові реставровано іконостас

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Покрову в Музеї народної архітектури та побуту в Пирогові почали відзначати ще в неділю. В Покровській церкві, що міститься в регіоні «Закарпаття», отець Богдан Чурило **(на знімку)** освятив відреставрований іконостас. Львівський майстер Григорій Петришак два роки працював над його відновленням. «Я відреставрував його по крихтах старого. Щоб виконати цю роботу, довелося їздити Закарпаттям, збирати матеріали, дивитися на роботи тамтешніх майстрів. А ще дуже сильно мені допомогли співробітники музею», — розповів реставратор. Він сподівається, що цей іконостас стане гарною візитівкою Пирогова. Сам іконостас створено 1700 року невідомим закарпатським майстром. Тобто можна стверджувати, що над ним працювали у період козацького барокко — одного з найбільш цікавих та яскравих періодів українського мистецтва.

ГАРЯЧА ЛІНІЯ

17 жовтня 2008 року газета «Голос України» з 11.00 до 13.00 проводить гарячу телефонну лінію голови Севастопольської міської державної адміністрації **Сергія Володимировича Куніцина** з читачами парламентського видання.

Питання можна ставити в зазначений час за телефоном (8-0692) 54-47-73.

У РАХУНКОВІЙ ПАЛАТІ

Будівництво каналу Дунай—Чорне море під загрозою зриву

Ступінь готовності дамби становить лише шість відсотків. Про це заявили в Рахунковій палаті після перевірки використання бюджетних коштів, спрямованих на будівництво глибоководного суднового ходу Дунай—Чорне море. На думку ревізорів, Міністерство транспорту і зв'язку та Держкомітет департаменту морського і річкового флоту зірвали строки здачі об'єкта в експлуатацію. Через екологічну експертизу (її мало провести Міністерство охорони навколишнього природного середовища), що затягнулася, гідротехнічне будівництво подорожчало на 200 мільйонів гривень. Аудит дав змогу зробити висновок, що протягом 2006—2007 років і першого півріччя нинішнього 64 мільйони гривень було витрачено з порушеннями чинного законодавства, **повідомляє наш одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ**.

КОРОТКО

- ТОВ «Моноліт» приступило до спорудження в Харкові житлового будинку вартістю близько 35 мільйонів гривень.
- Молодь зі всієї України відтворила образи бійців УПА у Львові.
- На Миколаївщині з'явився перший пересувний культурно-бібліографічний центр.
- Програму надання інформаційних послуг населенню реалізовують у Рівному.

(За повідомленнями Укрінформу.)

Віталій Кличко — чемпіон почесний і реальний!

Бокс. Берлін (Німеччина). «02 Уорлд Арена». Перший захист чемпіонського титулу WBC у суперважкій категорії Семюелем Пітером (Нігерія). Претендент — Віталій Кличко (Україна).

Через три роки і вісім місяців Кличко-старший повернувся на ринг. Повернувся тріумфально! До титулу почесного чемпіона WBC 37-річний киянин додав звання реального чемпіона за найпрестижнішою версією професіонального боксу. Президент WBC Хосе Сулейман назвав поєдинок Кличка-старшого проти нігерійця Семюеля Пітера найяскравішим і найпереконливішим у кар'єрі українця. Пан Сулейман також сказав, що Віталій на сьогодні є найсильнішим суперважковаговиком світу.

На знімку: фрагмент бою в Берліні.

СТОР. 16

Фото з сайту Boxnews.

З 13 жовтня розпочалася передплата на 2009 рік

Шановні читачі, ви маєте можливість до 15 грудня 2008 року передплатити «Голос України» на наступний рік і з 1 січня одержувати газету українською або російською мовами.

Передплатна вартість 5-разового випуску газети (щодня, крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників становить 10 гривень на місяць (індекси: 40224 — українською мовою, 40223 — російською).

Передплатна вартість 3-разового випуску газети (у вівторок, четвер і п'ятницю) для індивідуальних передплатників становить 6 гривень на місяць (індекси: 08775 — українською мовою, 08337 — російською).

Для підприємств, установ та організацій передплатна вартість газети — 30 гривень на місяць (індекси: 60955 — українською мовою, 60997 — російською).

У зазначені суми входить вартість приймання передплати та доставки газети.

Передплату на парламентську газету «Голос України» можна оформити в будь-якому відділенні поштового зв'язку міста, району, селища міського типу чи села.

Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну або річну передплату п'ятиразового випуску — і ви станете учасником розіграшу автомобіля, купи грошей (3000, 2000 і 1000 гривень) та різних подарунків.

«Голос України» чекає своїх читачів і прихильників.

У НОМЕР

Коли припиняються повноваження парламенту

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк просить Конституційний Суд України розглянути на найближчому пленарному засіданні конституційне подання 51 народного депутата України щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 90 Конституції України від 29 вересня 2008 року.

У офіційному листі глави парламенту на ім'я Голови Конституційного Суду України Андрія Стрижака А. Яценюк просить прискорити розгляд зазначеного питання «з огляду на конституційні повноваження та нагальну необхідність у офіційному тлумаченні відповідних положень Конституції України щодо моменту припинення повноважень Верховної Ради України у випадках, передбачених статтею 90 Основного Закону України, у зв'язку з опублікуванням 10 жовтня 2008 року Указу Президента України «Про дострокове припинення повноважень Верховної Ради України VI скликання та призначення позачергових виборів».

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

Повідомлення прес-служби апарату Верховної Ради України

Газета «Дело» 13 жовтня 2008 року у статті «Яценюк уходит в интернет» опублікувала інформацію щодо виділення коштів апаратом парламенту на реорганізацію сайту Верховної Ради України та створення власного сайту Голови Верховної Ради України.

Відповідно до ситуації, що склалася навколо цього питання, повідомляємо, що сайт Верховної Ради України вже давно потребує модернізації через відсутність механізму пошуку, перевантаження структури, відсутність on-line зв'язку зі споживачами, форуму користувачів та інше.

На сайті Верховної Ради України немає окремої сторінки про діяльність Голови Верховної Ради України, а також його заступників, що не відповідає сучасним вимогам інформаційної політики вищого законодавчого органу України. У зв'язку з цим ще у 2006 році перед Управлінням комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України було поставлено завдання розробити технічний проект створення нового сайту, впровадженню якого завадили попередні парламентські вибори.

Президент закликає уряд профінансувати позачергові перегони

Про це глава держави заявив на вчорашньому засіданні Ради національної безпеки і оборони. Обговорювали два питання: невідкладні заходи щодо забезпечення конституційних виборчих прав громадян України під час проведення позачергових виборів Верховної Ради та заходи щодо посилення фінансово-бюджетної дисципліни і мінімізації негативного впливу світової фінансової кризи на нашу економіку.

Віктор Ющенко наголосив, що головне завдання влади сьогодні — забезпечити можливість проведення виборів, у тому числі фінансування кампанії. «У колі державницьких структур ми повинні говорити про одне — як виконати Конституцію, забезпечити фінансування і дати можливість провести волевиявлення виборця, і через ті мандати, які виборець надасть політичним силам, буде знайдено спосіб врегулювання цієї кризи», — наголосив Віктор Ющенко.

Блокування роботи парламенту в той час, коли необхідно винести рішення про фінансування виборів, Президент розцінив як політичне рейдерство. Він висловив обурення тим, що парламентська процедура щодо цих законодавчих змін була зірвана. Відтак, за його словами, відповідь можна знайти через використання коштів резервного фонду державного бюджету.

«Тому нам треба робити позачергове засідання РНБО, щоб шукати, як у рамках закону, закону «Про Кабінет Міністрів», положення про резервний фонд (державного бюджету) забезпечити законне фінансування виборів до парламенту», — констатував Президент.

Глава держави наголосив на тому, що його рішення про призначення виборів є однозначним, і його потрібно виконувати, оскільки відповідно до Конституції, є один спосіб дати відповідь на кризу, яка була сформована 2 вересня в українському парламенті, — дострокові вибори. До того ж Президент зауважив, що не був прихильником їхнього призначення.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Судові суперечки

Учора київський Апеляційний адміністративний суд мав вирішити долю дострокових виборів

Ще минулої п'ятниці Окружний адміністративний суд Києва призупинив дію Указу Президента Віктора Ющенка про перевибори Верховної Ради. Того ж дня глава держави звільнив з посади суддю Володимира Келеберду, який прийняв таке рішення. (Завтра, як повідомив народний депутат від БЮТ Валерій Писаренко, Рада суддів розгляне звільнення представника Феміди).

У суботу секретаріат Президента подав апеляцію, яку планували розглянути наступного дня. Однак засідання перенесли на понеділок. Як повідомив представник Президента в суді Руслан Кирилюк, слухання апеляції відтерміновано через клопотання БЮТ, який переконав суддів розглядати не копії документів, які надав секретаріат Президента (СП), а оригінали справи з Окружного адміністративного суду. У такий спосіб, переконані в СП, бютівці намагаються затягнути справу.

Починаючи з суботи, депутати цілодобово чергують у приміщенні Апеляційного суду і запевняють, що позиція БЮТ незмінна: виборів до Верховної Ради не буде.

Є своя позиція і у Вищого адмінсуду. «Щодо оскаржуваного рішення Окружного адмінсуду Києва, то оцінку йому на предмет правомірності дасть Київський апеляційний адмінсуд, але розгляд таких справ належить до компетенції Конституційного Суду України, про що також свідчить і практика вирішення подібних спорів у Вищому адміністративному суді», — цитує заяву ВАСУ його прес-служба.

А тим часом учора близько 20 народних депутатів від Блоку Юлії Тимошенко перебували у приміщенні ВАСУ.

«Група народних депутатів супроводжує Пасенюка, заважаючи йому виконувати поточну роботу», — відзначили в прес-службі ВАСУ. Однак, про конкретну мету візиту у Вищий адміністративний суд України народні депутати від БЮТ не повідомили. Їхні вимоги до керівництва суду також невідомі.

За словами голови ВАСУ О. Пасенюка, у такий спосіб систему адміністративних судів намагаються втягти в політичні ігри, що є неприпустимим. Суддя закликав вирішувати всі протиріччя в правовій площині, відповідно до законодавства України.

У Центрвиборчкомі чекають на рішення

Центральна виборча комісія поки що не ухвалювала жодного рішення з організації та підготовки проведення позачергових виборів. Про це заявив заступник голови ЦВК Андрій Магера в інтерв'ю журналістам минулої суботи.

Комісія, за його словами, виконуватиме ухвалу окружного адміністративного суду Києва про заборону на здійснення будь-яких дій з організації позачергових парламентських виборів.

Водночас заступник глави ЦВК не виключає, що затримка з організацією виборчого процесу може привести до зриву термінів виконання заходів, передбачених законом. Зокрема, за його словами, в суботу закінчується останній день, коли ЦВК повинна визначити норму представництва від фракцій, які були в поточному скликанні Верховної Ради, в окружних виборчих комісіях.

«Якщо дана судова ухвала буде відмінена, то, безумовно, виборчий процес поновиться, і ЦВК займатиметься питаннями виборчого процесу. Поки така ухвала є діючою, ЦВК не може виконувати повноваження, які покладені на неї законом про вибори народних депутатів», — наголосив Андрій Магера.

Водночас член Центральної виборчої комісії Тетяна Лукаш переконана, що в разі потреби ЦВК вдасться на належному рівні провести вибори. Щоправда, вона висловила побоювання: вибори можуть бути зірвані, якщо не буде їх фінансування.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Антидопінговий контроль посилять

Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму рекомендує парламенту прийняти за основу зміни до закону про антидопінговий контроль у спорті. Під час обговорення народні обранці зазначали, що законопроект з урахуванням міжнародних зобов'язань України визначає загальні правові, соціально-економічні і організаційні умови щодо участі державних органів, посадових осіб, установ та організацій у виявленні, запобіганні та контролі за використанням допінгових речовин і методів».

Окрім цього передбачено розробити та реалізувати ефективні засоби боротьби із застосуванням допінгу, етичні норми чесної спортивної боротьби та засоби запобігання негативному впливу допінгу на здоров'я громадян України.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

Мінімізувати вплив кризи на економіку

Найефективнішою виявилася тритижнева парламентська діяльність під час другої сесії у безкоаліційному форматі. Про це сказав на вчорашньому брифінгу заступник Голови Верховної Ради України **Микола Томенко**. Саме тоді, за його словами, «представники чотирьох з половиною фракцій Верховної Ради» ухвалили низку законів, більшість з яких на сьогодні вже підписана Президентом.

«Якщо, на думку Президента, «зрада» в парламенті сталася через голосування конституційною більшістю народних депутатів, то, навпаки, така більшість свідчить про принцип консолідації парламенту. Мало того, необхідність погодження і спільного голосування фракцій коаліції та неголосування інших фракцій парламенту не є нормою Конституції чи законодавства України», — вважає Микола Томенко.

Крім того, на його переконання, проведення дострокових парламентських виборів — це лише елемент хаосу соціально-економічної ситуації в Україні. «Необхідні закони та прийняття держбюджету на 2009 рік — головні інструменти антикризових заходів в Україні під час світових кризових явищ», — зазначив він.

Коментуючи необхідність проведення позачергового засідання РНБО, яке мало відбутися вчора, Микола Томенко висловив сподівання, що Рада нацбезпеки дасть відповідь на запитання, як невідкладно забезпечити соціально-економічну та фінансову стабільність в Україні. Тому, на його переконання, лише спільні антикризові заходи Верховної Ради, Президента, уряду і Нацбанку зможуть мінімізувати вплив світової фінансової кризи на економіку України.

Праця — джерело сили робітничого класу!

Аж до початку 90-х років робітничий клас, являючи собою найвпливовішу суспільну силу, був кадровою основою Комуністичної партії і служив фундаментом Радянської влади. Тому не дивно, що саме проти радянських робітників були спрямовані основні ідеологічні удари закордонної буржуазної пропаганди та її «п'ятої колони» всередині нашої країни.

Ліберальна спокуса праці

Мету, яку вони переслідували, — сформувати у населення, передусім у робітничого класу, настрій незадоволеності політикою комуністів і підштовхнути їх до організованих протестних виступів. Розрахунок був простий: позбавивши соціалізм його головної соціальної опори, ліквідувавши Радянську владу — владу трудового народу, створити умови для капіталістичного реваншу і захоплення влади буржуазією.

За головну мішень було обрано найуразливіше місце радянської соціалістичної системи — сферу споживання. Виснажена Великою Вітчизняною війною і відновленням зруйнованого народного господарства, а потім нав'язаною Заходом «холодною війною» і гонкою ядерних озброєнь, соціалістична економіка виявилася не готовою оперативно реагувати на зростаючі потреби радянських громадян.

Величезні фінансові кошти, що спрямовувалися у сферу ВПК на шкоду галузям промисловості, орієнтованим на виробництво товарів масового споживання, на шкоду якості надаваних послуг, зрештою, спричинили відомий всім дефіцит товарів і відносне зниженню темпів поліпшення життя радянських громадян.

У підсумку, владу робітників — Радянську владу — замінили диктатурою буржуазії.

Незважаючи на те, що партійно-радянським керівництвом країни були вжиті серйозні кроки для кардинальної зміни суспільно-економічної ситуації у кращий бік, до початку 90 років минулого сторіччя провідники і виконавці ідеї руйнування Союзу, використовуючи об'єктивні труднощі, зуміли обдурити робітників і, змусивши їх повірити у міф про солодке капіталістичне життя, їхніми ж руками знищили Радянську владу і соціалістичну економіку.

Що ж світ капіталу запропонував робітникові натомість?

По-перше, систему міфів, якими зруйнував його історичну пам'ять і нівелював класову свідомість, підмінив непромінальні цінності і реальні свободи ілюзіями буржуазної демократії. Активно запроваджувалися у суспільну свідомість міфи про принципову неефективність соціалістичної економіки загалом, системи п'ятирічного планування розвитку суспільства, країни, регіонів, галузей, окремих підприємств, розвитку освіти, охорони здоров'я, соціальної сфери. Про приватизацію, як можливість кожному стати багатим. Про те, що приватник — це благодійник, який і вночі і вдень тільки й думає про добробут робітників та їхніх родин.

У підсумку, владу робітників — Радянську владу — замінили диктатурою буржуазії.

По-друге, капіталізм відмовився від усіх соціальних гарантій, котрі були головними при владі трудящих: забезпечення людей роботою, своєчасна виплата зарплат і гідних пенсій, можливість одержання безплатного житла, доступні комунальні тарифи, загальна безплатна освіта і медичне обслуговування. Прибуток від діяльності підприємств, що раніше перебували у державній власності і за рахунок якого фінансувалися ці та інші програми, у результаті їхньої злочинної приватизації почали осідати у кишенях олігархів.

По-третє, зусиллями ліберальних проповідників було створено ілюзію, що сьогодні не праця, а капітал є основою розвитку людства. Що в постіндустріальному суспільстві матеріальне виробництво і праця більше не є визначальними чинниками розвитку, а добробут громадян залежить винятково від спекулятивних операцій, ренти, інших пасивних доходів. У такий спосіб робітники нібито отримують шанс з найманих робітників перетворитися на «середній клас», на малу, а вірніше на жалюгідну, копію «сильних світу цього».

І, **по-четверте**, лібералізм фактично розірвав зв'язок між працею, рівнем оплати за неї та умовами життя. Статус заробітної плати фактично зведений до варіанту соціальної пенсії. Не даремно останнім часом підвищення її мінімального рівня ув'язано з мінімальної пенсією. При тому, ні на мінімальну зарплату, ні на мінімальну пенсію прожити вже не можна.

Що ж капітал зажадав від робітника натомість?

По-перше, робітник повинен відмовити в підтримці лівим політичним силам, тобто тим, хто відстоює рівність соціальних прав для всіх трудящих, виступає проти експлуатації. Робітник має продавати свою робочу силу за ціною, що її встановлює хазяїн, бути задоволений цим і нічого не вимагати від нього додатково.

По-друге, робітники повинні відмовитися від своїх базових прав: боротьби за поліпшення умов праці, за підвищення зарплат, за доступність житла, освіти, медицини, культури. Робітник з людини, праця якої була гідно оплачуваною, а соціальні гарантії непорушними, перетворився на механізм збагачення капіталіста.

І, **по-третє**, масовий протест і солідарність трудящих оголошені пережитками минулого. Дискредитується все, що нагадує про класову боротьбу і бойове минуле робітничого класу України, що зумів свого часу звільнитися від капіталістичного гноблення.

Фактично капітал обманним шляхом уклав угоду з робітничим класом: в обмін на популістські обіцянки і доволі ілюзорні блага вчинити соціальне запроданство — зрадити свої власні інтереси і інтереси всього народу.

Повіривши у «киселеві ріки з молочними берегами» трудящі виявилися деморалізовані і дезорганізовані і, як наслідок, абсолютно беззахисні перед новою, значно витонченішою експлуатацією. Це і спричинило докорінне погіршення рівня життя більшості громадян України.

Відмова від соціалістичної моделі розвитку кардинально змінила українське суспільство і його структуру. Прикриваючись солодкими розмовами про демократію і при цьому шантажуючи, залякуючи і підкуповуючи під час виборів, нова буржуазія і вищі верстви корумпованих державних чиновників захопили всю владу у країні.

Приватизація і відсторонення робітників від основи їхнього існування — засобів виробництва, призвели до майнового розшарування і зосередження значної частини грошових і земельних ресурсів у руках відносно незначної групи населення. У руках цих 10 відсотків населення сьогодні перебуває 90% усієї власності в Україні.

У результаті — рівень експлуатації найманого працівника в нас у країні значно вищий, ніж у будь-якій із сусідніх країн. За розрахунками вчених, частка оплати праці в собівартості української продукції сьогодні становить трохи більше восьми відсотків. У січні 2008 року доходи населення скоротилися на 29,1% порівняно з груднем 2007 р. Зокрема, у січні порівняно з груднем оплата праці зменшилася на 28,7%, соціальна допомога й інші поточні і капітальні трансферти — на 16,1%.

Фактично капітал обманним шляхом уклав угоду з робітничим класом: в обмін на популістські обіцянки і доволі ілюзорні блага вчинити соціальне запроданство — зрадити свої власні інтереси і інтереси всього народу.

У структурі зайнятості України неухильно зростає частка найпростіших професій, тобто дешевої робочої сили, а частка кваліфікованої робочої сили неухильно знижується. Низька оплата зробила працю по суті рабською і стала гальмом зростання її продуктивності. **Дешева робоча сила і надексплуатація — це, з одного боку, надприбуток для олігархів, а з другого — це негативно відбивається на всій українській економіці і різко знижує купівельну спроможність населення і нашу конкурентоспроможність на світових ринках.**

Проблема подолання бідності в Україні є надзвичайно актуальною, оскільки стосується життя більш як 13 мільйонів громадян. Українська влада змушена визнати — рівень бідності не знижується: як і 2001 року його показник сьогодні перебуває в районі 28%. Мільйони українців страждають від недостатнього споживання продуктів харчування, вони не можуть придбати необхідний одяг і взуття, обмежуються найдешевшими і не завжди ефективними ліками.

Феномен «працюючих бідняків» — це результат реставрації капіталізму в Україні.

Буржуазія і представники її політичного режиму, демагогічно заявляючи про європейські цінності, не в змозі забезпечити навіть мінімальні міжнародні стандарти життя, насамперед що стосується справедливої оплати праці і реальних доходів людей від трудової діяльності. При цьому очевидно, що стимулювання споживчих настроїв у суспільстві працюючих бідняків, кредитна кабала і знецінювання праці — становить суть їхньої практичної політики.

Чи довго ще «спати» робітничому руху?

Провідники ліберальної політики досягли своєї мети. Нині в Україні поняття «робітничий клас» практично зникло зі сторінок більшості газет, теле- і радіоефірів, загалом засобів масової інформації, політиків і соціологів. Для індустріальної країни феномен дивний, але для робітників має бути повчальним.

За Радянської влади робітникам належала влада, в їхній власності були заводи і фабрики. Інтересам робітників, членам їхніх родин була підпорядкована діяльність усіх профспілок.

У роки «самостійності» будь-яке згадування про трудящих старанно «викорчовується» зі сторінок періодичних видань, зі свідомості громадян. Навіть примара об'єднаного пролетаріату, налаштованого на боротьбу за свої права, лякає нових можновладців. Їхнє панування вимагає, щоб робітники залишалися відокремленими, розділеними і ворожими один одному осередками споживчої піраміди.

«Ющенківщина» намагається знищити історичну пам'ять про те, що вкрадені олігархами заводи і фабрики були побудовані тими робітниками, яких вони сьогодні жорстоко експлуатують, використовуючи створену за роки Радянської влади власність тільки для особистого збагачення олігархів.

«Ющенківщина» знищенням пам'ятників епохи Радянської влади, пам'ятників В. І. Леніну намагається змусити трудящих забути свою історію, не допустити вивчення величезного досвіду класової боротьби. Націоналісти і буржуазія бояться В. І. Леніна, бо його теоретична спадщина і практика радянського народу стимулюють трудову людину на боротьбу за свої права, за досягнення головної мети — повернення влади народу.

Феномен «працюючих бідняків» — це результат реставрації капіталізму в Україні.

Політичний режим, що охороняє багатства олігархів, робить усе, щоб робітники залишалися «сплячим класом». Для якого має бути характерним пасивність, залежність від інтересів і вимог роботодавця, оглушення і сліпота від агресивного популізму в політиці. Робітники повинні залишатися деморалізованими, роз'єднаними, погано організованими і суспільно пасивними. Мета цієї політики — знищити традиції сильних трудових колективів, зруйнувати зв'язок поколінь, а профспілки перетворити на бюрократичний придаток роботодавців. **А найголовніше — зробити український робітничий клас аморфним.**

За роки відродження дикого капіталізму, економічних експериментів МВФ і українських лібералів робітників змусили виживати виключно самостійно. Держава і її інститути (чиновники, суди, міліція, прокуратура, Служба безпеки, податківці, спецпідрозділи, військо та інші «цербери» буржуазної демократії) суворо стоять тільки на варті інтересів олігархів. Захищають незаконно ними приватизовані заводи і фабрики, а якщо наймані робітники тільки подумають вимагати гідної зарплати або побудувати безплатно житло, зажадають безплатної освіти для своїх дітей або безплатного лікування для батьків і матерів, то спецпідрозділ у касках, бронежилетах, з щитами і кийками швидко приводять до тями «робітників, що зарвалися». Капітал змушує кожного пристосуватися до нової економічної системи, агресивно протидіє класовій солідарності і об'єднанню найманих робітників у боротьбі за власні права й інтереси, погодитися з тим, що робітники зубожіють, а буржуазія, привласнюючи результати їхньої праці, — багатіє.

Водночас профспілки по суті відмовилися від функцій об'єднання трудящих і захисту інтересів найманої праці. Катастрофічна за своїми наслідками для робітників зміна форми власності підприємств, а також продажність значної частини профспілкових лідерів, їхня змова з новими хазяїнами призвели до зради інтересів найманих робітників.

Багато профспілок стали «традиційними» придатками, що їх власники використовують у своїх інтересах, тобто буржуазія продовжує їх утримувати. Інші — деградували і були розпущені.

За Радянської влади робітникам належала влада, в їхній власності були заводи і фабрики. Інтересам робітників, членам їхніх родин була підпорядкована діяльність усіх профспілок.

І все-таки у свідомості трудящих уже почали відбуватися позитивні зміни. Рушається багато міфів і ілюзій. Українським громадянам уже зовсім зрозуміло, що під казкою про європейський вибір за рецептами МВФ, Світового банку, різних гуманітарних фондів в інтересах транснаціональних корпорацій націоналісти зруйнували могутній економічний потенціал України, а сьогодні приступили до продажу землі і виробничих активів іноземному капіталу. «Прихватизацію» загальнонародної власності новоявленою буржуазією визнано в народі злочинною.

Стає дедалі очевиднішою безглуздість постійних переходів влади від однієї групи олігархів до іншої. Робітники починають усвідомлювати необхідність їх об'єднання в боротьбі за свою владу — владу, формовану і контрольовану трудящими.

Після тяжкої поразки на початку 90-х, коли своїми руками робітники зруйнували свою владу (згадайте страйки в Донбасі 1990—1991 рр., багатотисячні мітинги в м. Києві, різні походи і т. д.) завдання робітничого класу, об'єднавши зусилля, організувати новий етап боротьби за свої права. **Ми закликаємо робітників перестати дивитися на світ очима капіталу, згадати про те, що Ви є класом із власними інтересами. Робітники повинні розуміти, що основним капіталом є праця, на якій, як і колись, базується процвітання всього суспільства.**

І основне питання, яке може і має бути поставлено на порядок денний цієї боротьби, — захист соціально-економічних прав людей праці, справедлива оплата праці, гідний рівень життя. Зростання цін і падіння реальних доходів наших співгромадян порушують питання «руба» про справедливий перерозподіл прибутку від виробництва. Протиріччя між найманими робітниками і власниками підприємств наростають. Олігархи повинні розуміти, що джерелом добробуту і процвітання України є не їхні рахунки в «офшорних» зонах, а народ.

При цьому робітники повинні розуміти, що боротьба за економічні інтереси може бути успішною тільки при організації боротьби за політичну владу.

Від справедливої системи оплати праці до нової якості життя

Проблеми, що нагромадилися у сфері оплати праці, аж ніяк не випадкові. Вони стали можливі в результаті того, що вітчизняний бізнес безсовісно наживається на «рабській» праці своїх співгромадян і за рахунок мізерної заробітної плати. Час від часу, підвищуючи зарплати і епізодично надаючи дрібні соціальні подачки, держава, захищаючи інтереси олігархів, постійно відкладає розв'язання проблеми заробітної плати трудящих на потім. При цьому низькі зарплати обмежують мотивацію трудящих підвищувати кваліфікацію і знижують необхідність роботодавців вкладати кошти в модернізацію виробництва.

Ми закликаємо робітників підтримати наші пропозиції і розпочати рішучу боротьбу за кардинальну реформу оплати праці, мета якої — здійснити перехід до нової якості життя для кожного.

КПУ пропонує виступити за збільшення норми відрахувань із прибутку підприємств у фонд оплати праці — від аптеки до меткомбінату. Ми наполягаємо на законодавчому врегулюванні рівня відрахувань у фонд зарплати не нижче 50% від прибутку підприємств. А в недалекому майбутньому необхідно прагнути до того, щоб частка зарплати становила не менш як 60% у структурі собівартості кінцевої продукції.

Йдеться також і про жорсткий контроль, аж до кримінальної відповідальності за своєчасною індексацією зарплат відповідно до зростання інфляції.

Комуністи готові підтримати перехід на погодинну систему оплати праці тільки за умови законності забезпечення обов'язкових гарантій захисту робочого місця, а також збереження державного регулювання розмірів і алгоритму нарахування заробітної плати. А якщо ні, то це, по суті, посилюватиме приховане безробіття.

Ми переконані в необхідності першорядної ліквідації заборгованостей з виплат зарплат і створенні дієвої системи контролю за дотриманням колективно-договірних відносин, що регулюють оплату праці і соціальний захист трудящих.

Безумовно, через політичну і профспілкову діяльність робітничі колективи повинні вимагати від власника-роботодавця фінансування і забезпечення цільової підготовки кваліфікованої робочої сили, будівництва житла за рахунок використання прибутку, заробленого трудовим колективом. За допомогою гнучкої податкової політики можна було б частину прибутку, спрямованого на соціальні інвестиції (навчання, житло, інфраструктура), виключити з бази оподатковування.

У ситуації, що склалася, КПУ готова надати трудовим колективам різнобічну допомогу, взяти найактивнішу участь у соціальному діалозі про галузеві тарифні угоди і колективні договори. Крім того, ми готові організувати народний контроль їх виконання державою і роботодавцями.

Переконані, що необхідно широко використовувати досвід світового робітничого руху лівих політичних партій і профспілок, що збагатить практику нашої боротьби.

Ми, комуністи, послідовно виступаємо за нові стандарти в системі охорони праці. Йдеться не тільки про підвищення ролі держави в системі гарантій прав праці, а й про формування «комітетів народного контролю», а також створення на сучасній основі профспілкового руху.

Ми готові виступити з ініціативою об'єднання зусиль партійних осередків, партнерських громадських організацій і профільних профспілок. Переконані, що сформовані у такий спосіб «комітети» зможуть здійснювати дієвий нагляд за охороною праці на виробництві. Запорукою ефективності їхньої діяльності стане широкий спектр функцій, а саме: постійний моніторинг системи безпеки й охорони праці, регулярне інформування громадськості й органів влади про стан справ у цій сфері, а також підготовка і лобіювання необхідних законодавчих ініціатив з поліпшення організації праці на виробництві через Комуністичну партію. Більше того, вже в середньостроковій перспективі «комітети» стануть повноцінними суб'єктами трудових угод між державою, роботодавцями і профспілками.

Йдеться не тільки про підвищення ролі держави в системі гарантій прав праці, а й про формування «комітетів народного контролю», а також створення на сучасній основі профспілкового руху.

Комуністи готові докласти всіх зусиль для здійснення дієвого переходу до справедливої системи оплати праці, до нової якості життя. Праця в Україні має бути не тільки надійною гарантією від бідності, а й джерелом сили робітничого класу. **При цьому робітники повинні розуміти, що запорукою поліпшення їхнього життя може бути тільки політична боротьба за владу**.

Петро СИМОНЕНКО.
Голова фракції КПУ
у Верховній Раді України,
перший секретар ЦК Компартії України.

За 9 місяців промислове виробництво Сумщини зросло на 11,2% *(Укрінформ)*

Учора в Очакові (Миколаївська область) на першому поверсі п'ятиповерхівки стався вибух побутового газу, внаслідок чого загинула людина *(Укрінформ)*

МЕДИЦИНА

Донеччанам безплатно робитимуть флюорографію

Пересувний кабінет цифрової флюорографії з'явився на центральній площі Донецька. Флюоромобіль придбав фонд Ріната Ахметова «Розвиток України» у рамках реалізації програми із подолання епідемії туберкульозу. Всім бажаючим безплатно пропонується пройти обстеження, яке дає можливість діагностувати не лише туберкульоз, а й силікоз, пухлини та інші зміни в легенях на ранніх стадіях. Техніку встановлюватимуть у місцях масового скупчення людей: на ринках, площах, залізничних вокзалах, автостанціях, поблизу супермаркетів.

Ліна КУЩ.

На ремонт відділення виділили чверть мільйона гривень

На ремонт гінекологічного відділення 5-ї міської клінічної лікарні Полтави цьогоріч влада виділила 250 тисяч гривень. Нагадаємо, що протягом двох років тут уже капітально відремонтовано операційний блок, реконструйовано палати, відновлено централізоване постачання кисню, повністю перепланованo санвузли. До доброї справи долучилися й спонсори.

Цікаво, що це відділення лікарні накопичило досвід у впровадженні лапароскопічного методу хірургічного втручання, який має низку переваг над звичайним. І чи не найважливіше — значне скорочення післяопераційної реабілітації. Ще два роки тому придбано лапароскопічну стійку вартістю близько 130 тисяч гривень. З того часу успішно прооперовано понад 600 пацієнток. Кожна третя жінка, яку оперували через безпліддя, вже народила дітей.

Цьогоріч міська влада виділила кошти для придбання другого додаткового набору хірургічного лапароскопічного інструментарію для малоінвазивних операцій на 100 тисяч гривень. Це дало можливість розширити спектр оперативних втручань і практично ліквідувати чергу.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ГРОШІ

Бомба під довіру

Нацбак прийняв постанову, яка обмежує діяльність банків. Це підтвердив заступник глави правління Анатолій Шаповалов, не розкриваючи подробиць. Однак у ЗМІ вони вже просочилися. По-перше, йдеться про тимчасову заборону на дострокове зняття депозитів вкладників з 13 жовтня ц. р. По-друге — про обмеження на приріст кредитного портфеля.

Це логічні кроки в періоди ажіотажного попиту на валюту, оскільки ніщо так не роздмухує фінансову кризу, як відсутність психологічної рівноваги у людей, котрі тримають гроші в банках. І оскільки кредитувати економіку за нестабільного валютного курсу — безперспективно. Поза сумнівом, у Нацбанку, як регулятора, достатньо грошей і влади для стабілізації валютного курсу, про що свідчать його рішучі кроки з підтримки ліквідності комерційних банків. Так само достатньо для того, щоб не втратити довіри у вкладника, яка вже захиталася через втрату її у комерційних банків один до одного. Однак треба розуміти, що золотовалютні резерви країни відтепер починають збільшувати грошову масу в обігу, а відтак — стимулювати інфляційні процеси. З чим боролися, на те й напоролися. Теперішні рухи Нацбанку дуже нагадують роботу мінера, який прагне зупинити годинниковий механізм, запущений ще навесні — в період ревальвації гривні.

Вл. інф.

Знання права та економіки — запорука успіху

Один з кращих центрів правової освіти і науки в Україні, юридичний факультет Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана (КНЕУ) святкує своє 15-річчя. Чим живе факультет, чого вдалося досягти за ці роки, ми попросили розповісти доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента НАН України, декана юридичного факультету КНЕУ **Віталія ОПРИШКА.**

Потреба, викликана часом

— Віталіє Федоровичу, чи легко було створити факультет?

— Шлях становлення факультету був непростим. Адже його формування відбувалося одночасно з формуванням держави. Саме в цей період гостро відчувалася потреба у професійних юристах у сфері господарського законодавства. Проте знайти прихильників ідеї створення юридичних факультетів у економічних вузах виявилося надто нелегкою справою. Адже на той час своєрідну монополію на підготовку юридичних кадрів утримували юридичні факультети Київського державного університету ім. Т. Шевченка, Львівського університету ім. І. Франка, Одеського університету ім. І. Мечникова, Донецького університету та Харківського юридичного інституту ім. Ф. Дзержинського, а відтак, певною мірою негативно і з осторогою ставилися до відкриття нових юридичних факультетів в інших вузах.

Вивчення економічних курсів створює необхідний базовий рівень якісної підготовки правознавців з господарського законодавства.

Що й казати, коли навіть у стінах тодішнього Київського інституту народного господарства ім. Д. Коротченка серед окремих представників керівництва вузу панували скептичні настрої. Втім, розроблені й представлені на засіданні Вченої ради інституту 24 червня 1993 р. концепція і навчальна програма підготовки фахівців-юристів у КІНГ знайшли схвальний відгук. Тоді ж пропозиція про відкриття спеціальності «Правознавство» в інституті була підтримана Міністерством юстиції України та Генеральною прокуратурою України, які звернулися з відповідними листами до міністра освіти України Петра Таланчука.

Згодом Міністерство освіти схвалило експериментальну програму з підготовки юристів господарсько-правової спеціалізації, особливість якої полягала в тому, що нею передбачалося вивчення не лише юридичних, а й економічних дисциплін. Саме вивчення економічних курсів у нашому навчальному закладі створює необхідний базовий рівень якісної підготовки правознавців з господарського законодавства.

— Якщо раніше справді існувала «монополія», то сьогодні вибір юридичних вузів та факультетів більш ніж широкий. Чи краще це для студентів?

— Можливість вибору — це завжди чудово. Але є й інший бік медалі. Як, наприклад, бути дітям і батькам, коли, всупереч чинним нормативним положенням, Міжрегіональна академія управління персоналом, за даними МОН України, у зв'язку з перевищенням ліцензійного обсягу її випускникам у 2008 році не видала 4655 дипломів, зокрема 2644 спеціалістам, 1150 бакалаврам, 716 молодим спеціалістам та 145 магістрам. Лише за спеціальність «Правознавство» треба було додатково видати 3590 дипломів про освіту. Впродовж трьох років без ліцензії Запорізьким юридичним інститутом Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ проводилася підготовка спеціалістів на комерційних засадах за спеціальністю «Правознавство».

Водночас **нині бракує відповідних викладацьких кадрів, у результаті на роботу потрапляють випадкові люди (без необхідної підготовки і досвіду).** Часом там взагалі знаходяться лише їхні трудові книжки. Це робиться для того, щоб пройти ліцензування або акредитацію. Тому якість підготовки юристів ще в значній кількості вузів не відповідає вимогам. У зв'язку з цим Міністерству освіти і науки необхідно терміново переглянути систему навчальних закладів і визначитися, в яких із них залишити підготовку цих фахівців, а яких позбавити такого права, оскільки в них немає відповідного кадрового, матеріально-технічного та іншого забезпечення. Уявіть собі, що сьогодні в Україні готують юристів понад 200 навчальних закладів. Це в декілька разів більше від загальної кількості вузів в інших країнах. Наприклад, у Франції всього ВНЗ — 78, Італії — 65, Польщі — лише 11. Можливо, є потреба припинити тимчасово видавати ліцензії щодо підготовки юристів. З другого боку, необхідно висувати суворіші вимоги до потенційних викладачів.

Завдяки меморандумам про співпрацю студенти юридичного факультету КНЕУ можуть продовжувати навчання в іноземних вузах.

Викладач — основа успіху

— А як ви вирішуєте питання з добором викладачів високого рівня?

— Факультет для своїх потреб практично сам готує кадри та цілком покладається на власний науковий потенціал. Нині понад 50 відсотків професорсько-викладацького складу юридичного факультету КНЕУ — це його випускники. Загалом маємо п'ять докторів юридичних наук та професорів, близько 50 кандидатів наук, доцентів. Для підготовки власних наукових кадрів були створені всі можливі умови, зокрема, відкрито аспірантуру, створено спеціалізовану вчену раду із захисту кандидатських дисертацій, запроваджено видання фахового збірника наукових праць «Правове регулювання економіки». Втім, не лише викладачі займаються науковою діяльністю, велику увагу приділяємо і студентській науці. На факультеті функціонує 16 проблемних груп та 22 наукових гуртка, в яких беруть участь близько 400 студентів.

— Чи вдається вашим викладачам стати для студентів ще й товаришами та добрими порадниками?

— Гадаю, так. На нашому факультеті тривалий час функціонує інститут кураторства відповідних кафедр і викладачів на курсах і в академічних групах. Куратори сприяють формуванню у студентів зацікавленості, любові до свого майбутнього фаху, гордості за нього, розвивають їх професійну ерудицію, компетентність, здатність творчо підходити до вирішення завдань. Цьому сприяє також діяльність Клубу цікавих зустрічей з видатними діячами України. Приділяється також увага формуванню естетичної культури майбутніх правників. Цьому сприяє викладання циклу дисциплін соціогуманітарного спрямування (філософія, соціологія, естетика, культурологія тощо).

В той же час за межами навчального процесу на це спрямована діяльність факультетського Центру художньої творчості, в якому беруть участь не лише студенти, а й викладачі, що є однією з основ згуртування колективу. Студент, як майбутній фахівець, повинен бути всебічно ерудованим, добре вихованим, уміти після закінчення вузу організувати своє власне життя, а також тих, з ким йому доведеться в перспективі працювати. З огляду на це, **на факультеті тривалий час функціонує комплексна система студентського самоврядування,** очолювана студентським деканатом. Вона охоплює різні напрями студентського життя: навчально-виховну роботу, наукову діяльність, роботу з організації дозвілля, проживання у гуртожитках тощо. Взагалі, як нам здається, МОН України необхідно узагальнити, проаналізувати кращий досвід вузів держави з морально-етичного виховання студентської молоді та впроваджувати його у практику вузівського життя.

— Цілком зрозуміло, що випускники вашого факультету отримують чудову теоретичну підготовку. Певно, така ж увага приділяється й отриманню ними практичних навиків?

— Справді, саме переддипломна практика збагачує навчальний процес на юридичному факультеті у розрізі практичної підготовки студентів. В Україні, мабуть, жоден з вищих юридичних навчальних закладів чи факультетів не може похвалитися такими могутніми і привабливими базами практики, які використовує юридичний факультет КНЕУ. За останні роки кількість баз практики значно зросла: нині студенти проходять юридичну практику в апараті Верховної Ради, Кабінеті Міністрів, Генеральній прокуратурі, міністерствах юстиції, фінансів, економіки, ЦВК, Конституційному та Верховному судах, обласних та міських судах, а також у серйозних підприємницьких структурах. Водночас хочу звернути увагу на ще одну важливу базу практики — це юридична клініка «Соціальна справедливість», яка була створена спільно з газетою «Голос України». За ці роки сотні малозабезпечених громадян отримали в ній допомогу.

Іншою важливою проблемою підготовки юристів, які б працювали в умовах нашої держави, є їх морально-етичне виховання, яке б формувало кращі людські якості, риси справжнього громадянина і патріота нашої держави.

Довідка «Голосу України»

Сьогодні юридичний факультет взявся за розробку нової наукової теми «Законодавче забезпечення подолання наслідків, пов'язаних із Чорнобильською катастрофою». Хоча вона сталася 1986 року, однак і понині окремі створені катастрофою проблеми не тільки не вирішені, а й у низці випадків загострилися. Зокрема, потребують вирішення питання соціальної адаптації та соціально-психологічної підтримки населення, постраждалого внаслідок катастрофи, вдосконалення адміністративно-правових заходів щодо подолання наслідків катастрофи, які пов'язані із діяльністю державних органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Окремих розробок потребують питання вдосконалення діяльності судових та правоохоронних органів у правовому забезпеченні ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, а також міжнародно-правового регулювання співробітництва держав з питань безпеки у сфері ядерної енергетики. На жаль, юристами практично не досліджувалися в рамках дисертаційних робіт проблеми Чорнобильської трагедії.

ЛИШЕ ЦИФРИ

Перший ліцензований набір на юридичний факультет КНЕУ становив лише 50 осіб. Сьогодні — це 300 осіб денної форми навчання, 165 — вечірньої та 250 — заочної. За 15 років юридичний факультет КНЕУ випустив майже 2300 бакалаврів та 2500 магістрів права.

— Які ще досягнення факультету за ці 15 років ви б відзначили?

— Наш факультет двічі перемагав у конкурсі «TEPUS-TACIS» та здобував гранти за цією програмою по 500 тисяч євро. Також уже два університети — Носамбрійський (Англія) та Партенопе (Італія) — підписали з КНЕУ меморандуми про співпрацю, які дають змогу студентам-бакалаврам нашого юридичного факультету продовжувати навчання у магістратурі зазначених вузів. Крім того, студенти юридичного факультету КНЕУ здобувають закордонні гранти, які дозволяють їм за підтримки alma mater проходити курс навчання у магістратурі інших відомих західноєвропейських університетів (зокрема, стипендії від Німецької служби академічних обмінів DAAD 2007 р. отримали дві наші студентки), перемагають наші студенти і на республіканських олімпіадах з правознавства.

— Дякую і бажаю факультету подальшого успішного зростання.

Розмовляла
Наталя ГЕЛЕТКО.

Необхідно висувати суворіші вимоги до потенційних викладачів

Згадаймо всіх безневинно замордованих

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

У переддень Покрови Пресвятої Богородиці у селищі Вільшана Городищенського району за власні кошти народного депутата України Сергія Головатого відкрито пам'ятний знак землякам, які загинули мученицькою голодною смертю в часи комуністичного режиму.

На чотиритонному гранітному козацькому хресті викарбувано жорна, пониклий колосок і дві цифри — «33». Через увесь хрест, від неба до землі, тягнеться зламана лінія — символ понівеченого людського життя. На підніжжі напис: «Односельцям Вільшани — безневинно замордованим голодоморами 1932—33 та 1946—47 рр.» Автор пам'ятного знака — київський митець Микола Малишко, лауреат премії імені Василя Стуса.

— У дитинстві мій батько розповідав мені, що творилось у Вільшані після створення колгоспів, — поділився після урочистого відкриття меморіалу та молебня Сергій Головатий. — Він, інвалід-фронтовик, який на війні щодня дивився в очі смерті, до кінця свого життя не міг забути страшних картин голоду. В тридцять третьому йому, десятирічному хлопчикові, батьки суворо забороняли йти далеко з двору. Селом ходили збожеволілі від голоду людолови. Тато показував мені садибу, де жили одні з тих нещасних. Вони зарізали своїх дітей і з'їли їх... Ця розповідь перевернула дитячу душу, її я пам'ятав завжди.

До розмови з народним депутатом, своїм земляком, приєдналися також старожили Вільшани, свідки найбільшої і найстрахітливішої української трагедії. Григорій Андрійович Бойко, Ганна Василівна Мусієнко, Марфа Костянтинівна Петренко, Ганна Тимофіївна Качан повідали, як вони, маленькі діти, пережили голодну і холодну зиму тридцять третього—тридцять четвертого років. Як потім гнули спину за безплатні «палички»-трудодні на колгоспній кріпаччині. Як у сорок шостому—сорок сьомому роках рятували своїх дітей від голодної смерті.

— Моя покійна мати Любов Денисівна Плахотня, — долучилася до розмови пенсіонерка Ольга Василівна Щекочихіна, — пам'ятала кожен страдницький день того чорного часу. Їй тоді було п'ятнадцять. Вона знала всіх померлих від голоду на своєму кутку. На жаль, я не записала їхніх прізвищ. Однак у селі є ще старі люди, котрі можуть допомогти скласти повні списки загиблих. Щоб викарбувати їх на меморіалі.

Цю думку підтримує й мати Сергія Головатого, Надія Тимофіївна, уродженка Вільшани. У тридцять третьому їй було всього три роки, і вона не пам'ятає жахіття «жнив смерті». Проте підлітком бачила безіменні поховання померлих від голоду, котрі збереглися донині. Необхідно, щоб про них подбала місцева влада.

Ще одним пам'ятником всім загиблим вільшанам у роки голодоморів, репресій та війн стане православний храм, що нині будується в центрі старовинного козацького села. Зводять його також за підтримки і допомоги народного депутата України Сергія Головатого.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімках: Сергій Головатий з жителями Вільшани — свідками голодоморів; пам'ятний знак «Козацький хрест».

Фото автора.

Дим-димок від купюр,
або Хто, як і на чому спекулює

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Минулого вівторка на міжбанківському ринку обвалилася гривня — в середу Нацбанк вийшов на ринок з продажем доларів США за курсом 5,00 гривень.

* Роздрібні ціни на бензин А–95 зупинили падіння в районі 5,93—5,95 гривні за літр — імпортер був у курсі.

* Доменні печі почали допікати завчасу — незабаром цінова корекція.

Плюс-мінус стабільність

Коли гривня на міжбанківському ринку подешевшала одразу на 22 копійки, рада Нацбанку спорудила для неї новий офіційний курсовий коридор — 4,95 за долар США «плюс-мінус» вісім відсотків. Таку переоцінку в банкірів називають девальвацією гривні, а в народі —простіше, але, даруйте, некультурно. І кивають за спину, мовляв, тоді Нацбанк з урядом влаштовували експеримент з ревальвацією, а згодом — і коридором у «плюс—мінус» чотири відсотки. Як сказав мені один вкладник, на «плюсі» він втратив частину доларових заощаджень, а «на мінусі» — гривневих. І запитав, чи нема, бува, золотої середини між отими «де...» і «... ре»?

Є. І полягає вона в максимальному зближенні офіційного та ринкового курсів гривні до долара США, чого Нацбанк так і не домігся, бо, за словами глави правління Нацбанку Володимира Стельмаха, оптимальний курс міжбанківського ринку — п'ять гривень за долар США. Дістатися його на часі не дали висока інфляція в країні, світова криза ліквідності, політична нестабільність в державі. Тому серед тижня регулятор приймав форс-мажорні рішення. Нагадаю, він підтримав кредитами на понад 5 мільярдів гривень (під 12 відсотків річних) 23 комерційні банки, і разом з інтервенціями це дало змогу зміцнити курс гривні до 5,45 за долар на міжбанківському ринку, але вже наступної торговельної сесії «зелений» подорожчав до 5,6 гривні. Що далі? За словами Володимира Стельмаха, якщо виникне потреба, його установа не зупиниться перед мільярдними інтервенціями, але досягне цінового паритету на валютному ринку. Дай Боже, тоді наші банкіри переплюнуть російських. Завадити здатні політичні спекуляції (не плутати — зі спекуляціями валютними, які виникають за відсутності курсових орієнтирів для інвесторів).

Мій вкладник і сьогодні тримає депозит у банку і каже, що нічого іншого не лишається. Має рацію. За таких істотних корекцій валютного курсу він програє хоч так, хоч так. А його гроші лежать у Промінвестбанку, де призначили тимчасову адміністрацію та законсервували видачу депозитних вкладень на півроку. **Тоді, як в Нацбанку запевняли, що банки не мають проблем з ліквідністю, фондова біржа перервала торги, навіть не відкрившись.** Це означало і певну втрату грошового ресурсу сферою виробництва (на це вказує також скорочення її кредитування комбанками), і певне розчарування зарубіжних інвесторів. А втратимо їх — то чекай вже нестримної девальвації гривні.

Високі мужі, як могли, декларували неабияку потугу держави, а державні інститути демонстрували неабияку її слабкість. Нагадаю, тиждень розпочався з того, що Мінфін, втрачаючи надію на виконання плану з розміщення облігацій внутрішньої держпозики, підняло їхню доходність в надії бодай так зацікавити інвестора. Президент країни Віктор Ющенко пішов далі. Розпустивши парламент, він по суті поклав у шухляду невідкладні заходи з нормалізації фінансового становища. Йдеться про прийняття життєво необхідних змін до бюджету цього року і проекту бюджету на рік наступний. У розпал глобальної економічної кризи це може розчарувати інвесторів у потугах наших ринків, і фінансового — зокрема. Поза сумнівом, на ринок прийде «валюта під вибори», яка також стане інструментом спекулятивних операцій.

Дим-димок від купюр мого вкладника вже потягло на Захід. Міжнародний валютний фонд серед тижня погіршив прогноз інфляції для України з 17,1 до 21,6 відсотка.

Плюс-мінус копійка

Встановлювати параметри курсових коридорів і лічити державні гроші — то виняткова справа Нацбанку. Але боротися з інфляцією — то справа усієї країни. Як тут не згадати, що нестабільність з торгами на міжбанківській біржі одразу підняла обмінні курси в магазинах, що торгують імпортною електронікою. Ця сама нестабільність, а точніше подорожчання долара США, зупинила мало не двомісячне падіння цін на нафтопродукти. Експерт-аналітик консалтингової компанії UPECO Артем Куюн нагадує, що за долари купують і нафту, і продукти її переробки. Отже, **курсові коливання врівноважують суттєве подешевшання нафти на світовому ринку?** Не тільки курсові коливання, а й, скажімо, нездатність нафтотрейдерів оперативно реагувати на цінову кон'юнктуру через затримку вантажів у портах. Але імпортери, а за скорочення виробничих потужностей вони господарюють на ринку нафтопродуктів, у прямому й переносному розумінні завжди в курсі — від цього залежать їхні прибутки. Тому щось прогнозувати напевно практично неможливо. Однак я й надалі вважаю, що в жовтні ринок нафтопродуктів уникне подорожчання завдяки цілком пристойній пропозиції імпортного продукту і цілком прийнятній рентабельності продажів на АЗС. Хоча знову ж таки політичних спекуляцій з цього приводу, як і раніше, не уникнути. В періоди передвиборних кампаній вони стають особливо небезпечні, оскільки інтереси політиків і бізнесменів починають збігатися, що посилює інфляційні очікування, провокує до спекулятивного підвищення цін на пальне. Поза тим висока інфляція споживчих цін роздмухуватиме девальваційні очікування, яким Нацбанк протистоїть за службовими і конституційними обов'язками.

Плюс-мінус дискомфорт

Про це, власне, думалося кілька вечорів поспіль, коли в телеефірі переповідали про кризовий стан металургійної галузі. Від її успішної роботи залежить, який потік валютних надходжень прийде в країну і, власне, якими темпами розвиватиметься економіка, а відтак — і соціальна сфера. Ця галузь, як на мене, після фінансового сектору чи не найбільш інтегрована у світову економіку. Тому, прямо кажучи, наївно було очікувати, що втрати сировинних ринків США та Європи не позначаться на планово-економічних та інвестиційних показниках металургів. Нагадаю, у вересні обсяги виплавки сталі скоротилися на 32 відсотки — до 2,5 мільйона тонн, і дуже схоже, що ця тенденція збережеться й у жовтні. Але це ще далеко не кінець світу, що виплавило з телекоментарів про зупинку доменних печей. І навіть не криза, оскільки багато що вказує на те, що на світових ринках сталепродукції зростання цін може відновитися вже у листопаді. Принаймні вже є сигнали, що вони досягли непересічного мінімуму. Відновити сприятливий для металургів тренд раніше, поза сумнівом, заважає світова фінансова криза. Вона заважає усім. Коли капіталізація американських підприємств падає на трильйони доларів США упродовж лічених тижнів, дискомфорт відчувають усі економіки. І наша — не виняток.

С. В.

ЖАХ!

Охтирський... рабовласник

20–річний охтирчанин Сергій із трьох років праці на господаря майже рік перебував у справжньому рабстві. Утримував його в ньому місцевий підприємець. Відчуваючи свою безкарність перед законом, зранку виганяв в'язня на роботу, а ввечері приковував до ланцюга в сараї...

Невідомо, чим закінчилася б для поневоленого ця історія, якби не щасливий випадок: йому вдалося втекти, прихопивши частину хазяйських грошей, після чого підприємець необачно звернувся до правоохоронців із заявою про крадіжку.

Про перебування в рабстві хлопець згадує зі сльозами на очах. Три роки тому місцевий підприємець Олександр найняв його допомагати по господарству. Сергій, який тільки-но закінчив школу-інтернат, був радий навіть п'ятигривневому денному заробітку. Коли ж наймач перестав виплачувати й цей мізер, наймит вирішив підшукати щедрішого роботодавця. Та не так сталося, як гадалося. Довідавшись про задум хлопця, «крутий» охтирчанин перетворив життя підневільного на суцільне пекло. Після неодноразових спроб Сергія втекти рабовласник зачиняв його в сараї, де приковував ланцюгом до драбини. Так місяцями юнак і жив поруч із хазяйськими свинями і свійською птицею. Тим часом перелік обов'язків у раба зростав, а платню хазяїн «виплачував» тільки кулаками та підсобним інвентарем — лопатами та граблями вздовж поперeку.

«Він змушував мене їсти сирий буряк і знімав це на свій мобільний телефон, — розповідає Сергій. — Після цього наказав мити руки у відрі із сечею, а коли помив — примусив випити цю сечу. Я пив, іншого виходу в мене не було».

Хлопцю таки вдалося визволитися: цілу ніч розгинав товсту проволоку, яка з'єднувала ланцюг із драбиною, і з кайданами на ногах побіг до сусідки. Та згадує той день із жахом: *«Сергій прийшов до мене, тягнучи за собою довжелезного ланцюга. Розповів, що взяв у хазяїна 1000 гривень, які вважає компенсацією за роки безплатної праці та знущань. Я дала йому молоток і обценьки, щоб звільнився від рабських кайданів, і попросила піти з мого двору, бо дуже боялася Олександра...»*

Сергій узяв в оберемок ланцюг і хутко подався до лісу, де, знесилений від недоїдання, звільнявся від кайданів майже дві години. Щоб щось поїсти, змушений був продати кайдани до пункту прийому металобрухту. Переночував у лісі, а наступного ранку вирішив непомітно прийти до батьківської оселі. Однак на шляху додому вгледів за собою автівку Олександра. Зрозумівши, що рабовласник вийшов на його слід, сховався у кущах, звідки знову перебрався до лісу, в якому голодним переховувався три доби. Коли ж напівпритомний дістався дому і розповів батькові все про свою трирічну «одіссею», той мерщій пішов із заявою до правоохоронних органів.

Міліція саме почала займатися перевіркою заяви Олександра про крадіжку наймитом 1000 гривень. Та після приходу нового заявника історія набула зовсім іншого забарвлення.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Національна спілка журналістів України глибоко сумує з приводу непоправної втрати — смерті редактора журналів «Телепрескур'єр» і «Міське господарство України», колишнього виконавчого секретаря НСЖУ **ФАТЬКА Віталія Лаврентійовича** і висловлює щире співчуття рідним та близьким небіжчика.

Платню хазяїн «виплачував» тільки кулаками та підсобним інвентарем — лопатами та граблями вздовж поперека

Які документи потрібні?

Я народився у 1939 році і маю статус «Дитина війни». В 1947 році нас з мамою та сестрою, котрих вже немає серед живих, вислали до Сибіру. По радіо чув, що таким людям та їх дітям (тобто мені) повинні доплачувати до пенсії. Але я не знаю, які документи для цього необхідні. Дуже прошу через улюблену газету «Голос України», котру передплачую вже 10 років, відповісти на моє запитання.

Семен МИЧКО.

Рівненська область.

Відповідає заступник голови правління Пенсійного фонду України Валентин КОРОНЕВСЬКИЙ:

— Громадянам, які необгрунтовано зазнали політичних репресій і згодом були реабілітовані, призначені пенсії підвищуються на 50 процентів, а членам їх сімей, яких було примусово переселено, — на 25 процентів мінімальної пенсії за віком (відповідно до пункту «г» статті 77 Закону України «Про пенсійне забезпечення»).

Згідно з Порядком подання та оформлення документів для призначення (перерахунку) пенсій відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», затвердженим постановою правління Пенсійного фонду України від 25.11.2005 року № 22-1 та зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 27.12.2005 року за № 1566/11846, для призначення вищезазначених підвищень, особа, яка звертається по пенсію, подає до територіального управління Пенсійного фонду України документи про визнання заявника реабілітованим або членом сім'ї реабілітованого.

Як документ, який засвідчує, що особа визнана реабілітованою, приймається завірена в установленому порядку копія посвідчення реабілітованого. Для осіб, реабілітованих згідно зі статтею 3 Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій в Україні», приймаються довідки органів внутрішніх справ, видані на підставі наявних у них відповідних документів (постанови про вислання, особистих справ на виселених осіб тощо), а за відсутності таких документів — довідки районних комісій з поновлення прав реабілітованих, видані на підставі встановленого факту виселення.

Одночасно повідомляємо, що до 01.09.2008 року розмір підвищення до пенсії громадянам, які необгрунтовано зазнали політичних репресій і згодом були реабілітовані, обчислювався з урахуванням розміру мінімальної пенсії 19 грн. 91 коп., затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03.01.2002 р. № 1.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 16.07.2008 р. № 654 «Про підвищення рівня пенсійного забезпечення громадян», з 01.09.2008 року, громадянам, які необгрунтовано зазнали політичних репресій і згодом були реабілітовані, до пенсії або щомісячного довічного грошового утримання чи державної соціальної допомоги, що виплачуються замість пенсії, підвищення проводиться в розмірі 54,4 гривні, а членам їхніх сімей, яких було примусово переселено, — 43,52 гривні.

Стати почесним донором

Я багато разів здавав кров. Нині вже на пенсії. Скажіть, будь ласка, скільки разів треба здавати кров, до кого звертатися та які документи мати, аби мені присвоїли звання почесного донора? І ще: які пільги мають почесні донори?

В. ЛЯХ.

Гацківка Володарсько-Волинського району Житомирської області.

Відповідає заступник директора Департаменту організації медичної допомоги Міністерства охорони здоров'я України Людмила ЯСІНСЬКА:

— Відповідно до статті 12 закону України «Про донорство крові та її компонентів» від 23 червня 1995 року (із змінами та доповненнями) про посвідчення донора, умови набуття статусу почесного донора України і нагородження донорів державними нагородами донори, які безоплатно здали кров в кількості 40 разових максимально допустимих доз або плазму крові в кількості 60 разових максимально допустимих доз, незалежно від часу їх здавання, автоматично набувають статусу почесного донора України. Таким особам видається відповідне посвідчення і вручається нагрудний знак «Почесний донор України» в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Якщо у вас є потрібна кількість здачі крові, але немає звання, потрібно звернутися до обласного (міського) закладу переливання крові (до головного лікаря), маючи при собі будь-який документ, який підтверджує здачу крові.

Почесні донори України мають право на:

— безплатне позачергове зубопротезування (за винятком зубопротезування з використанням дорогоцінних металів) у закладах охорони здоров'я, заснованих на загальнодержавній та комунальній власності;

— пільгове придбання ліків (із знижкою 50 відсотків їх вартості) за рецептами, виданими закладами охорони здоров'я, заснованими на загальнодержавній та комунальній власності;

— безплатне забезпечення донорською кров'ю та її препаратами, необхідними для їх особистого лікування, за рецептами, виданими закладами охорони здоров'я, заснованими на загальнодержавній та комунальній власності;

— першочергове придбання за місцем роботи або навчання путівок для санаторно-курортного лікування та першочергове лікування у закладах охорони здоров'я, заснованих на загальнодержавній та комунальній власності;

— позачергове забезпечення у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, протезами та іншими протезно-ортопедичними виробами;

— використання чергової щорічної оплачуваної відпустки у зручний для них час;

— отримання надбавки до пенсії у розмірі 10 відсотків від затвердженого прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць;

— отримання пільгових позик для будівництва індивідуального житла відповідно до законодавства.

Крім пільг міністерствами та відомствами України, урядом Автономної Республіки Крим, органами державної виконавчої влади в областях, містах Києві та Севастополі, місцевими Радами народних депутатів, власниками підприємств, установ, організацій або уповноваженими ними органами для таких донорів можуть бути встановлені й інші додаткові пільги.

Відмовили у субсидії, бо неодружені

Ми з чоловіком прописані в одній квартирі, живемо вже 8 років, маємо п'ятирічну дочку. Хотіли отримати субсидію, але нам відмовили через те, що наш шлюб — незареєстрований. Поясніть, будь ласка, чи правомірно це?

Ольга БАРАНЮК.

Київ.

Як повідомили у Міністерстві праці та соціальної політики України, чинним Положенням про порядок призначення та надання населенню субсидій передбачено, що субсидія призначається уповноваженому власнику (співвласнику) житла, наймачу державного та громадського житлового фонду, членові житлово-будівельного кооперативу, власнику (співвласнику) житлового приміщення, на якого відкрито особовий рахунок за місцем прописки. При цьому субсидія розраховується, виходячи з кількості прописаних у житловому приміщенні (будинку) осіб, яким нараховується плата за житлово-комунальні послуги, у тому числі осіб, призваних на строкову військову службу. Тобто на призначення субсидії не повинен впливати факт, зареєстрований ваш шлюб чи ні.

Разом з тим при призначенні субсидії враховується майновий стан осіб, які проживають на даній площі. У випадках, якщо зазначені особи мають у своєму володінні (користуванні) чи володінні (користуванні) дружини (чоловіка, неповнолітніх дітей) у сукупності більше, ніж одне житлове приміщення (будинок), загальна площа яких у сумі перевищує встановлені нормативи (21 кв. м на особу та 10,5 додатково на всіх прописаних), субсидія не призначається. Не буде мати права сім'я на призначення субсидії також у випадках, коли 20% (для окремих сімей — 15%) середньомісячного сукупного доходу перевищують вартість житлово-комунальних послуг в межах норм споживання. Є й інші випадки, які обмежують право на призначення субсидії. В жодному випадку відділ субсидій не має права відмовити вам у прийнятті заяви на призначення субсидії. Відмова повинна бути надана в 10-денний термін. При цьому повинно бути чітко вказано, на підставі якого пункту Положення та іншого нормативно-правового акта вам відмовляється у наданні допомоги. Рішення органів праці та соціального захисту населення ви також можете оскаржити в судовому порядку.

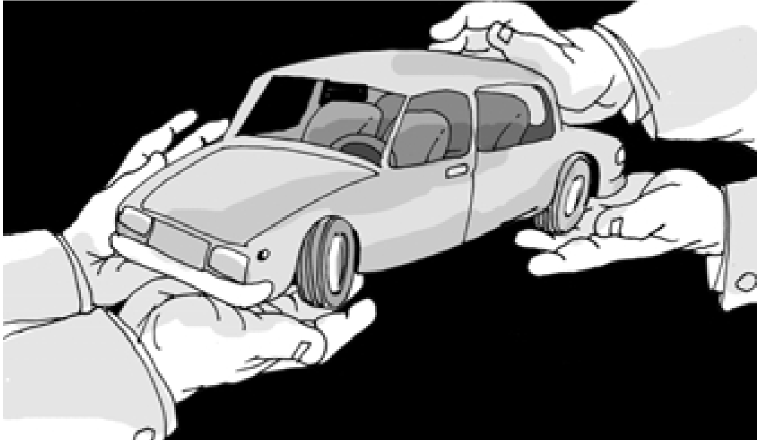
Забирають авто...

Якось, перебуваючи в обласному центрі, я зустрів свого товариша, з яким разом були на фронті. Він, як і я, — інвалід війни. Ми зраділи один одному, адже стільки років не бачились! Розговорилися, згадали фронтові будні, але, на моє здивування, він мене запитав: «Ти ще живий?».

— Живий, як бачиш, — відповідаю йому, — а до чого таке дивне запитання?

— Та я чув від наших товаришів, що ти, як інвалід, отримав автомобіль. Кажуть, що згідно із законодавством, якщо інвалід, котрий отримав автомобіль, помирає, то автомобіль із родини вилучається і передається іншому інвалідові, який стоїть у черзі. В такий спосіб держава на нас економить кошти. То я подумав, що твоє авто дістанеться мені, адже стою на черзі вже десяток років...

Отак ми, друзі-фронтовики, які разом громили фашистів, перетворилися на ворогів. І через копієчний пошарпаний автомобіль бажаємо один одному передчасно померти...

Микола ПІДДУБНЯК, інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Сушівці Білогірського району Хмельницької області.

Відповідає юрист «Голосу України» Богдан ЛАВРЕНЮК:

— Механізм забезпечення інвалідів легковими автомобілями визначає Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку забезпечення інвалідів автомобілями» від 19.07.2006 року.

Підставою для отримання автомобіля є заява, документи, визначені цією постановою, та висновок обласної медико-соціальної експертної комісії про наявність в інваліда медичних показань для забезпечення автомобілем.

Стосовно вибору самого автомобіля, то його безпосередньо обирає особа, яка має право на нього. Зокрема, це може бути і іноземний автомобіль, отриманий як гуманітарна допомога, і вітчизняне авто на замовлення Мінпраці.

Відповідно до цієї постанови облік інвалідів, що мають право на соціальний автомобіль, здійснюється в межах трьох категорій — інваліди з правом на першочергове забезпечення, інваліди з правом на позачергове забезпечення та інваліди з правом на забезпечення у порядку загальної черги.

Окремо ведеться облік інвалідів трудового каліцтва. Останні отримують спецавтотранспорт за рахунок коштів Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві.

Можливість отримати безкоштовне авто або з оплатою семи відсотків його вартості мають право інваліди війни, «чорнобильці», інваліди-в'язні концентраційних таборів, гетто та інших місць примусового утримання (яким на момент ув'язнення не виповнилося 14 років), особи з числа реабілітованих жертв політичних репресій, які стали інвалідами внаслідок таких репресій, інваліди з ампутацією обох ніг, які не підлягають протезуванню та інваліди з куксами обох ніг і рук. А ось інваліди з дитинства, інваліди від загального захворювання, батьки й родичі дітей-інвалідів, — оплативши тридцять відсотків його вартості.

При цьому інвалід або його представник отримує автомобіль на десять років без права продажу, дарування, передання іншій особі. Після цього терміну він може продовжувати користуватися ним та стати на облік для заміни на новий.

Після смерті інваліда соціальний автомобіль (у тому числі й автомобіль, отриманий як гуманітарна допомога), термін експлуатації якого більш ніж десять років, залишається члену сім'ї, який на час смерті інваліда проживав з ним та був зареєстрований за даною адресою.

Дещо по-іншому вирішується питання щодо автомобілів, які експлуатуються менше десяти років. Зокрема, таке авто (в тому числі й автомобіль, отриманий як гуманітарна допомога) залишається лише в тому разі, якщо в сім'ї є інвалід, який має право на отримання особистого автотранспорту. В іншому випадку автомобіль повертається головному управлінню праці або управлінню виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві. Однак члени сім'ї, які проживали спільно з інвалідом, мають право викупити такий автомобіль за його залишковою вартістю з урахуванням ступеня зношення та суми, сплаченої за нього інвалідом. Щоправда, це не стосується автомобілів, отриманих як гуманітарна допомога. Після смерті інвалідів такі автомобілі (що були в експлуатації менше десяти років) повертаються головному управлінню праці та соціального захисту населення — для подальшого розподілу між інвалідами.

Питання надсилайте за адресою редакції або на let@golos.com.ua з позначкою «Діалог». Передплатникам нашої газети ми допомагаємо постійно й позачергово. Не забудьте тільки вкласти в конверт копію квитанції про передплату.

Дорога додому

За частоколом офіціозів, високих посад, звань і нагород ми не бачимо глибинної сутності людини, не знаємо витоків її життєвого вибору. Тим часом корені роду завжди повідають, на якому ґрунті вона виростала, що взяла з собою від дідів–прадідів, передала своїм дітям і онукам. У цьому ще раз переконалася, коли у сільраді села Бузівки Жашківського району з гордістю поділилися, що відомий «на всю столицю» президент компанії «Київміськбуд» Петро Шилюк — земляк та ще й очолює у Києві громадську організацію Черкаське земляцтво.

Петро Степанович, казали, працьовитого, совісного, селянського роду, котрий поважають у селі споконвік. У Бузівці мешкають його батьки, Любов Михайлівна та Степан Іванович. У мирі та взаєморозумінні прожили вони спільно 60 років, виростили гарного сина, добрих онуків. Кажуть навіть більше, Шилюки — приклад родинної злагоди і підтримки, подружньої вірності та доброти.

І юність пройшла, і дитинство пробігло

За вікном бубонить осінній дощ. То сіється ледь чутно мжичкою, то барабанить у шибку. О такій порі тільки й погомоніти, перегорнути старі сімейні альбоми, послухати спогади про пережите і передумане.

— У травні повернуло мені на 82-ге літо, — загортається у теплу кофтину Любов Михайлівна, і з усмішкою додає: — А я ніби й не жила... Згадаю дитинство, недитячі поневіряння і жалі, то нібито давно-давно те спливло, вкрилося вже туманом та югою. Вже сорок зим, як немає моєї неньки, великої, невтомної трудівниці. А батька свого (очі ховає в хустинку) ледь пам'ятаю. Помер він, бідолашний, після голоду, у тридцять четвертому...

У кімнаті стає тихо і сумно. Тільки лопотить по віконному склу дощ, стікаючи, як жіноча сльоза.

> Після колективізації не залишилося ані худоби, ані реманенту — геть усе забрали в колгосп.

— Зосталось нас у матері троє, — продовжує Любов Михайлівна. —Я та двоє братиків. Старшому Феді було дев'ять, мені — сім, а молодшому Вані — два рочки. Скільки довелося набідуватися нашій матінці-вдові! Як тій чайці при битій дорозі. Після колективізації не залишилося ані худоби, ані реманенту — геть усе забрали в колгосп. Хоч Трифон Приймак, мамин батько і мій дід, нізащо не хотів віддавати нажите тяжкою працею. Його тягали-мучили комнезами та всякі активісти, аж доки не добилися свого. Після голоду в хаті стало зовсім пусто і голо. Ночами пряла мати, щоб виткати полотна бодай на якусь одежину. Вдень бігла на колгоспний двір, аби заробити жменю зерна, зварити нам куліщу чи кандьору. Коли пішов до школи Федя, мені також закортіло вчитися. А взутися не було в що. Ненька накрутила на ноги онучі і я, щаслива, гайда до школи. А на перерві мої онучі розмоталися. Я сховалася у куток з думкою перемотати собі «чобітки», як це робила матуся, та сил і вміння не вистачило. Босоніж по крижаній мерзлій землі бігла я з онучами в руках додому. **Того року я до школи більше не пішла. А наступного вже стала першою материною помічницею: вправлялася і з гребенем, і з кужелем, і з веретеном. У тринадцять була у ланці, сапала колгоспні буряки нарівні з дорослими. А ще за рік розпочалася війна...**

Прийшла неволя у п'ятнадцять

— Як німці почали забирати нашу молодь у неволю, — тчеться її нитка спогадів, — мені набігло п'ятнадцять. Та чиясь лиха рука взяла і написала, що я вісімнадцятирічна. Плакала мати, просила не забирати мене, малолітню, з дому. Та хто пожаліє вдову?! Повезли мене разом зі старшими дівчатами на каторжні роботи. Три роки тліло материне серце. Воно не знало де я, чи жива, чи повернусь, чи побачить мене у чужій землі. А я потрапила на сільськогосподарські роботи до бауера. Це був наче колгосп: всі тяжко гнули спину, але задурно, за шматок хліба. Сапала я у полі з такими невільницями, як і сама, ходила до молотарки, прибирала господарський двір. І гадки не мала, що мого старшого брата Федю забрали на фронт. Він дійшов з боями аж до Варшави, звідкіля й прийшла у Бузівку похоронка. Згорьована ненька зосталася з дванадцятирічним Ванею. Вона гаряче молилася, на колінах благала Бога, щоб уберіг мене, захистив від смерті і недуг (знову затремтіла хустинка у руках Любові Михайлівни). Важко згадувати все пережите, — каже, скрушно зітхаючи. — Та все-таки, коли просите, докажу до кінця.

— Визволили нас у 45-му. Душа рвалася до матінки, ноги самі б понесли до рідного порога. Та нас усіх зігнали на збірний пункт, попереписували і — до Рави-Руської. Звідти й почався наш шлях додому довжиною в чотири місяці. Нас, знесилених дівчат, спорядили гнати худобу із заходу на схід... Тільки восени я побачила Бузівку. Замість хати — руїну, стіни та димар. Снарядом знесло весь верх. Відчиняю двері, а мати лежить у холоді немічна і вмивається дрібними сльозами. Тут і мій менший братик Ваня, теж хворий і голодний. Як згадаю те, — перехоплює подих Любові Михайлівні, — то серце щемить. — А тоді я не плакала. Узяла серпа і пішла до Гірського Тікича, річка така у нас є, жати очерет, осоку, всякі лопуцьки. Цим і вкрили крокви.

Перезимували у хаті-землянці. А ранньої весни пішла на роботу в колгосп. У вісімнадцять здавалося, що усе найтяжче вже позаду. А попереду була ще одна голодовка... Та про це вже розповідати несила, нехай переповість чоловік, Степан Іванович. Він теж випив ківш лиха, або й два...

Дідову бляху з хати — і ту забрали

— Не хочеться його, те лихо, й згадувати, — озивається від вікна Степан Іванович. — Молодь слухає — не вірить. А хліб з маслом був не завжди. Та коли напишете, — розмірковує, — може, хто й прочитає, задумається. Життя кожної родини — це історія нашої держави. А її, як відомо, не зміниш...

Сивочолий чоловік сідає край столу, поправляє на ньому стосик газет і продовжує:

— Наш рід Шилюків дуже розлогий. У мого діда Оксентія Никаноровича Шилюка було четверо синів: Андрій, Тодось, Фанась, Іван та троє дочок: Анна, Марія і Онися. А сам Оксентій — міцної статури, заможний господар, мав добротну хату під бляхою, кілька десятин землі, реманент і худобу. Материн батько, Степан Романович Завертаний, також з трьома синами та трьома дочками господарював на своїй землі. **Ці одвічні хлібороби були поміркованими і набожними. Земля для них була святою, найціннішим спадком і багатством. Вони глибоко поважали своїх батьків, народні звичаї і обряди.** Коли я був підлітком, дядько Фанась розповідав мені, як вони парубками ходили до церкви, просили у батюшки благословення, а потім колядували. На добрих, як змії, конях, запряжених у розмальовані сани — від двору до двору, з кутка на куток, а то й у сусідні села, до родичів... Та, — зітхає Степан Іванович, — нормальному людському життю поклала край колективізація. Аби не потрапити до Сибіру, довелося моїм дідам усе віддати колгоспові. Що приховали — забрали комнезами. Навіть зняли з хазяйських хат бляху й ту відтягли до колгоспної комори, — замовкає, ніби набирається з духом розповісти про найтяжче.

> Я не плакала. Узяла серпа і пішла до Гірського Тікича, річка така у нас є, жати очерет, осоку, всякі лопуцьки. Цим і вкрили крокви.

— А потім настав страшний голод, — тихо каже. — Тридцять третій рік. Дід Оксентій, хазяїн на всю округу, який мав до колективізації сотні пудів хліба у засіках, сконав прямо на вулиці мученицькою голодною смертю. Помер мій 25-річний батько, якого я так і не встиг закарбувати у своїй дитячій пам'яті. Залишилися ми вдвох з матір'ю. У холодній, вбогій хаті. Вижили, мабуть, дякуючи материним молитвам. І в 34-му, і в 36-му — в усі довоєнні роки — не згасав у вдовиній оселі каганець. Матуся пряла людям на полотно. За вузлик пшона, за пляшку молока. Щовечора приносила звідкись сухий бур'ян, якесь бадилля, протоплювала у печі. Проте далі припічка слабеньке тепло не йшло. Анітрохи не розмерзалися від товстої паморозі вікна, в які так хотілося мені, малому, хоч раз подивитися...

Привіз додому хліба, а потім — дружину

— Перед війною пішов я до школи, — вперше під час бесіди всміхається Степан Іванович. Ніби бачить перед собою білявого кмітливого хлопчака у полотняній сорочці з торбиною книжок через плече. — Мені дуже легко давалось навчання. За відмінні успіхи та за перемогу на районній олімпіаді преміювали мене ... черевиками. Перехопило дихання тоді, закалатало радісно всередині. На ті черевики я ледве не молився. Адже це була перша у моєму житті взуванка! До цього щасливого дня, до омріяних черевиків, я ходив до школи в стареньких материних шкарбанах. По війні, ми, 14-літні, одразу подорослішали. Чоловіків у селі було мало. На плечі підлітків, жінок та старих лягла вся робота. У полі на оранці, сівбі та на жнивах я днював і ночував. Заробив перші трудодні. Однак за ті «палички» годі було щось купити. А ще ж селян обкладали непосильними податками. Забирали, навіть у вдів, яйця, зібрані до Великодня.

— А потім, у сорок сьомому, знову настав голод, — майже нечутним стає голос оповідача. — У Бузівці почали пухнути люди. Найкволіші помирали. Мати щодня просила, аби я їхав з села до її брата, дядька Максима. Той саме працював у Дрогобицькій області у радгоспі. «Другого голоду ми вдвох не переживемо», — умовляла вона. Мудра моя ненька! Робота у радгоспному плодорозсаднику підкріпила мене. Я привіз додому хліба і примара голоду минула нашу хатину. Все село потроху поверталось до звичного життя.

— А у сорок восьмому, — знову всміхається Степан Іванович і поглядає на Любов Михайлівну, — зустрів я Любу. Тобто я і раніше бачив її, ясноюку, русокосу дівчину. Гарно співала, весела і привітна. А тепер я ніби новими очима роздивився на неї і вона мені ще більше припала до серця. Того року ми й побралися.

— Ні, — також з усмішкою поправляє чоловіка враз помолоділа жінка. — Розписалися ми у сільраді через рік. А тоді лишень з дружкою, боярином, кількома родичами та сусідами справили скромне весілля.

— Ти краще пам'ятаєш, Любо, — погоджується Степан Іванович. — А в сорок дев'ятому у нас народився Петя. Я дуже радів і гордився, що у мене, дев'ятнадцятирічного, є син. В армії, яку я згодом відслужив, мені було не так важко, бо я знав, що дома на мене чекає сім'я. Й товариші ще більше мене за це поважали. Коли повернувся з Уралу, а саме там закінчував службу, Петі було вже чотири з половиною роки. В 11 він став нашим помічником. На свої колгоспні заробітки почали ми будувати хату. Заробляли з Любою по 800—1000 трудоднів на рік, працювали до сьомого поту. А син вдома з господарством вправлявся ще й до нас у колгосп прибігав підсобити. Увійшли ми в нову хату через шість років, коли Петрові сімнадцять виповнилося. Отож будівельником він став неспроста...

> Дід Оксентій, хазяїн на всю округу, який мав до колективізації сотні пудів хліба у засіках, сконав прямо на вулиці мученицькою голодною смертю. Помер мій 25-річний батько, якого я так і не встиг закарбувати у своїй дитячій пам'яті.

Це вам не щось, а діамантове весілля

Вгомонився дощ. Розпогодилося. Від сонячного проміння аж заграли барвами вишиті рушники та розкішні квіти на підвіконні.

— Це онука Люда привозить нам таку красу, — хвалиться Любов Михайлівна. — Знає, що я дуже люблю квіти. Й онук Петя і син дарують мені красиві букети.

— На нашому ювілеї буяв цілий квітник, — гордовито згадує Степан Іванович, і подружжя ділиться враженнями про своє діамантове весілля.

Справили його у Бузівці навесні цього року. Спочатку старші Шилюки не погоджувалися на «забаганку». Потім — здались. Бо гріх відмовлятися, коли діти просять. Покликали на торжество родичів, сусідів, кумів, старших і молодших односельців, з якими буряки у колгоспі пололи, жнивували, на фермі корів доїли, на толоки один до одного ходили. Свято видалося щире і задушевне. Гості говорили про людяність і доброчесність Степана Івановича. Про чуйність і скромність Любові Михайлівни, учасника бойових дій, нагородженої орденом «За мужність». Про щасливе подружжя, котре крізь роки пронесло сердечність і повагу одне до одного. А коли піднесли ювілярам весільний коровай і до батьків звернувся син — у всіх на очах забриніли сльози. «Дякую вам, тату і мамо, низько вклоняюся, — сказав схвильований Петро Степанович, — що виростили мене, навчили шанувати людей, цінувати добро і порядність...»

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: Степан Іванович та Любов Михайлівна Шилюки.

Фото автора.

Міський голова Дніпропетровська **Іван КУЛІЧЕНКО**: «Місцева влада може гарантувати інвесторам умови для роботи, а от умови для залучення в країну інвестицій має забезпечити держава» *(Укрінформ)*

Алчевські металурги погрожують урядові «неординарними заходами» (Укрінформ)

У НОМЕР

Сьогодні Покрова

Небесна воєвода

Історія улюбленого в народі свята Покрови, або третьої Пречистої, розпочалася з конкретного прояву покровительства Божої Матері грецьким християнам. На початку X століття Цареград (Константинополь) оточили сарацини (араби), за іншою версією — руси-язичники. Під час спільної молитви мешканців у Влахернському храмі, де зберігалася риза Пресвятої Богородиці, блаженний Андрій Юродивий та його учень побачили у видінні Царицю Небесну із сонмом святих, яка молилася разом з усіма, а потім покрила всіх християн своєю хусткою. Чутка про видіння підбадьорила захисників міста, а вороги одразу ж відступили.

Матір Божу — Покрову особливо шанували козаки, як заступницю у боротьбі за православну віру. В народному календарі свято було межею між літом та зимою. На цей час всі птахи відлітали у вирій. Ті, хто будував хату, поспішав увійти до неї на свято, щоб завжди бути під покровом Божої Матері. Від Покрови розпочиналася весільна пора, і дівчата, які прагнули побратися цього року, поспішали вранці на свято до церкви, щоб покрити образ Богородиці рушником і попросити у неї суженого. Сучасні козацькі об'єднання на свято посвячують у козаки новобранців та варять козацький куліш, **повідомляє етнолог Галина БОНДАРЕНКО.**

ЛУГАНЩИНА

Шахтарі запалили новорічну ялинку

А зробили це за традицією гірники дільниці №5 шахти ім. Вахрушева ДП "Ровенькиантрацит" після виконання річного плану. Результат праці трудового колективу — майже 270 тисяч тонн вугілля. Шахтарі вважають, що могли б значно збільшити вуглевидобуток, якби не кадрові проблеми. Сьогодні підприємству потрібно більш як тисяча осіб. Директор шахти Василь Григоряк вважає, що високий видобуток, а отже, і висока заробітна плата зроблять привабливою шахтарську працю, тож незабаром кадрову проблему удасться розв'язати. На шахті сьогодні закладається фундамент успіху на 2009 рік: на 50% змонтовано лаву №7 пласта Н10, готується перспектива дев'ятої лави, в якій працюватиме новий український комбайн і буде встановлено німецькі кріплення та конвеєр. На сьогодні на рахунку шахти ім. Вахрушева більш як мільйон тонн вугілля.

Вл. інф.

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Обережно, на автомагістралях — визи!

На центральних автодорогах Волинської області працівники державної автоінспекції вручають водіям гужового транспорту, скутерів, велосипедистам світловідбиваючі елементи: спереду — білого кольору, ззаду — червоного. Ініціатива автоінспекторів припала до душі водіям цих транспортних засобів. Сьогодні це особливо актуально, оскільки в період збирання врожаю і заготівлі дров на шляхах значно побільшало підвод. Останніх у поліських районах, наприклад, чи не кожен другий селянський двір має свій «живий» транспорт. Велосипедисти, армія яких щорік стрімко зростає, теж додали частіше обирають для нічних прогулянок міжміські шосе і стали справжнім лихом для інших учасників дорожнього руху.

Микола ЯКИМЕНКО.

Від грипу — женьшень і часник

Україну атакує новий вірус грипу «Брісбен». Тільки за два останні тижні він уже поклав у ліжко майже 50 тисяч наших співвітчизників. Медики тим часом прогнозують, що до кінця жовтня таких буде удвічі більше. Але справжня епідемія невідомого грипу розпочнеться в нас у грудні.

Напередодні керівник Українського центру грипу професор Аркадій Фролов в інтерв'ю агентству УНІАН заявив, що до цього підтипу ми не маємо антитіл, тобто українці абсолютно чутливі. Одне слово, тим, хто за цей час не зміцнить свій організм, уже через два місяці гарантовані головний біль і висока температура, а потім — тривале лікування від ускладнень. Адже, як відомо, сам грип не так небезпечний, як ускладнення після нього, а вони бувають у 20—27 відсотків хворих.

Отака нерадісна перспектива. Щоб уникнути усього цього, лікарі радять зробити традиційне щеплення. Однак вакцинуватися необхідно тільки після рекомендацій лікаря і бажано в його присутності. Всім решта, хто з якихось причин від неї відмовився, варто просто зміцнити імунітет. Кращими засобами тут будуть екстракти різних трав, ехінацея і корінь женьшеню, а ще — традиційні цибуля і, звичайно, часник.

М. К.

Фото із архіву Укрінформу.

У Луганську розпочато будівництво нової станції швидкої допомоги

Міський голова Сергій Кравченко обіцяє, що новосілля медпрацівники відсвяткують уже в травні. За попередніми розрахунками, до кінця поточного року на будівлі зроблять покрівлю і почнуться опоряджувальні роботи. Станція обслуговуватиме практично все місто. Уперше службу швидкої допомоги зберуть на одному об'єкті. В новому приміщенні будуть розташовані аптека й аптечний склад, радіотехнічна служба тощо. Крім того, тут базуватимуться бригади лікарів-кардіологів, неврологів, психіатрів і реанімаційні. Розміри приміщення це дозволяють: площа триповерхової будівлі становить 3200 кв. м. Проект не має аналогів в Україні, оскільки передбачає створення спеціалізованого приміщення, котре відповідає всім нормам сучасної медицини.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Зазирнути у саме серце допоможе новий апарат

Лікарі відділу кардіохірургії Хмельницької обласної лікарні незабаром зможуть краще діагностувати хвороби серця та лікувати уражені судини.

Вісім мільйонів гривень виділено з обласного бюджету для придбання ангіографа. Апарат допоможе не тільки діагностувати практично всі хвороби серця, а й одночасно лікувати хворі судини, розширювати їх за допомогою спеціальних стентів, відновлюючи шлях кровообігу до серця.

Ірина КОЗАК.

ФОТОФАКТ

Палагею Митрофанівну Малу з Чернігова віншували зі 100-річчям та передали вітання від Президента країни заступники голови облдержадміністрації Олександр Бєльський (ліворуч) і голови Деснянської райради Володимир Ананко.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Фото управління у справах преси та інформації облдержадміністрації.

У місцях позбавлення волі умови кращі, ніж у деяких психіатричних лікарнях

Про це у ході нещодавнього «круглого столу» заявила Тетяна Яблонська, юрист українсько-американського Бюро захисту прав людини. І не дивно. Адже, як зізнався сам міністр охорони здоров'я Василь Князевич, система, що дісталася нам у спадок від Радянського Союзу, майже не змінилася за часи незалежності. «До останнього часу в нас не існувало навіть такого поняття, як реабілітація. Більше того, навіть не було інвалідності за станом психічного здоров'я», — розповідає міністр.

Однак здебільшого на цьому «круглому столі» В. Князевич мовчав і слухав. Лікарі-психіатри та члени різноманітних організацій вперше за 17 років незалежності змогли напряму розповісти про свої проблеми. І про недостатню кваліфікацію кадрів, і про приниження людської честі та гідності пацієнтів, про відсутність особистих речей та тумбочок, про перенаселені палати (часом по 10—12 осіб), і про замки та розклади на туалети, і про побиття хворих п'яними санітарами. Не забули згадати і про шахрайства з квартирами хворих та процес примусової госпіталізації, так би мовити, «по-українськи». Це коли суддя заочно визнає людину хворою. До того ж, на думку Руслана Імерелі, голови неурядової організації психіатричних пацієнтів «Юзер», у нас в країні майже повністю відсутня соціальна реабілітація хворих.

За словами голови експертної ради при Міністерстві праці і соціальної політики Семена Глузмана, навряд чи всі причини ми зможемо вирішити принаймні у майбутні десять років. Але, мовляв, є моменти, за якими діяти потрібно вже зараз:

— Я маю на увазі дитячу психіатрію. Багато людей, які нині перебувають у психлікарнях, там бути не повинні. Ще в дитинстві їм було поставлено неправильний діагноз, і нині вони є «випадковими людьми» в інтернатах.

Василь Князевич пообіцяв регулярно проводити подібні зустрічі:

— Нині медицина відірвалася від суспільства. Це треба змінювати і ми це змінимо.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

На Львівщині затримали двох жінок-хабарниць

Працівники кількох силових структур схопили «на гарячому» завідувачку сектору податкової інспекції Пустомитівського району Львівщини під час отримання хабара у розмірі 10 тисяч доларів. Хабарниця вимагала у керівника фармацевтичної комерційної структури гроші за те, що не занесе в акти перевірок порушення, виявлені у підприємця.

А от слідчу Дрогобицького міського відділу ГУ УМВСУ працівники СБУ області затримали за вимагання та отримання 950 доларів. За це жінка обіцяла місцевому мешканцеві повернути його автомобіль, який був заарештований у рамках кримінальної справи. В обох випадках порушено кримінальну справу за статтею «одержання хабара», триває досудове слідство.

Ірина ЄГОРОВА.

Вшановують вояків УПА

14 жовтня у краї відзначають три свята: Покрову Пресвятої Богородиці, День українського козацтва і чергову річницю створення УПА. Урочистості розпочалися літургійними службами у храмах. З цієї нагоди 60 учасників визвольних змагань з усіх районів області запросили до облдержадміністрації. Від влади вони отримали грамоти і премії. Вшанування вояків УПА відбулося і в усіх райцентрах та багатьох селах. Цими днями на вулицях Тернополя можна також побачити молодих людей з чорно-червоними стрічками на грудях — так молодь вирішила вшанувати учасників визвольних змагань. А в селі Розгадові Зборівського району відкрили постамент односельцям — борцям за волю України, який освятив глава УГКЦ кардинал Любомир Гузар.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Як бути зі світовою фінансовою кризою? Рецепти від Євросоюзу, «великої вісімки» та РНБО

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Представники «великої вісімки» затвердили план дій для боротьби з фінансовою кризою, **передає ІТАР-ТАКС.** Цей документ складається з п'яти пунктів. **Передусім** він передбачає використання будь-яких наявних засобів для підтримки системно важливих фінансових інститутів і недопущення їхнього краху. **По-друге,** учасники «вісімки» збираються вжити всіх необхідних заходів для розблокування кредитних і грошових ринків, забезпечення широкого доступу банків та інших фінансових інститутів до ліквідності та фінансування. **По-третє,** вони мають намір забезпечити банкам можливість у разі потреби залучати капітал як із приватних, так і з державних джерел у достатніх кількостях для відновлення довіри і поновлення ними кредитних операцій. **По-четверте,** мова йде про необхідність забезпечити надійність національних програм зі страхування вкладів. **Останнім** іде пункт про необхідність уживати заходи для поновлення діяльності вторинних ринків іпотечних та інших цінних паперів.

Український рецепт виходу з економічної кризи вчора обговорювався на засіданні Ради національної безпеки та оборони.

Однак замість стабілізаційного плану міністр юстиції Микола Оніщук по закінченні засідання повідомив тільки про те, що РНБО зобов'язала уряд виділити гроші з резервного фонду для проведення позачергових парламентських виборів.

ФОТОФАКТ

У Міністерстві праці та соціальної політики України відбувся семінар «Політика у сфері трудової міграції. Національне законодавство та міжнародні стандарти, практика зарубіжних країн», організований Міжнародною організацією праці, Інститутом законодавства Верховної Ради, Міністерством праці та соціальної політики України.

На знімку: радник директора Інституту законодавства Верховної Ради України Вікторія Третьякова та директор цього інституту Олександр Копиленко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Стартує Другий міжнародний конкурс вокалістів імені Бориса Гмирі

Сьогодні у Національній філармонії України відбудеться урочисте відкриття конкурсу. А вже завтра розпочнеться перший тур вокального змагання. За звання лауреата конкурсу, підкріплене солідною грошовою винагородою, боротимуться 52 виконавці з восьми країн світу — Болгарії, Вірменії, Китаю, Латвії, Німеччини, Росії, Сербії та України.

Дебютував конкурс вокалістів у розпал помаранчевої революції 2004 року і був присвячений 100-літньому ювілею від дня народження великого співака. Нинішні мистецькі змагання будуть на порядок вищі за попередні, обіцяють організатори. Усі правила — в найкращих традиціях найпрестижніших конкурсів світу: три тури, три призові місця плюс Гран-прі (20 тисяч доларів). Наголошують на ще одній особливості — неупереджене ставлення до учасників з боку журі.

— Наш девіз — об'єктивність, доброзичливість і справедливість. Тобто підсуджування, просування "своїх" не буде. Це — справді пошук талантів, щоб дати їм путівку в життя. Так, як це було на першому конкурсі, тоді ми ні в кому не помилилися, — розповідає член журі конкурсу, президент Фонду Бориса Гмирі Ганна Принц.

До речі, оцінюватиме виконавців інтернаціональне журі на чолі з народним артистом України Валентином Пивоваровим. Прослуховуватиме молодих талантів і примадонна Ла Скала — італійка Бернадетт де Нісса.

Наталія ОВДІЄНКО.

З аварією впоралися за лічені хвилини

А от чекати спеціалістів кіровоградського «Водоканалу» довелося шість годин

Не зовсім вдалими видалися минулі вихідні для працівників управління праці та соціального захисту населення Кіровоградської облдержадміністрації. У ніч з п'ятниці на суботу через аварію у мережі водопостачання його приміщення було практично залите водою. Можна тільки уявити, скільки тисяч кубів води «вилетіло». Та її втрата — не основна проблема, за неї гуртом заплатять споживачі. Складнощі в іншому.

— Серйозно постраждала документальна база управління, —бідкається начальник головного управління Галина Пастух. А це триста п'ятдесят тисяч осіб. Наскільки це створить труднощі в подальших виплатах і прийомах громадян і наскільки розтягнеться період налагодження нормальної роботи, невідомо. Адже старе приміщення доведене до аварійного стану.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

P. S. Нині тривають судові розгляди з приводу того, хто надає послуги кіровоградцям з водопостачання. Певний час це здійснював орендар — ТОВ «Водне господарство», потім цільовий майновий комплекс «Кіровоградводоканал» повернули в комунальну власність міста. А поки справа в судах, люди ходять з двома абонентськими книжками, точно не знаючи, за якою платити. Хто відповідатиме за аварію, також невідомо.

Козаки змагалися за першість країни зі «Спасу»

Уже вдванадцяте зібрав у Запоріжжі шанувальників рукопашу Міжнародний фестиваль козацьких бойових мистецтв «Спас на Хортиці» імені Анатолія Єрмака. Його організували всеукраїнська федерація «Спас», асоціація «Афганці» Чорнобиля» та Запорізький міськвиконком, а співзасновниками стали всеукраїнська громадська організація «Товариство Нестора Махна «Гуляй-Поле» та дитячо-юнацька школа козацького бойового мистецтва «Спас».

З кожним роком цей фестиваль стає дедалі більш представницьким. Серед його почесних гостей незмінними є делегація Кубанського козацького війська, представники північно-західної традиції воїнських родів — бузи з Російської Федерації та хранителі воїнських козацьких традицій з Білорусі.

Після урочистого відкриття на майдані фестивальне дійство перемістилося в легкоатлетичний манеж ВАТ «Запоріжсталь». Тут пройшли змагання за абсолютну першість України з національного рукопашу «Спас» та міжнародний турнір на кубок Анатолія Єрмака. Ця почесна відзнака, за яку боролися більш як двісті майстрів рукопашного бою, не випадково носить ім'я загиблого народного депутата України. Разом зі своїм другом, президентом всеукраїнської федерації «Спас» Олександром Притулою, Анатолій Єрмак доклав багато зусиль для відродження в Запоріжжі бойового мистецтва козаків-характерників та був одним з ініціаторів і перших організаторів фестивалю. До речі, в липні нарешті сталася довгоочікувана подія: за наказом Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту національний рукопаш «Спас» був тимчасово (терміном на два роки) включений до переліку видів спорту, що офіційно визнані в Україні.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

103 наші миротворці повернулися із Косово

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Днями в Україну повернулася друга група українських миротворців національної складової спільного українсько-польського миротворчого батальйону «УкрПолбат». Протягом півроку наші хлопці підтримували мир і спокій на території Косовського муніципалітету Штрпце. За цей час вони здійснили 983 патрулювання, виставили 170 спостережних постів, оглянули на предмет наявності зброї, боєприпасів та наркотичних речовин більше дев'яти тисяч автомобілів та понад 23 тисячі осіб. Крім того, українські миротворці разом із представниками місцевих органів правопорядку провели понад півсотні патрулювань у важкодоступних гірських районах Косово.

На знімку: в аеропорту наших хлопців зустрічали рідні та близькі.

Одеса приростає пам'ятниками

За рішенням сесії міськради найближчим часом в Одесі з'явиться чотири пам'ятники. Перший з них, полководцю Олександрові Суворову, з'явиться в районі міста, який носить ім'я генералісимуса. Бронзовий Сергій Корольов, котрий жив і навчався в Одесі, постане на постаменті поруч із пам'ятником іншому творцеві космічної техніки, Валентинові Глушку, в Київському районі. Пам'ятник геніальному скрипалеві одеситу Давидові Ойстраху займе своє місце в самісінькому центрі міста — біля Національного театру опери та балету. Планується спорудити також монумент на честь воїнів-афганців. А з огляду на те, що найближчим часом в Одесі з'являться пам'ятники останньому кошовому Запорозької Січі Петрові Калнишевському і жертвам голодомору, можна говорити про те, що в місті почався архітектурно-пам'ятниковий бум.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

СВІТ КОРОТКО

СОМАЛІ

Пірати погрожують потопити «Фаїну»

Сомалійські пірати, що захопили українське судно «Фаїна» з вантажем зброї на борту, погрожують, що потоплять його, якщо викуп не буде виплачено до вівторка. Нині навколо «Фаїни», що мала доставити до Кенії партію зброї, включаючи 33 танки Т-72, продовжують курсувати шість американських бойових кораблів. До берегів Сомалі також прямує російське сторожове судно «Безстрашний». Днем раніше пірати відмовилися від переговорів, проведених з ними сомалійськими старійшинами, не пояснивши причини. Тим часом близько 20 родичів захоплених піратами українських моряків учора пікетували секретаріат Президента і вимагали зустрічі з главою держави. Мати другого механіка із захопленого судна Олега Пилипенка сказала, що, попри всі запевнення, поки що не виділено кошти на викуп моряків.

ЛИТВА

До Сейму проходять вісім партій

За попередніми даними, минулої неділі на виборах до Сейму Литви за партійними списками пройшли вісім із 17 політичних партій, що виставили своїх кандидатів. Такі попередні дані головвиборчкому після підрахунку бюлетенів з 1535 дільниць (усього їх — 2034). У багатомандатному окрузі, де за партійними списками обираються 70 депутатів, лідирує права опозиційна об'єднана партія консерваторів «Союз Батьківщини» і християнських демократів. За неї подано 17,48 відсотка голосів. Крім того, кандидати від цієї партії лідирують у 25 одномандатних округах з 71.

ГРУЗІЯ

Опозиція вимагає дострокових виборів президента

Опозиціонери обвинувачують Саакашвілі у втраті Абхазії та Південної Осетії й вимагають дострокових виборів глави держави. Крім лідерів Об'єднаної опозиції Грузії — Давида Гамкрелідзе й головного конкурента Саакашвілі на виборах 2006 року Левана Гачечіладзе, до критики керівництва приєдналася експспікер парламенту Ніно Бурджанадзе. У політичних колах обговорюється також кандидатура посла Грузії в ООН Іраклія Аласанії. Однак Саакашвілі заявив, що має намір доробити повний термін і експерти не бачать механізмів зміни влади в країні. До того ж рейтинг президента вельми високий.

США

Обама випереджає Маккейна вже на десять відсотків

За 23 дні до виборів президента демократ Барак Обама випереджає республіканця Джона Маккейна на 10 відсотків. Раніше мова йшла про два—три відсотки. Відповідно до результатів попередніх опитувань, кандидат від Демократичної партії має всі шанси набрати 53 відсотки голосів, Джона Маккейна готові підтримати тільки 43 відсотки опитаних. Ситуація змінилася після виступу кандидатів на дебатах.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сприяння будівництву

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) абзац перший частини першої статті 96 після слова «розміщення» доповнити словами «підготовчих робіт до будівництва»;

2) абзац перший частини другої статті 96^{1} після слова «виконання» доповнити словами «підготовчих або».

2. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) пункт «ґ» статті 7, пункт «б» статті 8, пункт «б» статті 10 виключити;

2) статтю 93 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Право оренди земельної ділянки може відчужуватися, у тому числі продаватися на земельних торгах, а також передаватися у заставу, спадщину, вноситися до статутного фонду власником земельної ділянки - на строк до 50 років, крім випадків, визначених законом».

У зв'язку з цим частини четверту - шосту вважати відповідно частинами п'ятою - сьомою;

3) у статті 102^{1}:

частину другу доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті»;

після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам (крім випадків переходу права власності на будівлі та споруди), внесено до статутного фонду, передано у заставу.

4. Строк користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності для сільськогосподарських потреб або для забудови не може перевищувати 50 років».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами п'ятою - сьомою;

4) абзац перший частини першої статті 116 доповнити словами «або за результатами аукціону»;

5) у статті 118:

у частині шостій:

перше речення після слів «подають заяву» доповнити словами «про вибір місця розташування земельної ділянки»;

друге речення викласти в такій редакції: «До заяви додаються матеріали, передбачені частиною п'ятою статті 151 цього Кодексу, а також висновки конкурсної комісії (у разі відведення земельної ділянки для ведення фермерського господарства)»;

частину сьому викласти в такій редакції:

«7. Вибір місця розташування земельної ділянки та надання дозволу і вимог на розроблення проекту її відведення здійснюються у порядку, встановленому статтею 151 цього Кодексу»;

6) у статті 122:

у назві слова «по наданню земельних ділянок юридичним особам у постійне користування» замінити словами «щодо передачі земельних ділянок у власність або у користування»;

у частинах першій - сьомій слова «надають» і «надає» замінити відповідно словами «передають» і «передає», а слова «у постійне користування юридичним особам» - словами «у власність або у користування»;

у частині другій слова «Районні, обласні» замінити словами «Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні»;

7) статті 123 і 124 викласти в такій редакції:

«Стаття 123. Порядок надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування

1. Надання земельних ділянок державної або комунальної власності у користування здійснюється на підставі рішень органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування.

Рішення зазначених органів приймається на підставі проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок у разі:

зміни цільового призначення земельних ділянок;

надання в користування земельних ділянок, межі яких не встановлені в натурі (на місцевості).

Надання у користування земельної ділянки, межі якої встановлені в натурі (на місцевості), без зміни її цільового призначення, здійснюється на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документа, що посвідчує право користування земельною ділянкою.

2. Особа, зацікавлена в одержанні у користування земельної ділянки із земель державної або комунальної власності за проектом її відведення, звертається з клопотанням про вибір місця розташування земельної ділянки до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації.

3. До клопотання додаються матеріали, передбачені частиною п'ятою статті 151 цього Кодексу.

4. Вибір місця розташування земельної ділянки та надання дозволу і вимог на розроблення проекту її відведення здійснюються у порядку, встановленому статтею 151 цього Кодексу.

5. Умови і строки розроблення проектів відведення земельних ділянок визначаються договором, укладеним замовником з виконавцем цих робіт відповідно до типового договору. Типовий договір на розробку проекту відведення земельної ділянки затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Розроблений проект відведення земельної ділянки погоджується з територіальним органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів, органом містобудування і архітектури та охорони культурної спадщини, природоохоронним і санітарно-епідеміологічним органами, а також з відповідним територіальним органом виконавчої влади з питань лісового або водного господарства (у разі вилучення (викупу), надання, зміни цільового призначення земельних ділянок лісогосподарського призначення чи водного фонду).

7. Погоджений проект відведення земельної ділянки після одержання позитивного висновку державної землевпорядної експертизи у випадках, передбачених законом, подається разом з клопотанням про надання земельної ділянки до відповідної державної адміністрації, Ради міністрів Автономної Республіки Крим або сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, які розглядають його в місячний строк і в межах своїх повноважень, визначених цим Кодексом, приймають рішення про надання земельної ділянки у користування.

8. При наданні земельної ділянки у користування Кабінетом Міністрів України клопотання разом з проектом відведення земельної ділянки подається відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, які розглядають його і в місячний строк подають свої пропозиції до Кабінету Міністрів України.

9. При наданні земельної ділянки у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим клопотання разом із проектом відведення земельної ділянки подається до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає його і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

10. Рішенням про надання земельної ділянки у користування за проектом її відведення здійснюється:

затвердження проекту відведення земельної ділянки;

вилучення (викуп) земельних ділянок у землекористувачів (землевласників) із затвердженням умов вилучення (викупу) земельних ділянок (у разі необхідності);

надання земельної ділянки особі у користування з визначенням категорії земель та її використання і затвердженням умов надання, у тому числі (у разі необхідності) вимог щодо відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва, встановлення обґрунтованих граничних термінів забудови земельної ділянки.

11. Відмову органів місцевого самоврядування або органів державної влади в наданні земельної ділянки у користування або залишення клопотання без розгляду в установлений законом строк може бути оскаржено в судовому порядку. Рішення про відмову в наданні земельної ділянки в користування має містити мотивовані пояснення з посиланням на відповідні положення нормативно-правових актів, затвердженої містобудівної документації та документації із землеустрою.

Стаття 124. Порядок передачі земельних ділянок в оренду

1. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування чи договору купівлі-продажу права оренди земельної ділянки (у разі продажу права оренди) шляхом укладення договору оренди земельної ділянки.

2. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, здійснюється за результатами проведення земельних торгів, крім випадків, встановлених частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу.

3. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у державній або комунальній власності, громадянам, юридичним особам, визначеним частинами другою, третьою статті 134 цього Кодексу, здійснюється в порядку, встановленому статтею 123 цього Кодексу.

4. Передача в оренду земельних ділянок, що перебувають у власності громадян і юридичних осіб, здійснюється за договором оренди між власником земельної ділянки і орендарем. Підставою для укладення договору оренди може бути цивільно-правовий договір про відчуження права оренди»;

8) назву глави 20 викласти в такій редакції:

«Глава 20
ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК АБО ПРАВ НА НИХ НА ПІДСТАВІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ДОГОВОРІВ»;

9) статтю 127 викласти в такій редакції:

«Стаття 127. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них

1. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень здійснюють продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) громадянам, юридичним особам та іноземним державам на підставах та в порядку, встановлених цим Кодексом.

2. Продаж земельних ділянок державної та комунальної власності або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на конкурентних засадах у формі аукціону здійснюється у випадках та порядку, встановлених главою 21 цього Кодексу»;

10) у статті 128:

у частині другій:

друге речення викласти в такій редакції: «У заяві (клопотанні) зазначаються місце розташування земельної ділянки, її цільове призначення, розміри та площа, а також згода на укладення договору про оплату авансового внеску в рахунок оплати ціни земельної ділянки»;

доповнити абзацами другим - п'ятим такого змісту:

«До заяви (клопотання) додаються:

а) документ, що посвідчує право користування земельною ділянкою (у разі його наявності), та документи, що посвідчують право власності на нерухоме майно (будівлі та споруди), розташоване на цій земельній ділянці;

б) копія установчих документів для юридичної особи, а для громадянина - копія документа, що посвідчує особу;

в) свідоцтво про державну реєстрацію суб'єкта підприємницької діяльності у разі продажу земельної ділянки суб'єкту підприємницької діяльності»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Орган державної влади або орган місцевого самоврядування у місячний строк розглядає заяву (клопотання) і приймає рішення про надання дозволу на розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки (якщо такий проект відсутній) та/або про проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки чи про відмову в продажу із зазначенням обґрунтованих причин відмови»;

частину четверту виключити;

частину п'яту доповнити пунктами «г» та «ґ» такого змісту:

«г) встановлена цим Кодексом заборона на передачу земельної ділянки у приватну власність;

ґ) відмова від укладення договору про оплату авансового внеску в рахунок оплати ціни земельної ділянки»;

друге речення частини сьомої після слова «оплату» доповнити словами «або про сплату першого платежу (у разі продажу земельної ділянки з розстроченням платежу)»;

частини восьму, дев'яту та одинадцяту викласти в такій редакції:

«8. Ціна земельної ділянки визначається за експертною грошовою оцінкою, що проводиться організаціями, які мають відповідну ліцензію на виконання цього виду робіт, на замовлення органів державної влади або органів місцевого самоврядування. Фінансування робіт з проведення експертної грошової оцінки земельної ділянки здійснюється за рахунок внесеного покупцем авансу, що не може бути більшим ніж 20 відсотків вартості земельної ділянки, визначеної за нормативною грошовою оцінкою земельної ділянки.

Сума авансового внеску зараховується до ціни продажу земельної ділянки. У разі відмови покупця від укладення договору купівлі-продажу земельної ділянки сума авансового внеску не повертається.

9. Розрахунки за придбання земельної ділянки можуть здійснюватися з розстроченням платежу за згодою сторін, але не більше ніж на п'ять років. Порядок здійснення розрахунків з розстроченням платежу визначається Кабінетом Міністрів України»;

«11. Кошти, отримані від продажу земельних ділянок державної або комунальної власності, зараховуються органами державної влади або органами місцевого самоврядування відповідно до державного та/або місцевих бюджетів у порядку, визначеному законом»;

11) у статті 129;

у назві слово «Продаж» замінити словами «Особливості продажу»;

у другому реченні частини п'ятої слова «договір оренди землі» замінити словами «документ, що посвідчує право власності на нерухоме майно (будівлі та споруди), розташоване на цій земельній ділянці»;

12) статтю 133 викласти в такій редакції:

«Стаття 133. Застава земельних ділянок або прав на них

1. У заставу можуть передаватися земельні ділянки, які належать громадянам та юридичним особам на праві власності, а також права на них - право оренди земельної ділянки, право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис), право користування чужою земельною ділянкою для забудови (суперфіцій), якщо інше не передбачено законом.

2. Земельна ділянка, що перебуває у спільній власності (або право спільної оренди земельної ділянки), може бути передана (передано) у заставу за згодою всіх співвласників (співорендарів).

3. Передача в заставу частини земельної ділянки (або права на частину земельної ділянки) здійснюється після виділення її в натурі (на місцевості) відповідно до документації із землеустрою.

4. Заставодержателем земельних ділянок сільськогосподарського призначення та прав на них (оренди, емфітевзису) можуть бути лише банки.

5. Порядок застави земельних ділянок та прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису) визначається законом»;

13) назву глави 21 викласти в такій редакції:

«Глава 21
ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК АБО ПРАВ НА НИХ НА КОНКУРЕНТНИХ ЗАСАДАХ»;

14) статті 134 і 136 викласти в такій редакції:

«Стаття 134. Обов'язковість продажу земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них на конкурентних засадах (земельних торгах)

1. Земельні ділянки державної чи комунальної власності або права на них (оренда, суперфіцій, емфітевзис), у тому числі з розташованими на них об'єктами нерухомого майна державної або комунальної власності, підлягають продажу окремими лотами на конкурентних засадах (земельних торгах), крім випадків, встановлених частиною другою цієї статті.

2. Не підлягають продажу на конкурентних засадах (земельних торгах) земельні ділянки державної чи комунальної власності або права на них у разі:

розташування на земельних ділянках об'єктів нерухомого майна, що перебувають у власності громадян, юридичних осіб, в яких відсутні акції (частки, паї), що належать державі, крім випадків відмови власника розташованого на земельній ділянці нерухомого майна від її викупу або укладення договору оренди;

використання земельних ділянок для користування надрами та спеціального водокористування відповідно до отриманих спеціальних дозволів (ліцензій);

використання релігійними організаціями, які легалізовані в Україні, земельних ділянок під культовими будівлями;

перебування в користуванні земельних ділянок або розташованих на них будівель підприємств, установ та організацій, що належать до державної та комунальної власності, підприємств і громадських організацій у сферах культури і мистецтв (у тому числі національних творчих спілок);

розміщення дипломатичних та прирівняних до них представництв іноземних держав і міжнародних організацій згідно з міжнародними договорами України;

будівництва та обслуговування лінійних об'єктів транспортної та енергетичної інфраструктури (доріг, газопроводів, водопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, нафто- та газових терміналів, електростанцій тощо);

проведення комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду відповідно до закону;

будівництва соціального та доступного житла, якщо конкурс на його будівництво вже проведено.

3. Земельні торги не проводяться при наданні (передачі) земельних ділянок громадянам у випадках, передбачених статтями 34, 36 та 121 цього Кодексу»;

«Стаття 136. Підготовка лотів для продажу на земельних торгах

1. Органи державної влади або органи місцевого самоврядування, уповноважені приймати рішення про відчуження земельних ділянок державної чи комунальної власності, у тому числі разом з розташованими на них об'єктами нерухомого майна (будівлями, спорудами) державної або комунальної власності, або прав на них (оренди, суперфіцію, емфітевзису), визначають перелік таких земельних ділянок для продажу на земельних торгах окремими лотами. Забороняється вносити до зазначеного переліку призначені під забудову земельні ділянки без урахування у випадках, передбачених законом, результатів громадського обговорення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта.

2. Добір земельних ділянок державної або комунальної власності для формування переліку, зазначеного в частині першій цієї статті, здійснюється на підставі затверджених містобудівної документації та документації із землеустрою, регіональних або місцевих правил забудови. При доборі земельних ділянок враховуються маркетингові дослідження, інвестиційна привабливість, звернення громадян та юридичних осіб щодо намірів забудови.

3. Земельна ділянка, у тому числі та, на якій розташовані об'єкти нерухомого майна (будівлі, споруди) державної або комунальної власності, виставляється на земельні торги окремим лотом після:

а) визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками;

б) визначення вартості лота, при чому вартість земельної ділянки дорівнює її нормативній грошовій оцінці;

в) виготовлення технічного паспорта об'єкта продажу.

4. У технічному паспорті містяться відомості про:

а) розміри земельної ділянки;

б) місце розташування (адресу);

в) форму власності (державна чи комунальна);

г) грошову оцінку земельної ділянки або прав на неї (оренди, суперфіцію, емфітевзису) та оцінку розташованого на ній об'єкта нерухомого майна і стартову ціну лота;

ґ) природний і господарський стан земельної ділянки;

д) цільове призначення земельної ділянки;

є) містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

є) інвентаризаційний опис будівель і споруд (для забудованої земельної ділянки).

5. Технічний паспорт об'єкта продажу (лота), умови його продажу, у тому числі (у разі необхідності) вимоги щодо граничних термінів забудови земельної ділянки, розміру відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва, визначення розміру пайової участі (внеску) у створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, затверджуються органом державної влади або органом місцевого самоврядування.

6. Положення про технічний паспорт об'єкта продажу (лота), який виставляється на земельні торги, затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Документація із землеустрою щодо відведення земельних ділянок, які виставляються на аукціон, виготовляється на замовлення органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування»;

15) статті 137:

у частині першій слова «виставлення на земельні торги земельних ділянок» замінити словами «об'єкт продажу (лот)», а слово «таких» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Офіційна інформація про об'єкт продажу (лот) повинна містити відомості про:

а) розміри земельної ділянки;

б) цільове призначення, а для містобудівних потреб - також види використання (пріоритетні та допустимі);

в) умови продажу та стартову ціну;

г) місце і час проведення торгів;

ґ) містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

д) найменування та адресу установи, прізвище та посаду, номер телефону особи, в якої можна ознайомитися з технічним паспортом об'єкта продажу (лота)»;

16) статтю 151 викласти в такій редакції:

«Стаття 151. Порядок погодження питань, пов'язаних з вилученням (викупом) та вибором земельних ділянок

1. Особи, зацікавлені у вилученні (викупі), виборі земельних ділянок, зобов'язані погодити з власниками землі і землекористувачами та органами державної влади або органами місцевого самоврядування, згідно з їх повноваженнями, розміри земельних ділянок, передбачені для вилучення (викупу), умови їх вилучення (викупу), а також розміри земельної ділянки, передбачені для її передачі (надання), умови її передачі (надання) з урахуванням комплексного розвитку території, який би забезпечував нормальне функціонування на цій ділянці і прилеглих територіях усіх об'єктів та умови проживання населення і охорону довкілля.

2. Вибір місця розташування земельних ділянок здійснюють відповідні сільські, селищні, міські, районні, обласні ради, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, Кабінет Міністрів України відповідно до їх повноважень щодо вилучення та передачі (надання) цих ділянок.

3. Погодження матеріалів вибору місця розташування земельних ділянок на особливо цінних землях, а також для розміщення та обслуговування будівель і споруд іноземних держав, міжнародних організацій провадиться Верховною Радою України.

4. Особи, зацікавлені у вилученні (викупі) земельних ділянок, звертаються із заявою (клопотанням) про вибір місця розташування земельних ділянок до відповідної сільської, селищної, міської, районної, обласної ради, Кабінету Міністрів України, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевої державної адміністрації. Клопотання щодо вибору місця розташування земельних ділянок за рахунок земель, вилучення (викуп) яких провадиться Кабінетом Міністрів України та Верховною Радою Автономної Республіки Крим, подаються відповідно до Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

5. До заяви (клопотання) додаються:

а) обґрунтування необхідності вилучення (викупу) та/або відведення земельної ділянки;

б) позначене на відповідному графічному матеріалі бажане місце розташування земельної ділянки з її орієнтовними розмірами;

в) засвідчена нотаріально письмова згода землекористувача (землевласника) на вилучення (викуп) земельної ділянки (її частини) із зазна-

ченням розмірів передбаченої для вилучення (викупу) земельної ділянки та умов її вилучення (викупу);

г) копія установчих документів для юридичних осіб, а для громадянина - копія документа, що посвідчує особу.

6. Типова форма заяви (клопотання) про вибір місця розташування земельної ділянки затверджується Кабінетом Міністрів України.

7. Відповідний орган державної влади, або орган місцевого самоврядування згідно із своїми повноваженнями розглядає заяву (клопотання) і в тижневий строк з дня її реєстрації направляє її копії на розгляд територіальних органів виконавчої влади з питань земельних ресурсів, органів містобудування і архітектури та охорони культурної спадщини, природоохоронних і санітарно-епідеміологічних органів, а також до відповідних територіальних органів виконавчої влади з питань лісового або водного господарства (у разі вилучення (викупу), надання, зміни цільового призначення земельних ділянок лісогосподарського призначення чи водного фонду).

У разі вилучення органами виконавчої влади земельних ділянок державної власності у межах населеного пункту матеріали заяви (клопотання) подаються для розгляду до відповідного органу місцевого самоврядування.

Зазначені органи протягом трьох тижнів з дня одержання заяви (клопотання) надають відповідній сільській, селищній, міській, районній, обласній раді чи Кабінету Міністрів України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевій державній адміністрації висновок про можливість відведення земельної ділянки для цілей, зазначених у заяві (клопотанні), граничні розміри земельної ділянки та її площу, склад угідь земель, вимоги щодо відведення земельної ділянки.

Вимоги щодо відведення земельної ділянки надаються цими органами у межах їх повноважень, визначених законом.

Склад та зміст вимог щодо відведення земельної ділянки, які надаються уповноваженими органами, визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Якщо вилучення (викуп) земельних ділянок провадиться за погодженням з Верховною Радою України, відповідні органи державної влади або органи місцевого самоврядування готують свої висновки і подають матеріали вибору місця розташування земельної ділянки до Кабінету Міністрів України, який розглядає ці матеріали і подає їх до Верховної Ради України для прийняття відповідного рішення.

9. Якщо вилучення (викуп) земельних ділянок здійснюється Верховною Радою Автономної Республіки Крим, матеріали вибору місця розташування земельної ділянки подаються Радою міністрів Автономної Республіки Крим, яка розглядає ці матеріали і в місячний строк подає свої пропозиції до Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

10. Після отримання висновків органів, зазначених у частині сьомій цієї статті, про можливість відведення земельної ділянки для цілей, зазначених у заяві (клопотанні), та рішення Верховної Ради України (у разі необхідності) відповідний орган державної влади або орган місцевого самоврядування, згідно із своїми повноваженнями, у двотижневий строк розглядає матеріали вибору земельної ділянки і приймає рішення про затвердження зазначених матеріалів та надає дозвіл і вимоги на розроблення проекту відведення земельної ділянки або мотивоване рішення про відмову.

11. Строк дії дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки та вимог щодо її відведення становить один рік і може бути продовжено одноразово на такий самий строк. У разі якщо протягом встановленого строку проект відведення земельної ділянки не подано на затвердження до відповідного органу, дозвіл на розроблення проекту відведення земельної ділянки та вимоги щодо її відведення вважаються анульованими.

12. Спори, пов'язані з вилученням (викупом) та вибором земельних ділянок, вирішуються в судовому порядку»;

17) пункт 1 розділу X «Перехідні положення» доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Установити, що рішення про передачу громадянам України безоплатно у приватну власність земельних ділянок, прийняті органами місцевого самоврядування відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року «Про приватизацію земельних ділянок», є підставою для виготовлення та видачі цим громадянам або їх спадкоємцям державних актів на право власності на земельну ділянку за технічною документацією щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку.

У разі прийняття відповідними органами рішення про погодження місця розташування об'єкта або про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки до 1 січня 2008 року передача в оренду таких земельних ділянок із земель державної та комунальної власності здійснюється без проведення земельних торгів (аукціонів)».

3. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356):

1) у статті 407:

частину другу доповнити словами «крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності для сільськогосподарських потреб не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам, внесено до статутного фонду, передано у заставу»;

2) частину першу статті 408 доповнити словами «і для земельних ділянок державної або комунальної власності не може перевищувати 50 років»;

3) текст статті 413 викласти в такій редакції:

«1. Власник земельної ділянки має право надати її в користування іншій особі для будівництва промислових, побутових, соціально-культурних, житлових та інших споруд і будівель (суперфіцій). Таке право виникає на підставі договору або заповіту.

2. Право користування земельною ділянкою, наданою для забудови, може відчужуватися або передаватися землекористувачем у порядку спадкування, крім випадків, передбачених частиною третьою цієї статті.

3. Право користування земельною ділянкою державної або комунальної власності для забудови не може бути відчужено її землекористувачем іншим особам (крім випадків переходу права власності на будівлі та споруди, що розміщені на такій земельній ділянці), внесено до статутного фонду, передано у заставу.

4. Право користування чужою земельною ділянкою для забудови може бути встановлено на визначений або на невизначений строк, крім випадків, передбачених частиною п'ятою цієї статті.

5. Строк користування земельною ділянкою державної чи комунальної власності для забудови не може перевищувати 50 років».

4. У Законі України «Про основи містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 52, ст. 683; 2001 р., № 16, ст. 76; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) абзац п'ятий частини другої статті 13 викласти в такій редакції:

«розроблення та подання на затвердження регіональних правил забудови»;

2) у статті 14:

в абзаці четвертому частини першої слова «дозволу на будівництво об'єктів містобудування незалежно від форми власності» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

у частині другій слова «вихідних даних (архітектурно-планувального завдання, завдання на проектування і технічних умов)» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

3) частину першу статті 16 доповнити словами «та якнайкращих умов життєдіяльності людини»;

4) частини другу і третю статті 18 виключити;

5) у частині першій статті 21 слова «на підставі» замінити словами «відповідно до», а слово «та» замінити словами «місцевих правил забудови з урахуванням».

5. Частину першу статті 1 Закону України «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 46, ст. 411; 2000 р., № 46, ст. 398) доповнити абзацом такого змісту:

«проведення підготовчих робіт без дозволу на виконання підготовчих робіт або без дозволу на виконання будівельних робіт, або без відповідної затвердженої проектної документації - у розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

6. Статтю 7 Закону України «Про плату за землю» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 45, ст. 238 із наступними змінами) доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«Податок за земельні ділянки, надані підприємствам, установам і організаціям для спорудження об'єктів містобудування, справляється у розмірі, визначеному частиною десятою цієї статті, у разі:

перевищення строку, встановленого для будівництва об'єкта містобудування при наданні земельної ділянки або визначеного умовами проведення земельних торгів;

перевищення строку, встановленого для завершення будівництва об'єкта незавершеного будівництва, визначеного умовами приватизації».

7. У Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) у статті 31:

у пункті «а» частини першої:

підпункт 9 викласти в такій редакції:

«9) надання відповідно до закону містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

доповнити підпунктом 10 такого змісту:

«10) проведення громадського обговорення містобудівної документації, місцевих правил забудови населених пунктів»;

частину другу виключити;

2) пункт 12 частини першої статті 44 викласти в такій редакції:

«12) видача замовникам відповідно до законодавства містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок за межами населених пунктів».

8. У пункті 5 статті 22 Закону України «Про столицю України - місто-герой Київ» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 79) слова «інвесторів (забудовників)» замінити словами «замовників будівництва», а слова «з метою поліпшення фінансового забезпечення комплексної забудови міста» - словами «але не вище граничного розміру, встановленого законом».

9. У Законі України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246; 2006 р., № 39, ст. 342; 2007 р., № 34, ст. 444):

1) абзац сьомий та одинадцятий статті 1 викласти в такій редакції:

«містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки — документ, що містить комплекс містобудівних і архітектурних вимог до проектування і будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів містобудування, встановлені законодавством та затвердженою містобудівною документацією»;

«замовник (забудовник) - фізична або юридична особа, яка має у власності або у користуванні земельну ділянку, подала у встановленому законодавством порядку заяву (клопотання) щодо її забудови для здійснення будівництва або зміни (у тому числі шляхом знесення) об'єкта містобудування»;

2) в абзаці восьмому статті 1, частині першій статті 15, абзаці третьому статті 22, абзацах третьому та четвертому статті 23 слова «архітектурно-планувальне завдання» в усіх відмінках і числах замінити словами «містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки» у відповідному відмінку і числі;

3) статтю 5 викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Вихідні дані на проектування

Розроблення проектів (проектування) об'єктів архітектури здійснюється на підставі вихідних даних на проектування, до яких належать:

містобудівні умови і обмеження забудови відповідної земельної ділянки;

технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єкта архітектури;

завдання на проектування об'єкта архітектури.

Надання завдання на проектування є обов'язком замовника (забудовника) і здійснюється в порядку виконання умов договору з розробником проекту (архітектором).

Надання містобудівних умов і обмежень забудови відповідної земельної ділянки та технічних умов щодо інженерного забезпечення об'єкта архітектури здійснюється в порядку, встановленому законодавством.

До містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки не можуть включатися вимоги щодо архітектурних та інженерних рішень об'єкта архітектури, його внутрішнього оздоблення, інші умови і вимоги, якщо вони не встановлені законодавством, містобудівною документацією, не зумовлені необхідністю збереження існуючої забудови, довкілля і охорони пам'яток історії та культури.

Додержання вихідних даних при проектуванні об'єкта архітектури є обов'язковим»;

4) у статті 7:

після частини другої доповнити двома новими частинами такого змісту:

«Проектна документація на будівництво об'єктів, розроблена відповідно до наданих містобудівних умов і обмежень, не підлягає погодженню з відповідними органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та органами охорони культурної спадщини, природоохоронними і санітарно-епідеміологічними органами.

Проектна документація на будівництво об'єктів погоджується з підприємствами, установами та організаціями, які надали технічні умови щодо інженерного забезпечення об'єктів архітектури, лише у разі неможливості виконання цих умов при проектуванні об'єкта».

У зв'язку з цим частини третю - десяту вважати відповідно частинами п'ятою - дванадцятою;

частину сьому викласти в такій редакції:

«Затвердження проекту замовником може бути здійснено за наявності погодження архітектурно-планувальної частини проекту місцевим органом містобудування та архітектури і позитивного висновку державної експертизи»;

5) статтю 14 доповнити частиною шостою такого змісту:

«Головний архітектор міста, району погоджує містобудівне та архітектурне проектне рішення об'єктів, розташованих в історичній частині міста, історичних ареалах, на магістралях та площах загальноміського значення»;

6) у статті 15:

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«Архітектурно-містобудівна рада є дорадчим органом і діє на громадських засадах. Не допускається стягнення коштів із замовників (забудовників) та розробників проектів за підготовку до розгляду та розгляд цих проектів на засіданнях архітектурно-містобудівної ради».

У зв'язку з цим частину другу вважати частиною третьою;

у частині третій слова «умов архітектурно-планувального завдання» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки», а слова «і надаватися відповідні висновки» виключити;

7) частину другу статті 17 викласти в такій редакції:

«Відповідальні виконавці окремих видів робіт, пов'язаних із створенням об'єктів архітектури, проходять професійну атестацію в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України»;

8) статтю 26 доповнити частиною другою такого змісту:

«Проектна організація, яка розробляла проектну документацію, а також головний архітектор та головний інженер проекту несуть відповідальність за відповідність проектної документації вихідним даним на проектування, вимогам державних стандартів, норм і правил, регіональним і місцевим, правилам забудови»;

9) статтю 30 після частини другої Доповнити новою частиною такого змісту:

«Істотною умовою договору про створення твору містобудування є правовий режим здійснення майнових прав на містобудівну документацію з планування територій після передачі її замовнику».

У зв'язку з цим частини. третю - шосту вважати відповідно частинами четвертою - сьомою.

10. У Законі України «Про планування і забудову територій» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 31, ст. 250; 2006 р., № 43, ст. 412; 2007 р., № 9, ст. 70, № 21, ст. 287, № 34, ст. 444):

1) преамбулу викласти в такій редакції:

«Цей Закон встановлює правові та організаційні, основи планування, забудови та іншого використання територій і спрямований на забезпечення сталого розвитку населених пунктів з урахуванням громадських і приватних інтересів»;

2) у статті 1:

абзаци четвертий та дев'ятий викласти в такій редакції:

«містобудівна документація - затверджені текстові і графічні матеріали, якими регулюються планування, забудова та інше використання територій, з урахуванням яких визначається цільове призначення земель»;

«детальний план території - містобудівна документація, що визначає зонування територій, розташування червоних ліній, інших ліній регулювання забудови, зон, у яких встановлюються планувальні обмеження, розміщення та функціональне призначення об'єктів містобудування, види забудови для окремих районів, мікрорайонів, кварталів та районів реконструкції існуючої забудови населених пунктів»;

доповнити абзацами вісімнадцятим - двадцять третім такого змісту:.

«містобудівне обґрунтування - вид містобудівної документації, в якому відповідно до державних будівельних та інших норм, стандартів і правил, положень містобудівної документації визначаються містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки (об'єкта будівництва), обов'язкові для врахування при відведенні земельної ділянки та/або проектуванні цього об'єкта;

намір забудови (земельної ділянки, території) - заява (клопотання) фізичної або юридичної особи, подана у встановленому законодавством порядку щодо забудови земельної ділянки або певної території із зазначенням призначення будівлі, споруди та орієнтовних характеристик забудови;

замовник - фізична або юридична особа, яка має у власності або у користуванні земельну ділянку і подала у встановленому законодавством порядку заяву (клопотання) щодо її забудови для здійснення будівництва або зміни (у тому числі шляхом знесення) об'єкта містобудування;

громадське обговорення - процедура, спрямована на врахування законних інтересів фізичних та юридичних осіб, територіальних громад та держави при плануванні і забудові територій відповідно до вимог цього Закону;

громадські слухання - форма громадського обговорення проекту містобудівної документації, місцевих правил забудови;

погоджувальна комісія - комісія, що утворюється під час проведення громадських слухань для розгляду пропозицій (зауважень) фізичних та юридичних осіб, територіальних громад та держави до проекту містобудівної документації, місцевих правил забудови і для прийняття узгоджених рішень»;

3) частину шосту статті 3 викласти в такій редакції:

«Проведення експертизи містобудівної і проектної документації здійснюється в порядку, що, встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

4) статтю 8 виключити;

5) в абзаці п'ятому частини другої статті 12 слова «надання дозволу на будівництво об'єктів містобудування» виключити;

6) абзац третій частини першої статті 13 доповнити словами «містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок»;

7) статтю 18 виключити;

8) статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Регіональні правила забудови

Регіональні правила забудови розробляються на основі типових регіональних правил забудови, затверджених спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань архітектури та містобудування.

Регіональні правила забудови після їх погодження з відповідними органами містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини, земельних ресурсів, природоохоронними, санітарно-епідеміологічними органами затверджуються відповідно Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними радами. Затверджені регіональні правила забудови підлягають оприлюдненню через регіональні засоби масової інформації.

Регіональні правила забудови є обов'язковими для суб'єктів містобудування на території відповідного регіону, за винятком населених пунктів, для яких рішенням сільських, селищних, міських рад затверджені місцеві правила забудови цих населених пунктів відповідно до статті 22 цього Закону»;

9) частину дванадцяту статті 22 викласти в такій редакції:

«Місцевими правилами забудови встановлюється порядок вирішення питань розміщення об'єктів містобудування та надання вихідних даних для їх проектування»;

10) статті 23 і 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 23. Забудова територій

Забудова територій полягає в розміщенні та здійсненні будівництва нових об'єктів, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, впорядкування існуючих об'єктів містобудування, розширення та технічного переоснащення підприємств (далі - будівництво).

Розміщення об'єктів містобудування на °території населених пунктів та за їх межами здійснюється відповідними органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом надання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки згідно із затвердженою містобудівною документацією, регіональними або місцевими правилами забудови.

У разі відсутності місцевих правил забудови або при намірах забудови за межами населених пунктів містобудівні умови і обмеження забудови земельних ділянок, у тому числі передбачених для продажу на земельних торгах, встановлюються рішенням відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування на підставі містобудівного обґрунтування, яке підлягає громадському обговоренню.

Суб'єкти містобудування зобов'язані додержуватися містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки при проектуванні і здійсненні будівництва об'єкта містобудування.

Місцеві органи виконавчої влади або виконавчі органи місцевого самоврядування вживають заходів щодо організації комплексної забудови територій відповідно до вимог статті 25 цього Закону.

Будівництво об'єктів містобудування здійснюється згідно з вимогами законодавства та відповідно до затвердженої проектної документації.

При будівництві об'єктів знесення (у разі потреби) існуючих будинків і споруд, зелених насаджень, а також відшкодування збитків власникам (користувачам) будинків і споруд, земельних ділянок здійснюються у встановленому законом порядку.

Планування окремої земельної ділянки, будівництво на ній будинків і споруд власниками або користувачами здійснюються з урахуванням законних інтересів інших власників або користувачів земельних ділянок, будинків і споруд.

Стаття 24. Порядок вирішення питань забудови території

Право на забудову земельної ділянки реалізується її власником або користувачем за умови використання земельної ділянки за її цільовим призначенням та відповідно до містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, встановлених згідно з вимогами цього Закону.

Замовник або уповноважена ним особа звертається до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування із заявою (клопотанням) щодо намірів забудови земельної ділянки, в якій зазначаються призначення будівлі, споруди та орієнтовні характеристики забудови. До заяви (клопотання) можуть бути додані передпроектні роботи.

Орган місцевого самоврядування визначає відповідність намірів забудови земельної ділянки місцевим правилам забудови населеного пункту, містобудівній документації.

У разі якщо зазначені в заяві (клопотанні) наміри належать до переважного чи допустимих видів забудови відповідної території, орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, встановлені місцевими правилами забудови населеного пункту.

У разі якщо наміри забудови земельної ділянки не відповідають вимогам містобудівної документації та видам використання території, встановленим місцевими правилами забудови, державними нормами, орган місцевого самоврядування протягом місяця з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику висновок щодо цієї невідповідності та рекомендації стосовно можливої зміни намірів забудови земельної ділянки.

У разі відсутності місцевих правил забудови або при намірах забудови земельної ділянки за межами населеного пункту відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування у двотижневий строк з дня реєстрації заяви (клопотання) надає заявнику згоду на розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта.

У разі якщо органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування мають намір забудови з власної ініціативи або з урахуванням пропозицій щодо намірів забудови вільних від забудови територій, внесених фізичними чи юридичними особами, вони вправі доручити відповідному органу земельних ресурсів і органу містобудування та архітектури внести пропозиції щодо добору земельних ділянок відповідно до земельного законодавства.

Добір земельних ділянок здійснюється на під-

ставі затверджених містобудівної документації та документації із землеустрою, регіональних або місцевих правил забудови.

У разі намірів будівництва з ініціативи органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування за межами населених пунктів та за відсутності місцевих правил забудови вони можуть доручити відповідному органу містобудування та архітектури виконувати функції замовника з розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об’єкта, що підлягає громадському обговоренню.

Містобудівне обґрунтування погоджується з відповідними органами містобудування та архітектури, земельних ресурсів, охорони культурної спадщини, природоохоронним та санітарно-епідеміологічним органом. Свої висновки зазначені органи надають протягом місяця з дня подання на їх розгляд містобудівного обґрунтування незалежно один від одного.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, викладені в містобудівному обґрунтуванні, після його погодження та врахування результатів громадського обговорення в порядку, встановленому цим Законом, затверджуються рішенням відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування одночасно із затвердженням містобудівного обґрунтування.

Замовник, який має наміри забудови, що не відповідають містобудівним умовам і обмеженням, встановленим для земельної ділянки, що перебуває у його власності або користуванні, може звернутися до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування з додатковими пропозиціями та обґрунтуваннями цих намірів.

Орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування у п’ятиденний строк з дня реєстрації такого звернення направляє його разом з матеріалами обґрунтувань на розгляд відповідного органу містобудування «та архітектури, який за участю органів земельних ресурсів, охорони культурної спадщини, природоохоронних і санітарно-епідеміологічних органів у двотижневий строк готує і подає до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування висновок, який містить пропозиції щодо доцільності (недоцільності) внесення змін до містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, місцевих правил забудови, містобудівної документації. У разі розгляду пропозицій щодо будівництва екологічно небезпечних об’єктів, комплексів будинків і споруд різного призначення органом виконавчої влади або органом місцевого самоврядування може бути продовжено строк підготовки такого висновку, але не більше ніж на два тижні.

На підставі зазначених у висновку пропозицій орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає рішення про відмову у внесенні змін до містобудівної документації, місцевих правил забудови або про надання згоди на розроблення містобудівного обґрунтування розміщення об’єкта із застосуванням процедури проведення громадського обговорення.

За результатами громадського обговорення містобудівного обґрунтування, на підставі пропозицій стосовно внесення змін до містобудівної документації, місцевих правил забудови, містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування приймає відповідне рішення.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, отримані відповідно до частини четвертої цієї статті або затверджені рішенням відповідної місцевої ради, є підставою для отримання інших вихідних даних для проектування об’єкту (об’єктів) забудови земельної ділянки та здійснення цього проектування.

Розміщення тимчасових споруд та реклами здійснюється в порядку, встановленому законодавством»;

11) статтю 24^1 виключити;

12) у статті 25:

у частині першій:

перше речення після слів «є засобом» доповнити словами «її упорядкування шляхом»;

друге речення викласти в такій редакції: «Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду і забезпечуватися одним або кількома інвесторами»;

частини п’яту та шосту виключити;

13) статті 26 і 27 викласти в такій редакції:

«Стаття 26. Дотримання регіональних та місцевих правил забудови

Суб’єкти містобудування зобов’язані дотримуватися регіональних та місцевих правил забудови.

Фізичні та юридичні особи мають право одержувати від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування інформацію про переважні і допустимі види забудови та інше використання земельних ділянок, єдині умови і обмеження забудови земельної ділянки. Інформація про переважні і допустимі види забудови та інше використання земельних ділянок, єдині умови і обмеження забудови земельної ділянки надаються без згоди власника або користувача цієї земельної ділянки. Строк надання такої інформації встановлюється місцевими правилами забудови і не може перевищувати двох календарних тижнів.

Стаття 27. Вихідні дані для проектування об’єкта містобудування

Фізична чи юридична особа, яка подала заяву (клопотання) про намір забудови на земельній ділянці, що перебуває у її власності або користуванні, має право на одержання вихідних даних для проектування об’єкта містобудування.

Основними складовими вихідних даних є:

містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки;

технічні умови щодо інженерного забезпечення об’єкта містобудування;

завдання на проектування.

Містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки надаються в порядку, встановленому статтями 23 і 24 цього Закону.

У містобудівних умовах і обмеженнях забудови земельної ділянки згідно з місцевими правилами забудови, містобудівним обґрунтуванням можуть визначатися вимоги щодо відрахування коштів замовників на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

Вимоги до змісту та форми містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки, що подаються на затвердження, а також вимоги до змісту і порядку розроблення, погодження, фінансування та затвердження містобудівного обґрунтування визначаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань архітектури та містобудування.

Строк розроблення і погодження містобудівного обґрунтування, що містить містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, визначається договором і не може перевищувати трьох місяців.

Технічні умови щодо інженерного забезпечення об’єкта містобудування після отримання містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки надаються юридичними особами, які є власниками відповідних елементів інженерної інфраструктури або здійснюють їх експлуатацію у п’ятнадцятиденний строк з дня реєстрації відповідного клопотання замовника або уповноваженої ним особи. Перелік осіб, які надають технічні умови щодо інженерного забезпечення об’єкта містобудування, встановлюється містобудівними умовами і обмеженнями забудови земельної ділянки.

При наданні технічних умов враховується, що місце приєднання інженерних мереж замовника до магістральних чи інших інженерних мереж знаходиться на межі земельної ділянки замовника або за його згодою на території цієї земельної ділянки. Якщо технічними умовами передбачається необхідність будівництва замовником інженерних мереж або об’єктів поза межами його земельної ділянки, величина пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту зменшується на суму пов’язаних з цим витрат. Побудовані замовником інженерні мережі та/або об’єкти передаються на баланс відповідним підприємствам з їх утримання.

Вихідні дані об’єкта містобудування є чинними до завершення будівництва цього об’єкта, але не менше двох і не більше п’яти років.

Замовник має право звернутися до відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, а також до осіб, які надали технічні умови, з проханням продовжити строк дії вихідних даних. Рішення про продовження чи непродовження строку дії вихідних даних приймається на підставі мотивованого висновку спеціально уповноваженого органу з питань містобудування та архітектури.

Зміни до вихідних даних протягом строку, встановленого частиною дев’ятою цієї статті, можуть вноситися тільки за згодою замовника.

Організація розроблення містобудівного обґрунтування, його погодження, а також отримання в інтересах замовника вихідних даних у повному обсязі може здійснюватися на договірних засадах з підприємством, установою чи організацією. Уповноважене підприємство, установа чи організація для виконання своїх функцій від імені замовника має право отримувати від органів влади та підприємств, установ і організацій весь обсяг відповідної містобудівної, топографічної, інженерно-технічної інформації.

Порядок надання вихідних даних для проектування об’єкта містобудування встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Своєчасне підведення магістральних чи інших інженерних мереж до межі земельної ділянки замовника або за згодою замовника - на територію цієї земельної ділянки, а також збільшення їх пропускної спроможності здійснюються власниками цих мереж за договором, укладеним із замовником. У разі невиконання зобов’язань щодо підключення об’єкта до інженерних мереж у встановлений договором строк їх власник несе відповідальність, передбачену законом та договором.

У разі відсутності місцевих правил забудови населеного пункту громадяни, які є власниками або користувачами земельних ділянок у селах, селищах та містах районного значення, замість вихідних даних, зазначених у частині другій цієї статті, можуть отримати у відповідному органі містобудування та архітектури будівельний паспорт об’єкта містобудування. Перелік об’єктів містобудування, щодо яких застосовується такий порядок, а також порядок надання будівельного паспорта встановлюються регіональними або місцевими правилами забудови»;

14) доповнити статтею 27^1 такого змісту:

«Стаття 27^1. Пайова участь (внесок) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту

Створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів належить до відання відповідних органів місцевого самоврядування.

Замовник, який має намір здійснити будівництво об’єкта містобудування у населеному пункті, зобов’язаний взяти участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, крім випадків, передбачених частиною четвертою цієї статті.

Пайова участь (внесок) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту полягає у відрахуванні замовником до відповідного місцевого бюджету коштів для забезпечення створення і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

До пайової участі (внеску) у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів не залучаються замовники у разі здійснення будівництва:

об’єктів будь-якого призначення на замовлення органів державної влади або органів місцевого самоврядування за рахунок коштів державного та/або місцевих бюджетів;

будинків житлового фонду соціального призначення та доступного житла;

об’єктів комплексної забудови територій, що здійснюється на конкурсній основі;

об’єктів, що споруджуються замість пошкоджених або зруйнованих внаслідок стихійного лиха чи техногенних аварій.

Величина пайової участі (внеску) замовника у створенні інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту визначається у договорі, укладеному з органом місцевого самоврядування, відповідно до встановленого органом місцевого самоврядування розміру пайової участі (внеску) замовника від загальної вартості будівництва (реконструкції) об’єкта містобудування.

Встановлений органом місцевого самоврядування розмір пайової участі (внеску) замовника не може перевищувати граничного розміру пайової участі (внеску) на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів.

Граничний розмір пайової участі (внеску) на розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населених пунктів не може перевищувати:

10 відсотків загальної вартості будівництва об’єкта містобудування - для нежитлових будівель і необхідних інженерних мереж та/або споруд (крім будівель закладів культури та освіти, медичного і оздоровчого призначення);

5 відсотків загальної вартості будівництва об’єкта містобудування - для житлових будинків, будівель закладів культури та освіти, медичного і оздоровчого призначення з необхідними інженерними мережами та/або спорудами.

Органам місцевого самоврядування забороняється вимагати від замовника будівництва надання будь-яких послуг, у тому числі здійснення будівництва об’єктів та передачі матеріальних або нематеріальних активів, крім пайової участі (внеску) замовника, встановленої цією статтею.

Розмір пайової участі (внеску) замовника у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту визначається не пізніше десяти робочих днів з дня реєстрації органом місцевого самоврядування звернення замовника про укладення договору про пайову участь та доданих до нього документів, що підтверджують вартість будівництва (реконструкції) об’єкта містобудування, з техніко-економічними показниками.

Договір про пайову участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту укладається не пізніше п’ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації звернення замовника про його укладення, але до одержання дозволу на виконання будівельних робіт.

Істотними умовами договору про пайову участь у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту є:

розмір пайового внеску;

терміни (графік) оплати пайового внеску;

відповідальність сторін.

Невід’ємною частиною договору є розрахунок величини пайового внеску (участі) замовника у створення інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту.

Пайовий внесок сплачується в повній сумі єдиним платежем або частинами за графіком, що визначається договором. Граничний термін сплати пайового внеску не повинен перевищувати одного місяця до планової здачі об’єкта містобудування в експлуатацію.

Кошти, отримані як пайова участь (внесок) замовників об’єктів містобудування, можуть використовуватися виключно на створення і розвиток інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури відповідного населеного пункту.

Спори, пов’язані з пайовою участю (внеском) у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури населеного пункту, вирішуються судом»;

15) частину другу статті 28 після слова «розроблення» доповнити словом «погодження»;

16) доповнити статтею 28^1 такого змісту:

«Стаття 28^1. Дозвіл на виконання підготовчих робіт

Для організації будівництва та підготовки будівельного майданчика до початку виконання будівельних робіт з будівництва об’єкта замовник може отримати дозвіл на виконання підготовчих робіт.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт - документ, що засвідчує право замовника та підрядника на виконання робіт до будівництва об’єкта: підготовка земельної ділянки, влаштування огородження будівельного майданчика та знесення будівель і споруд, порушення елементів благоустрою в межах відведеної земельної ділянки під забудову, спорудження тимчасових виробничих та побутових споруд, необхідних для організації і обслуговування будівництва, підведення тимчасових інженерних мереж, улаштування під’їзних шляхів, складування будівельних матеріалів.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт не дає права на виконання будівельних робіт.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт надається Державною архітектурно-будівельною інспекцією України та її територіальними органами (далі - інспекції державного архітектурно-будівельного контролю).

Замовник або уповноважена ним особа для одержання дозволу на виконання підготовчих робіт подає до відповідної інспекції державного архітектурно-будівельною контролю письмову заяву, до якої додаються:

документ, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або договір суперфіцію;

містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки, отримані в установленому законом порядку;

проект виконання підготовчих робіт, погоджений та затверджений відповідно до вимог державних будівельних норм;

документ про призначення відповідальних виконавців підготовчих робіт.

Розгляд заяви, прийняття рішення про видачу дозволу на виконання підготовчих робіт або про відмову в його видачі, видача та реєстрація дозволу на виконання підготовчих робіт (або відмова в його видачі) інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю здійснюються протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

Відмова у видачі дозволу на виконання підготовчих робіт надається заявнику в письмовому вигляді з мотивованим обґрунтуванням.

Підставою для відмови у наданні дозволу на виконання підготовчих робіт є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про надання такого дозволу;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Надання дозволу на виконання підготовчих робіт здійснюється на безоплатній основі.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт видається на строк не більше одного року.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю одночасно з видачею дозволу на виконання підготовчих робіт зобов’язані письмово інформувати відповідний орган виконавчої влади або орган місцевого самоврядування про видані дозволи на виконання підготовчих робіт.

Приступати до виконання підготовчих робіт замовнику та підряднику дозволяється не раніше ніж через сім календарних днів з дня отримання дозволу на виконання підготовчих робіт.

Знесення зелених насаджень, будівель та споруд здійснюється в порядку, встановленому законодавством.

Контроль за виконанням підготовчих робіт здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Дозвіл на виконання підготовчих робіт може бути скасовано (анульовано) за рішенням інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

надання замовнику дозволу на виконання будівельних робіт;

наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем (замовником, підрядником);

систематичного порушення законодавства у сфері будівництва та архітектури під час проведення підготовчих робіт;

порушення проекту виконання підготовчих робіт;

перешкоджання проведенню перевірок посадовими особами інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю.

Інформація про дозвіл на виконання підготовчих робіт, а також відомості про замовника та підрядників будівельних робіт розміщуються на відповідному стенді, що встановлюється на будівельному майданчику в доступному для огляду місці.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих (скасованих) дозволів на виконання підготовчих робіт та відмов у наданні дозволу на виконання підготовчих робіт.

Форма дозволу на виконання підготовчих робіт, форма заяви, що подається для отримання дозволу, та форма відмови у наданні дозволу, порядок їх видачі та скасування (анулювання) і ведення їх реєстру затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

17) текст статті 29 викласти в такій редакції:

«Дозвіл на виконання будівельних робіт - документ, що засвідчує право замовника та підрядника на виконання підготовчих (якщо підготовчі роботи не були виконані раніше відповідно до дозволу на виконання підготовчих робіт) і будівельних робіт, підключення об’єкта будівництва до інженерних мереж та споруд.

Дозвіл на виконання будівельних робіт надається інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Замовник та підрядник для одержання дозволу на виконання будівельних робіт подають до відповідної інспекції державного архітектурно-будівельного контролю письмову заяву, до якої додаються:

1) документи від замовника будівництва:

документ, що засвідчує право власності чи користування земельною ділянкою, або договір суперфіцію;

проектна документація на будівництво, погоджена та затверджена в порядку, визначеному законодавством;

відомості про здійснення авторського і технічного нагляду;

копія документа, що посвідчує право власності на будинок чи споруду, або письмової згоди його власника на проведення зазначених робіт (у разі здійснення реконструкції, реставрації, капітального ремонту об’єктів містобудування);

фінансова звітність, що складається відповідно до статті 11 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», та копія ліцензії на здійснення діяльності з надання фінансових послуг, засвідчена в установленому законом порядку (у разі здійснення будівництва, що передбачає пряме або опосередковане залучення фінансових активів від фізичних осіб);

2) документи від підрядника будівництва:

копії установчих документів та свідоцтва про державну реєстрацію;

копія ліцензії на виконання функцій генпідрядника будівництва об’єкта, засвідчена в установленому законом порядку;

договір (контракт) підряду на будівництво об’єкта;

документ про призначення відповідальних виконавців робіт;

відомості про кваліфікацію та досвід спеціалістів, які братимуть участь у виконанні замовлення;

пропозиції щодо залучення субпідрядників.

Розгляд заяви, прийняття рішення про надання дозволу на виконання будівельних робіт або про відмову у його наданні, видача та реєстрація дозволу на виконання будівельних робіт (або відмови в його наданні) здійснюються інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю протягом місяця з дня реєстрації заяви.

Відмова у наданні дозволу на виконання будівельних робіт надається заявнику в письмовому вигляді з мотивованим обґрунтуванням.

Підставами для відмови у наданні дозволу на виконання будівельних робіт є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про надання такого дозволу;

невідповідність поданих документів вимогам законодавства;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах.

Відмову в наданні дозволу на виконання будівельних робіт може бути оскаржено до суду в установленому законом порядку.

Надання дозволу на виконання будівельних робіт здійснюється на безоплатній основі.

Дозвіл на виконання будівельних робіт надається на нормативний строк будівництва об’єкта або на строк дії договору (контракту) підряду на будівництво об’єкта.

Дія дозволу може бути продовжена за зверненням замовника на строк не більше одного року.

Контроль за виконанням будівельних робіт здійснюється інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Дозвіл на виконання будівельних робіт може бути скасовано (анульовано) за рішенням інспекції державного архітектурно-будівельного контролю у разі:

подання замовником заяви про скасування (анулювання) дозволу на виконання будівельних робіт;

видачі та перереєстрації дозволу на виконання будівельних робіт з порушенням вимог законодавства;

наявності відомостей про припинення юридичної особи або підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем (замовником, генпроектувальником, генпідрядником);

систематичного порушення законодавства у сфері будівництва та архітектури під час проведення будівельних робіт;

перешкоджання проведенню перевірок посадовими особами інспекцій державного архітектурно-будівельного контролю;

якщо протягом трьох місяців з дня видачі дозволу на виконання будівельних робіт не розпочато будівельні роботи.

Перелік будівельних робіт, на виконання яких не вимагається дозвіл, затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі якщо право на будівництво об’єкта містобудування передано іншому замовнику або змінено будівельну організацію (генпідрядника), дозвіл на виконання будівельних робіт підлягає перереєстрації.

Перереєстрація дозволу на виконання будівельних робіт здійснюється у порядку отримання дозволу на виконання будівельних робіт.

Здійснення будівельних робіт на об’єктах містобудування без дозволу на виконання будівельних робіт або його перереєстрації, а також здійснення не зазначених у дозволі будівельних робіт

вважається самовільним будівництвом і тягне за собою відповідальність згідно із законом.

Інформація про дозвіл на виконання будівельних робіт, а також відомості про замовника та підрядників будівельних робіт розміщуються на відповідному стенді, який встановлюється на будівельному майданчику в доступному для огляду місці.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих, скасованих (анульованих) дозволів на виконання будівельних робіт та відмов у їх наданні.

Форма дозволу на виконання будівельних робіт, форма заяви, що подається для його отримання, форма відмови у наданні дозволу на виконання будівельних робіт, порядок видачі та скасування (анулювання) дозволу на виконання будівельних робіт і порядок ведення реєстру виданих та скасованих (анульованих) дозволів на виконання будівельних робіт затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

18) текст статті 30^1 викласти в такій редакції:

«Прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів здійснюється на підставі сертифіката відповідності, який видається інспекціями державного архітектурно-будівельного контролю.

Сертифікат відповідності — документ, що засвідчує відповідність закінченого будівництвом об'єкта проектній документації, державним будівельним нормам, стандартам і правилам.

Для одержання сертифіката відповідності замовник або уповноважена ним особа подає до інспекції державного архітектурно-будівельного контролю, яка надала дозвіл на виконання будівельних робіт, письмову заяву, до якої додаються:

проектна документація на будівництво об'єкта, погоджена та затверджена в установленому законодавством порядку;

акт готовності об'єкта до експлуатації, підписаний генпроектувальною та генпідрядною організаціями, субпідрядними організаціями, що здійснювали будівництво, генпроектувальною організацією, замовником, страховою компанією (якщо об'єкт застрахований).

Розгляд заяви, прийняття рішення про видачу сертифіката відповідності або відмову в його видачі, реєстрація виданих сертифікатів відповідності та відмов у їх видачі здійснюються інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю протягом десяти робочих днів з дня реєстрації заяви.

Відмова у видачі сертифіката відповідності інспекцією державного архітектурно-будівельного контролю надається заявнику в письмовому вигляді з мотивованим обґрунтуванням та рекомендаціями щодо усунення виявлених порушень.

Підставами для відмови у видачі сертифіката відповідності є:

неподання документів, необхідних для прийняття рішення про видачу сертифіката відповідності;

виявлення недостовірних відомостей у поданих документах;

невідповідність об'єкта погодженій та затвердженій проектній документації на будівництво цього об'єкта та вимогам державних будівельних норм, стандартів і правил.

Датою прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом об'єкта є дата видачі зареєстрованого сертифіката відповідності.

Експлуатація не прийнятих у встановленому законодавством порядку об'єктів будівництва забороняється.

Сертифікат відповідності є підставою для укладання договорів про постачання на ці об'єкти необхідних для їх функціонування ресурсів — води, газу, тепла, електроенергії тощо, включення даних про цей об'єкт до державної статистичної звітності та оформлення права власності на цей об'єкт.

Спори, пов'язані з видачею сертифіката відповідності або відмовою у його видачі, вирішуються судом.

Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю ведуть реєстр виданих сертифікатів відповідності та відмов у їх видачі.

Форма сертифіката відповідності, форма заяви, що подається для одержання сертифіката, форма відмови у видачі сертифіката, форма акта готовності об'єкта до експлуатації, порядок видачі сертифікатів відповідності, порядок ведення їх реєстру, розмір та порядок внесення плати за їх видачу затверджуються Кабінетом Міністрів України»;

19) доповнити розділом IV^1 такого змісту:

«Розділ IV^1.

ПОРЯДОК ВРАХУВАННЯ ГРОМАДСЬКИХ І ПРИВАТНИХ ІНТЕРЕСІВ ПРИ ПЛАНУВАННІ І ЗАБУДОВІ ТЕРИТОРІЙ

Стаття 30^2. Предмет громадського обговорення

Громадському обговоренню підлягають розроблені та погоджені в установленому законодавством порядку проекти місцевих правил забудови та проекти містобудівної документації, які пройшли в установленому законодавством порядку державну експертизу, а саме:

схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин;

генеральних планів населених пунктів;

детальних планів територій;

проектів забудови територій;

містобудівного обґрунтування розміщення об'єктів містобудування.

У разі розроблення генеральних планів населених пунктів у дві стадії громадському обговоренню підлягають окремо проект концепції розвитку населеного пункту та безпосередньо проект генерального плану населеного пункту.

Громадське обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови проводиться один раз.

Проектування і будівництво окремих будівель і споруд, не передбачених чинним генеральним планом (для малих і середніх населених пунктів), детальним планом території (для великих, більших і найбільших населених пунктів), не допускається і не виноситься на обговорення.

Стаття 30^3. Організація проведення громадського обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні ради, а також сільські, селищні, міські, районні у місті ради (їх виконавчі органи) при вирішенні питань планування і забудови територій зобов'язані забезпечити:

оприлюднення прийнятих рішень щодо розроблення містобудівної документації, місцевих правил забудови з прогнозованими правовими, економічними та екологічними наслідками;

оприлюднення розроблених та погоджених в установленому законодавством порядку проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови і доступ громадськості до цієї інформації;

реєстрацію, розгляд та узагальнення пропозицій (зауважень) громадськості, поданих до проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови;

проведення громадських слухань з обговорення проектів містобудівної документації та місцевих правил забудови;

узгодження спірних питань між громадськістю і замовниками документації через погоджувальну комісію;

винесення нерозв'язаних погоджувальною комісією спірних питань на розгляд відповідної ради;

оприлюднення результатів громадського обговорення, затверджених містобудівної документації та місцевих правил забудови.

Оприлюднення прийнятих Верховною Радою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування рішень щодо розроблення та затвердження містобудівної документації, місцевих правил забудови, результатів громадського обговорення проектів містобудівної документації та місцевих правил забудови здійснюється у двотижневий строк з дня їх прийняття шляхом опублікування таких рішень у засобах масової інформації, що поширюються на відповідній території, а також розміщення таких рішень на офіційних веб-сайтах цих органів (за наявності).

Прийняті рішення про розроблення та затвердження містобудівної документації, що поширюються на інші адміністративно-територіальні одиниці, надаються відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування зобов'язані інформувати громадськість через місцеві засоби масової інформації (за наявності) про прогнозовані правові, економічні та екологічні наслідки впровадження схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій, проектів забудови територій.

Оприлюднення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови здійснюється не пізніш як у місячний строк з дня надходження до Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування розроблених та погоджених в установленому законодавством порядку таких проектів шляхом публікації повідомлень про проведення громадського обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови та поширення їх у друкованому вигляді у формі інформаційного пакета чи брошури.

Проекти містобудівної документації, що поширюються на інші адміністративно-територіальні одиниці, надсилаються відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування.

Повідомлення про громадське обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови має містити:

назву проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови, їх значення для планування території та межі територій, у тому числі суміжних, на якій проживають особи, які мають право брати участь у громадських слуханнях з обговорення відповідних проектів;

відомості про замовника та розробника, підстави розроблення;

положення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови, у тому числі графічний матеріал, що відображають зміст зазначеної документації з проектними рішеннями;

порядок, місце і строки детального ознайомлення з проектом відповідної документації;

найменування та місцезнаходження, контактну інформацію органу, до якого слід звертатися із пропозиціями (зауваженнями);

строк подання пропозицій (зауважень) громадськості;

інформацію стосовно запланованих інформаційних заходів (презентації, прилюдного експонування, телевізійних програм, публічних конференцій, «круглих столів»);

дату, час та місце проведення громадських слухань з обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови;

висновки державної експертизи на проект відповідної документації.

Особи, які виносять проекти відповідної документації на обговорення, є відповідальними за їх автентичність (відповідність документації, що обговорюється), а також за додержання вимог законодавства та державних норм і стандартів.

Повідомлення про громадське обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови є підставою для подання пропозицій (зауважень) громадськості до Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування.

Пропозиції (зауваження) громадськості подаються до початку проведення громадських слухань, а також можуть бути висловлені та внесені до протоколу під час проведення громадських слухань.

Пропозиції (зауваження) громадськості мають бути обґрунтовані, а також містити посилання на положення відповідних законодавчих та інших нормативно-правових актів, державних стандартів, норм і правил.

Дата проведення громадських слухань визначається Верховною Радою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування у строк:

не менше трьох і не більше п'яти місяців з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проектів схем планування територій адміністративно-територіальних одиниць, їх окремих частин, генеральних планів населених пунктів, детальних планів територій, місцевих правил забудови;

не менше двох і не більше чотирьох місяців з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проектів забудови територій;

не менше одного і не більше трьох місяців з дня оприлюднення повідомлення про громадське обговорення проекту містобудівного обґрунтування розміщення об'єкта містобудування.

Місце та час проведення громадських слухань визначаються залежно від виду документації, що виноситься на обговорення, з урахуванням можливості забезпечення присутності всіх імовірних учасників.

Стаття 30^4. Вимоги до осіб — учасників громадських слухань

У громадських слуханнях можуть брати участь:

повнолітні фізичні особи, які проживають на території, щодо якої розробляється документація, або на суміжній з нею, що визначається відповідним органом місцевого самоврядування, відповідальним за проведення громадських слухань;

юридичні особи, приміщення яких розташовані на території, щодо якої розробляється документація, в особі їх повноважних представників;

власники та користувачі земельних ділянок, розташованих на території, щодо якої розробляється документація, та на суміжній з нею, що визначається відповідним органом місцевого самоврядування, відповідальним за проведення громадських слухань;

представники громадських організацій, органів самоорганізації населення, діяльність яких поширюється на відповідну територію;

замовники та розробники документації;

посадові особи Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

народні депутати України, депутати відповідних рад.

Стаття 30^5. Проведення громадських слухань. Розгляд пропозицій (зауважень) громадськості

Верховна Рада Автономної Республіки Крим, обласні, районні ради, а також сільські, селищні, міські ради (їх виконавчі органи) у визначені цим Законом строки проводять громадські слухання відповідних проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови. Громадські слухання проводяться під головуванням представника Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування.

До обов'язків головуючого на громадських слуханнях належить:

забезпечення реєстрації учасників слухань;

забезпечення обрання секретаріату слухань у складі трьох осіб — представників Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування, громадськості та замовника документації;

оголошення порядку денного і пропозицій щодо регламенту проведення слухань;

інформування про порядок ведення протоколу, подання усних та письмових пропозицій (зауважень) щодо предмета обговорень;

надання можливості розробникам викласти основні положення документації, яка підлягає обговоренню, та проблемні питання, що заслуговують на увагу громадськості;

інформування учасників слухань про подані пропозиції (зауваження) та порядок їх урахування;

надання можливості представникам громадськості поставити запитання та висловити свою думку;

забезпечення ведення обговорення та прийняття відповідних рішень щодо пропозицій (зауважень) громадськості з дотриманням регламенту;

оголошення рішення про призначення членів погоджувальної комісії від Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

забезпечення обрання членів погоджувальної комісії від громадськості;

підбиття підсумків громадських слухань та інформування учасників слухань про порядок урахування пропозицій (зауважень) громадськості.

До складу погоджувальної комісії входять:

посадові особи Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування;

представники органу земельних ресурсів, природоохоронного і санітарно-епідеміологічного органу, органу містобудування та архітектури, охорони культурної спадщини та інших органів, залежно від виду проектної документації;

представники професійних об'єднань та спілок, архітектори, науковці;

уповноважені представники громадськості, які обираються на громадських слуханнях. Кількість представників громадськості має становити не менше 50 відсотків і не більше 70 відсотків загальної чисельності комісії.

Головою погоджувальної комісії є посадова особа Верховної Ради Автономної Республіки Крим або відповідного органу місцевого самоврядування, яка головувала на громадських слуханнях.

Протокол слухань складається секретаріатом за участю членів погоджувальної комісії, підписується ними та головуючим. За наявності спірних питань, обґрунтованих з посиланням на нормативно-правові акти, у протоколі фіксується мотивоване обґрунтування члена (членів) погоджувальної комісії.

У разі відсутності пропозицій (зауважень) громадськості складається відповідний акт.

Погоджувальна комісія протягом двох тижнів після її створення розглядає спірні питання, зафіксовані у протоколі громадських слухань, та ухвалює рішення про врахування або мотивоване відхилення цих пропозицій (зауважень).

Засідання погоджувальної комісії є правомочним, якщо у ньому взяли участь не менше двох третин її членів (з них не менше половини представників громадськості).

Рішення погоджувальної комісії приймається більшістю присутніх членів та оформлюється відповідним протоколом.

Під час проведення громадських слухань здійснюється їх фіксація за допомогою засобів аудіовізуального запису та іншими доступними засобами.

У разі неспроможності погоджувальної комісії врегулювати спірні питання між сторонами остаточне рішення приймає Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування. Урегульовані погоджувальною комісією спірні питання між сторонами або прийняті Верховною Радою Автономної Республіки Крим або відповідним органом місцевого самоврядування рішення є підставою для внесення змін до проекту відповідної документації.

Стаття 30^6. Урахування результатів громадського обговорення .

У разі потреби за результатами громадського обговорення вносяться необхідні зміни до документації та проводиться її повторна державна експертиза, витрати за яку оплачуються замовником, а Верховна Рада Автономної Республіки Крим або відповідний орган місцевого самоврядування приймає відповідне рішення щодо затвердження містобудівної документації.

Сторона, не згідна з рішенням органу місцевого самоврядування, може оскаржити його в судовому порядку.

Затвердження проектів, містобудівної документації, місцевих правил забудови без їх громадського обговорення забороняється, а матеріали громадського обговорення є невід'ємною складовою містобудівної документації, місцевих правил забудови.

Стаття 30^7. Фінансування заходів з громадського обговорення

Фінансування заходів з громадського обговорення проектів містобудівної документації, місцевих правил забудови здійснюється за рахунок коштів замовників цих проектів»;

20) у частині першій статті 32:

в абзаці шостому слова «дозволів на будівництво» замінити словами «містобудівних умов і обмежень забудови земельних ділянок»;

в абзаці сьомому слова «видачі дозволів на будівництво об'єктів містобудування» замінити словами «наданні містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки».

11. Статтю 1 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 350; 2008 р., № 24, ст. 237) після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

«невикористання земельної ділянки, переданої під забудову, — порушення особою встановлених при передачі у власність або у користування земельної ділянки граничних термінів її забудови».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — п'ятнадцятий вважати відповідно абзацами десятим шістнадцятим.

12. У Законі України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2008 р., № 27—28, ст. 253):

1) текст статті 8^1 викласти в такій редакції:

«Право на оренду земельної ділянки державної або комунальної власності не може бути відчужено її орендарем іншим особам, внесено до статутного фонду, передано у заставу»;

2) у статті 9:

частину другу доповнити словами «із зазначенням її ціни та інших умов, на яких вона продається»;

доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Не допускається продаж орендованих земельних ділянок державної або комунальної власності, строк дії договору оренди яких не закінчився та на яких розпочато будівництво об'єктів житлового та/або нежитлового призначення, або розпочато проектно-вишукувальні роботи для будівництва таких об'єктів.

Орендар може придбати земельну ділянку, що перебуває в оренді, за умови згоди орендодавця на продаж цієї земельної ділянки»;

3) у статті 15:

частину першу доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«умови передачі у заставу та внесення до статутного фонду права оренди земельної ділянки»;

в абзаці шостому частини четвертої слова «у випадках, передбачених цим Законом» замінити словами «у разі його розроблення згідно із законом»;

4) статтю 16 викласти в такій редакції:

«Стаття 16. Порядок укладення договору оренди землі

Укладення договору оренди земельної ділянки із земель приватної власності здійснюється за згодою орендодавця та особи, яка згідно із законом вправі набувати право оренди на таку земельну ділянку.

Укладення договору оренди земельної ділянки із земель державної або комунальної власності здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування — орендодавця, прийнятого у порядку, передбаченому Земельним кодексом України, або за результатами аукціону.

Укладення договору оренди земельної ділянки може бути здійснено на підставі цивільно-правового договору або в порядку спадкування»;

5) частину першу статті 31 доповнити абзацом сьомим такого змісту:

«відчуження права оренди земельної ділянки заставодержателем».

13. Абзац сьомий статті 9 Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 38, ст. 471) викласти в такій редакції:

«проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок особливо цінних земель, земель лісогосподарського призначення, а також земель водного фонду, природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення».

14. Абзац другий частини першої статті 27 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 49, ст. 517) доповнити реченням такого змісту: «Підготовчі роботи до будівництва можуть бути здійснені на підставі дозволу на виконання підготовчих робіт, наданого в порядку, визначеному законодавством».

II. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, крім:

підпунктів 2, 4 пункту 4, абзаців третього та четвертого підпункту 1 та підпункту 2 пункту 7, підпунктів 1—4 та абзацу п'ятого підпункту 6 пункту 9, абзаців сьомого та восьмого підпункту 2, підпунктів 5, 10, 11, 13, 16, 17, 20 пункту 10 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня набрання чинності цим Законом. Дозвіл на будівництво об'єкта містобудування, вихідні дані (архітектурно-планувальне завдання та технічні умови щодо інженерного забезпечення) та дозвіл на виконання будівельних робіт, отримані до набрання чинності підпунктів, вказаних у першому реченні цього пункту, зберігають чинність протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом, а щодо об'єктів містобудування, будівництво яких розпочато, — до завершення їх будівництва;

пункту 6 розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2010 року;

підпункту 18 пункту 10 розділу I цього Закону, який набирає чинності через один рік з дня набрання чинності цим Законом.

2. Абзац третій підпункту 17 пункту 2 розділу I цього Закону діє протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом.

3. Прийняті і не виконані до набрання чинності цим Законом рішення відповідних органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про погодження місця розташування об'єкта або про надання дозволу на розроблення проекту відведення земельної ділянки зберігають чинність протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом.

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний термін з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
16 вересня 2008 року.
№ 509-VI.

Звернення трудового колективу відкритого акціонерного товариства «Гідросила МЗТГ»

Шановна Юліє Володимирівно!

Трудовий колектив відкритого акціонерного товариства «Гідросила МЗТГ» вимушений знову звернутися до вас по допомогу у вирішенні питань стосовно отримання бюджетного відшкодування податку на додану вартість товариством, оскільки це питання є дуже болючим і тому що вважає: ви як ніхто інший розумієте важливість цього питання для життєдіяльності кожного підприємства в Україні.

Керівництво ВАТ, намагаючись відстояти законні права товариства на своєчасне та повне бюджетне відшкодування, зверталося до в. о. голови Запорізької обласної адміністрації (вих. № 220 від 04 лютого 2008 року), керівника Міністерства промислової політики України (вих. № 219 від 04 лютого 2008 року), директора Департаменту державного сільськогосподарського машинобудування Міністерства промислової політики України (вих. № 221 від 04 лютого 2008 року), Голови Служби безпеки України (вих. № 322 від 15 лютого 2008 року), мелітопольського міського голови (вих. № 349 від 19 лютого 2008 року), міністра фінансів України (вих. № 323 від 15 лютого 2008 року), Голови Служби безпеки України (вих. № 324 від 15 лютого 2008 року), народного депутата Верховної Ради В.І. Ярощука (вих. № 470 від 03 березня 2008 року), міністра фінансів України (вих. № 323 від 15 лютого 2008 року), голови Державного казначейства України (вих. № 601 від 17 березня 2008 року), депутата Верховної Ради України М.Я. Азарова (вих. № 600 від 17 березня 2008 року), начальника Мелітопольського управління Державного казначейства України (вих. № 599 від 17 березня 2008 року), глави Державного казначейства України в Запорізькій області (вих. № 598 від 17 березня 2008 року), депутата Верховної Ради України В.О. Баранова (вих. № 587 від 17 березня 2008 року), голови Державної податкової адміністрації України в Запорізькій області (вих. № 2220 від 22 вересня 2008 року), начальника Головного управління Державного казначейства України в Запорізькій області (вих. № 2219 від 24 вересня 2008 року), голови Державної податкової адміністрації України (вих. № 2221 від 22 вересня 2008 року), голови Державного казначейства України (вих. № 2222 від 22 вересня 2008 року). Але досі бюджетне відшкодування податку на додану вартість здійснюється несвоєчасно та не в повному обсязі. На свої запити товариство отримує негрунтовні відповіді державних службовців різних рівнів.

Трудовий колектив ВАТ «Гідросила МЗТГ» розділяє бажання уряду створити прозорі механізми відшкодування податку на додану вартість, але не розуміє, як це має стосуватися відшкодування податку на додану вартість ВАТ «Гідросила МЗТГ».

Товариство експортує лише продукцію власного виробництва (гідравлічні розподілювачі, гідравлічні циліндри), частка експорту становить приблизно 84 відсотки від загальних обсягів виробництва. Товариство створило та надало можливість працювати на створених ним робочих місцях приблизно тисячі найманих працівників. Крім того, вважаючи своїм обов'язком допомогти державі, товариство створило та створює робочі місця для молоді, що закінчила середні та вищі навчальні заклади, інвалідів та інших соціально незахищених верст населення. ВАТ «Гідросила МЗТГ» ніколи не відмовлялося надати благодійну допомогу соціально незахищеним громадянам, державним підприємствам, неприбутковим організаціям. Розуміючи важливість вчасно та в повному обсязі сплачувати податки та обов'язкові збори до державного і бюджетів різних рівнів, ВАТ «Гідросила МЗТГ» у 2008 році сплатило до них 10 323 274,28 тис. грн.

Усе вище перераховане, як вважається нам, свідчить про законослухняність підприємства і тому дає підстави розраховувати на відповідне ставлення і до себе. У період з 15 по 29 липня 2008 року Мелітопольською об'єднаною податковою інспекцією було проведено виїзну позапланову перевірку з питань достовірності нарахування суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість за квітень та травень 2008 року. 29 липня 2008 року на підставі результатів вищевказаної перевірки було складено довідку № 1026/23-5/00235814. Згідно з висновком перевірки розмір визначення суми, заявленої до відшкодування, підтверджено за квітень 2008 року в сумі 1 012 492,00 грн., за травень 2008 року у сумі 499 332,00 грн. У період з 29 серпня по 09 вересня 2008 року Мелітопольською об'єднаною податковою інспекцією було проведено виїзну позапланову перевірку з питань достовірності нарахування суми бюджетного відшкодування податку на додану вартість за червень та липень 2008 року. 09 вересня 2008 року на підставі результатів вищевказаної перевірки було складено довідку № 1225/23/00235814. Згідно з висновком перевірки розмір визначення суми, заявленої до відшкодування, підтверджено за червень 2008 року в сумі 792 856,00 грн., за липень 2008 року у сумі 373987,0 грн.

На жаль, досі товариство не отримало бюджетного відшкодування за лютий 2008 року в сумі 15 016 грн., за березень 2008 року в сумі 41 019 грн., за квітень 2008 року в сумі 379 017,00 грн., за травень 2008 року в сумі 145 555,00 грн. за червень 2008 року — 792 856,00 грн., за липень 2008 року — 373 987 грн.

Поза сумнівом, ви, вельмишановна пані Прем'єр-міністр, знаєте, що обігові кошти дають можливість здійснювати плідну господарську діяльність. Деякий час, незважаючи на незапланований дефіцит обігових коштів, власник більшості акцій товариства та трудовий колектив ВАТ «Гідросила МЗТГ» намагалися зберегти стабільний ритм роботи підприємства, залучаючи кредитні кошти. Але, зважаючи на зростання цін на сировину та матеріали, що застосовуються товариством у виробництві, на енергоносії, паливно-мастильні матеріали, незаплановану сплату відсотків за кредитами, незапланований дефіцит обігових коштів, і, як наслідок, коригування виробничих планів, власник більшості акцій товариства нам повідомив, що розглядає питання щодо переміщення свого бізнесу, пов'язаного з виробництвом гідравлічних систем, до іншої країни. А це означає, що армія безробітних поповниться на тисячу осіб, а держава буде утримувати цю тисячу осіб за свій кошт. Крім того, податки та збори, що сплачуються товариством, не будуть більше надходити до бюджетів різних рівнів, у тому числі до місцевого бюджету міста Мелітополь, що призведе до незапланованого дефіциту коштів.

Донині працівники товариства були затребуваними, упевненими в завтрашньому дні людьми, які старанно та продуктивно виконували свої службові обов'язки. А завтра кожний робітник та його діти залишаться наодинці з фінансовими проблемами. І це найстрашніше.

І саме тому, ми, всі члени трудового колективу ВАТ «Гідросила МЗТГ», готові до будь-якої боротьби, аби не дати можливості зупинити виробництво.

Ми впевнені, що нас почують, адже ми своєю нелегкою працею намагаємося будувати добробут своєї родини, свого підприємства, а отже, своєї країни.

Шановна Юліє Володимирівно, ми розуміємо, що ви дуже зайнятий державний службовець, але час спливає, а бажаного для трудового колективу результату немає. Благаємо вас узяти наше питання під свій особистий контроль та надати нам дієву допомогу.

З повагою,
уповноважений трудовим колективом
голова Ради трудового колективу
О. БОГАНЕЦЬ.

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ім. О. О. БОГОМОЛЬЦЯ ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад

ЗАВІДУВАЧІВ КАФЕДР

Філософії та соціології	— 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини з секцією гігієни дітей та підлітків	— 1 ст.
Епідеміології	— 1 ст.

ПРОФЕСОРІВ КАФЕДР

Гістології та ембріології	— 1ст.
Хірургії № 4	— 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини з секцією гігієни дітей та підлітків	— 1 ст.

ДОЦЕНТІВ КАФЕДР

Анатомії людини	— 1 ст.
Хірургії № 1	— 1 ст.
Україністики	— 1 ст.
Анестезіології та інтенсивної терапії	— 1 ст.
Хірургії № 4	— 1 ст.
Комунальної гігієни та екології людини з секцією гігієни дітей та підлітків	— 3 ст.
Гігієни та екології	— 0,5 ст.
Дитячої терапевтичної стоматології та профілактики стоматологічних захворювань	— 1 ст.
Медичної інформатики та комп'ютерних технологій навчання	— 1 ст.
Психіатрії та наркології	— 1 ст.
Педіатрії № 5	— 1 ст.
Медичної і біологічної фізики	— 2,5 ст.

АСИСТЕНТІВ КАФЕДР

Патоморфології	— 1 ст.
Патофізіології	— 1 ст.
Анатомії людини	— 1 ст.
Радіології та радіаційної медицини	— 1 ст.
Анастезіології та інтенсивної терапії	— 0,25 ст.
Внутрішньої медицини № 2	— 3 ст.
Нейрохірургії	— 0,5 ст.
Загальної хірургії № 1	— 0,75 ст.
Хірургії № 4	— 2 ст.
Комунальної гігієни та екології людини з секцією гігієни дітей та підлітків	— 2 ,25 ст.
Соціальної медицини та охорони здоров'я	— 3 ст.
Клінічної імунології та алергології з курсом дитячої клінічної імунології	— 0,5 ст.
Дитячої терапевтичної стоматології та профілактики стоматологічних захворювань	— 1 ст.
Хірургічної стоматології та щелепно-лицьової хірургії	— 2,5 ст.
Ортопедичної стоматології	— 4 ст.
Хірургічної стоматології та щелепно-лицьової хірургії дитячого віку	-1 ст.
Організації та економіки фармації	— 0,25 ст.
Аптечної та промислової технологій ліків	— 1 ст.
Фармакогнозії та ботаніки	— 1 ст.
Фармакології та клінічної фармакології	— 1,5 ст.
Біології	— 1 ст.
Медичної та загальної хімії	— 1 ст.
Біоорганічної біологічної та фармацевтичної хімії	—1 ст.
Психіатрії та наркології	— 1 ст.
Ортодонтії та пропедевтики ортопедичної стоматології	— 2 ст.
Судової медицини	— 2 ст.

СТАРШИХ ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДР

Філософії та соціології	— 5,5 ст.
Україністики	— 0,5 ст.
Латинської мови	— 1 ст.

ВИКЛАДАЧІВ КАФЕДР

Філософії та соціології	— 1 ст.
Іноземних мов	— 5 ст.
Латинської мови	— 5 ст.
Медичної інформатики та комп'ютерних технологій навчання	— 3 ст.

Строк конкурсу місяць з дня оголошення.
Документи надсилати на ім'я ректора за адресою: 01601, м. Київ-1, бульвар Т. Шевченка, 13, відділ кадрів, т. 234-60-74.

Ленінський районний суд м. Полтави викликає Поздняковську Людмилу Володимирівну, останнє відоме місце проживання: м. Полтава, вул. Громадська, 23, кв. 1, Капінус Лідію Іванівну, останнє відоме місце проживання: м. Полтава, вул. Ціолковського, 12, кв. 25, Капінуса Олександра Вікторовича, останнє відоме місце проживання: м. Полтава, вул. Ціолковського, 12, кв. 25, Поздняковську Євгенію Едуардівну, останнє відоме місце проживання: м. Полтава, вул. Великотирнівська, 14, кв. 167, в судове засідання по цивільній справі за позовом Павлової Ірини Іванівни до Командитного товариства «Поздняковські, Капіноси та інші - фірма «Люкс» про визнання рішення зборів учасників товариства такими, що відбулись та зобов'язання зареєструвати зміни і доповнення до Установчої угоди.

Судове засідання відбудеться 29 жовтня 2008 року о 13:30 год. у приміщенні Ленінського районного суду м. Полтави по вул. Пролетарській, 37.

В разі неявки справу буде розглянуто за Вашої відсутності.

Сторони зобов'язані повідомити суд про причини неявки в судове засідання.

Суддя: О. М. Жилка.

Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 18.09.2008 року по справі № 24/335-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Продовольча гільдія ЛТД» (02232, м. Київ, вул. Каштанова, 7, код ЄДРПОУ 33693255) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ № 081007 від 26.04.2006 р.: 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, т. 80672950803.

Постановою Київського апеляційного господарського суду від 09.09.2008 року по справі № 21/494 рішення господарського суду м. Києва від 27.02.2008 р. по справі № 21/494 скасовано та прийнято нову постанову: в позові Управління Міністерства внутрішніх справ України у Вінницькій області в особі відділу капітального будівництва до Корпорації «Тролайнінг Україна» про стягнення 9563220,26 грн. відмовлено.

Відкрите акціонерне товариство «Маріупольський універмаг «Україна»

повідомляє, що 28 листопада 2008 року о 13 годині в актовому залі за адресою: м. Маріуполь, пр. Леніна, 69, відбудуться позачергові збори акціонерів.

Реєстрація учасників зборів проводиться за місцем проведення зборів з 12-ї години 00 хвилин до 12-ї години 50 хвилин в день проведення зборів.

Для реєстрації та участі у позачергових зборах потрібно мати:
- паспорт або інший документ, що посвідчує особу акціонерів або представника;
- довіреність акціонера - представникам акціонерів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Внесення доповнень до головних напрямків розвитку ВАТ на 2008 рік.
2. Вибори нового складу правління ВАТ.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) Постановою від 28.08.2008 року по справі №50/256 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Проект-ПРО» (03186, м. Київ, вул. Жилянська, буд. 87/30, Код ЄДРПОУ 33603292) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Приватне підприємство «Кобза СВ» (02222, м. Київ, пр-т Маяковського, 32-Д, к. 10, Код ЄДРПОУ 35369831). Печатку, штамп та установчі документи банкрута ТОВ «Проект-ПРО» вважати недійсними. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

оголошує тендер (конкурс) з визначення спеціалізованих організацій для реалізації арештованого державними виконавцями майна

До участі в тендері (конкурсі) допускаються спеціалізовані організації, що в установленому порядку зареєстровані як юридичні особи, незалежно від форми власності, які:

мають право здійснювати реалізацію майна шляхом проведення прилюдних торгів (аукціонів) і (або) операції з нерухомістю в порядку, передбаченому законодавством та право здійснювати реалізацію майна на комісійних умовах;

діяльність яких у сфері зберігання та реалізації арештованого майна передбачена установчими документами, а також що мають відповідні ліцензії, які б забезпечували найбільш повний комплекс послуг з реалізації арештованого майна;

мають досвід роботи не менше двох років у цій чи аналогічній сфері діяльності;

мають мережу створених у встановленому порядку філій у більшості областей України.

Для участі у тендері (конкурсі) претенденти мають до **14 листопада 2008 року** подати у Департамент державної виконавчої служби документи, що містять таку інформацію:

1. Відомості про підприємство (організацію), що виявило бажання взяти участь у тендері (конкурсі) на право реалізації арештованого майна.

1.1. Реквізити (адреса юридична та фактична, телефон, телефакс).

1.2. Склад керівництва (прізвище, ім'я, по-батькові, посади, паспортні дані, ідентифікаційний код).

1.3. Загальна частина:

форма власності та юридичний статус підприємства (організації), інформація про засновників (учасників);
назва та адреса головного підприємства, дата утворення, місце реєстрації;
спеціалізація;
чисельність працівників (по головному підприємству та кожній філії окремо);
коротка довідка про діяльність підприємства (організації);
опис технічних можливостей підприємства (організації);
дані про мережу філій.

1.4. Наявність кваліфікованих спеціалістів, у тому числі фахівців з питань реалізації нерухомості, оцінки, товарознавців тощо (по головному підприємству та кожній філії окремо);

1.5. Наявність фахівців з ведення спеціалізованого бухгалтерського обліку майна, які мають досвід роботи не менше двох років, у тому числі в системі "ІС Бухгалтерія" (по головному підприємству та кожній філії окремо);

1.6. Готовність претендента здійснювати реалізацію всього арештованого майна, як ліквідного, так і неліквідного.

1.7. Готовність спрямування частини комісійної винагороди за реалізацію майна, інформація про яке включена до Єдиної інформаційної системи на фінансування робіт із створення та супроводження Системи у відповідності до постанови Кабінету Міністрів України від 11.02.2004 № 154 "Деякі питання організації обліку, зберігання та оцінки майна, що реалізується за рішенням органів виконавчої влади" та Положення про Єдину інформаційну систему з обліку, зберігання та оцінки майна, що реалізується за рішенням органів виконавчої влади, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 26.03.2004 № 598, зареєстрованого в Мін'юсті України 25.05.2004 за № 651/9250.

1.8. Зобов'язання та технічні можливості розміщувати інформацію про майно, що реалізується, на відповідному веб-сайті, визначеному Міністерством юстиції, та сплачувати відповідні кошти за розміщення цієї інформації в порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

2. Статут та повноваження керівництва.

2.1. Нотаріально засвідчені копії установчих документів (свідоцтво про реєстрацію, статут, установчий договір).

2.2. Прізвища осіб, уповноважених діяти від імені підприємства (організації) та які мають право підписувати документи на предмет виконання зобов'язань за результатами тендера (конкурсу).

2.3. Документи, що підтверджують право здійснювати реалізацію майна шляхом проведення прилюдних торгів (аукціонів) і (або) операції з нерухомістю в порядку, передбаченому законодавством та право здійснювати реалізацію майна на комісійних умовах.

2.4. Наявність ліцензій на реалізацію окремих видів майна у відповідності до чинного законодавства, які б забезпечували найбільший комплекс послуг з реалізації арештованого майна.

2.5. Наявність досвіду роботи не менше двох років у цій чи аналогічній сфері діяльності.

2.6. Документи, що підтверджують наявність мережі філій у більшості областей України.

2.7. Інформація щодо результатів здійснення діяльності з реалізації арештованого майна протягом поточного року та відсутності протягом даного періоду під час здійснення такої реалізації порушень вимог чинного законодавства, в тому числі відсутність заборгованості з перерахування органам державної виконавчої служби коштів, отриманих від реалізації майна боржників (подається претендентами, що здійснюють реалізацію арештованого майна протягом поточного року).

3. Фінансове становище підприємства (організації).

3.1. Зареєстрований і фактично сплачений статутний капітал.
3.2. Фінансова спроможність загального (власного та позичкового) капіталу.
3.3. Прибуток з діяльності протягом останніх двох років.
3.4. Завірена копія фінансового балансу за попередній рік.
3.5. Результати останньої аудиторської перевірки (нотаріально засвідчена копія аудиторського висновку).
3.6. Довідка підприємства (організації) про наявність/відсутність непогашеного кредиту.
3.7. Наявність боргових зобов'язань при здійсненні діяльності, пов'язаної з наданням аналогічних послуг.

4. Технічний потенціал підприємства (організації) та його філій.

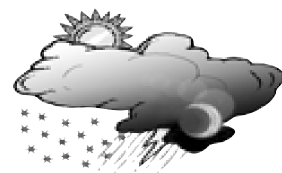
4.1. Технічні можливості підприємства та кожної філії окремо із забезпечення організації зберігання та реалізації майна та виконання взятих зобов'язань, зокрема:

наявність відповідних приміщень (власних, або які перебувають у користуванні на підставі цивільно-правових договорів), які забезпечують необхідні умови для проведення прилюдних торгів (аукціонів) та комісійної торгівлі;
наявність складських приміщень та їх технічні характеристики;
наявність території для прийому і зберігання арештованих транспортних засобів;
наявність парку транспортних засобів, необхідних для транспортування арештованого майна;
можливість оперативного прийняття арештованого майна від митних та інших органів.

4.2. Досвід роботи із забезпечення організації зберігання та реалізації майна.

Документи з проведення тендера (конкурсу) подаються претендентом у двох примірниках безпосередньо секретарю тендерної (конкурсної) комісії за адресою:
Департамент державної виконавчої служби
01030, м. Київ, вул. м. Коцюбинського, 12.

**Тендер (конкурс) відбудеться о 10-00 год. 27 листопада 2008 р.
за адресою: Міністерство юстиції України
01001, м. Київ,
пров. Рильський, 10
(зал для конференцій каб. 202)
Довідки за тел. 234-73-95.**

15 жовтня — без опадів, лише вночі у північній частині місцями невеликий дощ. Вночі та вранці місцями туман. Вітер переважно західний, 5–10 м/с. Температура вночі 6–11°; вдень 15–20°, у південній частині до 23°, у східній та північній частині 13–18°; у Карпатах вночі 3–8° тепла, вдень 9–14°. У Києві та області мінлива хмарність. Вночі та вранці місцями туман. Вітер переважно західний, 5–10 м/с. Температура вночі 7–12°; вдень 13–18°.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 ЖОВТНЯ

❒ **1843**. У Потсдамі (Німеччина) вперше прозвучав нині широко знаний «Весільний марш» Мендельсона. (В 1934 р. твір було заборонено нацистами, оскільки автор — єврей.) ❒ **1918**. Народився Іван Головченко, письменник і державний діяч. У 1962-82 — міністр внутрішніх справ УРСР. (Повісті «Чорна стежка», «Міліцейські бувальщини»; романи «Золоті ворота» та «Голубий берег» — у співавторстві.) ❒ **1933**. Народилась українська оперна співачка Галина Туфтіна (меццо-сопрано). ❒ **1943**. Визволено від гітлерівців Запоріжжя. ❒ **1953**. У Мінську випущено перший трактор марки «Білорусь». ❒ **1964**. Звільнення з посади М. Хрущова, прихід до влади Л. Брежнєва. ❒ **1974**. У Києві відкрито Будинок кіно.

Віталій Кличко — чемпіон почесний і реальний!

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Тепер уперше в історії світового професіонального боксу два рідні брати-суперважкоговики одночасно є чемпіонами світу. Нагадаємо, що Володимир Кличко — власник титулів світового чемпіона IBF і WBO.

Усупереч очікуванням, бій Віталія Кличка з Семюелем Пітером тривав понад шість раундів. Утім, уже з самого початку поєдинку стало зрозуміло, що «балом» керуватиме українська «зірка». Пітер протримався вісім раундів (щоразу за очками виграв наш славетний співвітчизник), а потім відмовився від продовження бою.

Турнірна хроніка

Теніс. Москва (Росія). «Кубок Кремля». Українець Сергій Стаховський став переможцем турніру в парному розряді. У парі з італійцем Стараче вони переграли австралійсько-британський дует Гасс/Гатчінс. 7:6, 2:6, 10:6.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». Київський «Сокіл» на своєму льоду двічі обіграв ХК «Дмитров» 2:1 (1:0, 1:1, 0:0) і 3:2 Б (0:1, 2:0, 0:1). Перед цими поєдинками дмитровці очолювали турнірну таблицю змагань. Після свого успіху кияни стали лідерами. Хоча зіграли на дві зустрічі більше, ніж «Дмитров».

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. 2-й тур. «Донецьк» — «Азовмаш». 69:76. «Пульсар» — «Полтава». 97:61. «Миколаїв» — БК «Київ». 68:104. «Хімік» — «Сумихімпром». 98:78.

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 13-й тур. «Сталь» — «Комунальник». 1:0. «Геліос» — «Нафтовик-Укрнафта». 0:1. «Севастополь» — «Княжа». 0:1. «Енергетик» — «Закарпаття». 1:2. «Волинь» — «Динамо-2». 1:1. «Олександрія» — «ІгроСервіс». 2:1. «Дністер» — «Оболонь». 1:3. «Кримтеплиця» — «Десна». 0:0. Матч «Фенікс-Іллічівець» — «Прикарпаття» перенесено на 27 листопада.

«Оболонь», «Закарпаття» — по 29 очок, «Севастополь» — 28.

Дзюдо. Баку (Азербайджан). Етап Кубка світу. Українці виграли 13 нагород. Переможницями змагань стали: Марина Черняк (Запоріжжя, 48 кг), Ольга Суха (Рівне, 52) і Тетяна Савенко (Кривий Ріг, 70). Срібні медалі в активі Ганни Нікітіної (Донецьк, 57), Світлани Чепуриної (Дніпропетровськ, 70), Вікторії Туркс (Донецьк, 78), Володимира Сороки (Київ, 73) і Андрія Блошенка (Донецьк, 100). Бронзові медалі вибороли — Людмила Афендикова (Донецьк, 52), Олена Сайко (Надвірна, 57), Наталя Маликова (Дніпропетровськ, 63), Анастасія Матросова (Київ, 78) і Олексій Полтавців (Ніжин, 60).

У командному заліку українська збірна посіла друге місце, поступившись лише дзюдоїстам Азербайджану, котрі завоювали 4 золоті, 2 срібні і 8 бронзових медалей. Третє місце у команди Росії (3-4-5).

Реванш відкладається...

Футбол. Чемпіонат світу-2010. Відбірний раунд. 11 жовтня.

Група 1. Швеція—Португалія. 0:0. Угорщина—Албанія. 2:0. Данія—Мальта. 3:0. Данія — 7 очок, Швеція — 5, Португалія, Угорщина, Албанія — по 4, Мальта — 0.

Група 2. Греція—Молдова. 3:0. Швейцарія—Латвія. 2:1. Люксембург—Ізраїль. 1:3. Греція — 9, Ізраїль — 7, Швейцарія — 4, Латвія, Люксембург — по 3, Молдова —0.

Група 3. Польща—Чехія. 2:1. Словенія—Північна Ірландія. 2:0. Сан-Марино—Словаччина. 1:3. Польща, Словенія — по 7, Словаччина — 6, Чехія, Північна Ірландія — по 1, Сан-Марино — 0.

Група 4. Німеччина—Росія. 2:1. Уельс—Ліхтенштейн. 2:0. Фінляндія—Азербайджан. 1:0. Німеччина — 7, Уельс — 6, Фінляндія — 4, Росія — 3, Азербайджан, Ліхтенштейн — по 1.

Група 5. Естонія—Іспанія. 0:3. Бельгія—Вірменія. 2:0. Туреччина—Боснія. 2:1. Іспанія — 9, Бельгія, Туреччина — по 7, Боснія — 3, Вірменія, Естонія —по 0.

Група 6. Англія—Казахстан. 5:1 (Фердінанд, 52, Кучма, 64 (автогол), Руні, 76, 86, Дефо, 90 — Кукєєв, 68).

Україна—Хорватія. 0:0.

Україна: П'ятов, Тимощук, Чигринський, Шевченко, Алієв, Голайдо, Шевчук, Левченко (Кравченко, 83), Ярмаш, Михалик, Назаренко. **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Хорватія: Плетикоса, Шимунич, Крижанац, Ведран Чорлюка, Праныч, Ракитич (Манджукич, 83), Вукоєвич, Срна, Ковач, Модрич, Олич. **Тренер** — Славен Білич.

Попереджено: Ковача, 44, Срну, 71. Кравченка, 85.

Арбітр — Ерік Браамгаар (Нідерланди).

Харків. Стадіон «Металіст». 38 500 глядачів. 10 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. Англія	**3**	**0**	**0**	**11—2**	**9**
2. Україна	**2**	**1**	**0**	**4—1**	**7**
3. Хорватія	1	1	1	4—4	4
4. Білорусь	1	0	1	3—2	3
5 Казахстан	1	0	3	5—11	3
6. Андорра	0	0	3	1—8	0

Група 7. Румунія—Франція. 2:2. Сербія—Литва. 3:0. Фарери—Австрія. 1:1. Сербія, Литва — по 6, Австрія, Франція, Румунія — по 4, Фарери — 1.

Група 8. Болгарія—Італія. 0:0. Грузія—Кіпр. 1:1. Італія — 7, Ірландія — 4, Болгарія, Чорногорія — по 2, Кіпр, Грузія — по 1.

Група 9. Шотландія—Норвегія. 0:0. Нідерланди—Ісландія. 2:0. Нідерланди — 6, Шотландія — 4, Македонія — 3, Норвегія — 2, Ісландія — 1.

Нарешті Харків дочекався своєї черги. Він став сьомим у списку міст, котрі приймали збірну України і її чергового суперника. Нагадаємо, що тривалий час пріоритет мав Київ. Хоча перший офіційний поєдинок синьо-жовтих (товариський) відбувся в Ужгороді. Потім після центру Закарпаття і столиці національна команда грала в Одесі, Львові, Донецьку та Дніпропетровську.

Слід сказати, що харків'яни дуже відповідально і сумлінно поставилися до дорученої справи. Велика заслуга в цьому заступника голови облдержадміністрації, першого віце-президента ФФУ Сергія Стороженка. Добре враження справив стадіон. Окрім однієї трибуни, котру ще добудовують, решта знаходиться під козирком. Отож негода не страшна вже тепер для більшої частини глядачів. До речі, харківські прихильники футболу вміють гаряче і красиво вболівати.

Утім, розбиті дороги, навіть у центрі міста, м'яко кажучи, не зовсім затишні готелі з цілою низкою негараздів ніяк не відповідають палким бажанням Харкова прийняти у себе якісь матчі Євро-20012. Хоча ще є час, і за відповідних умов і фінансування можна сподіватися, що ота чарівна мрія слобожанців здійсниться.

А тепер, власне, про футбол. У всіх попередніх зустрічах хорвати «залили чимало сала нам за шкіру». Особливо вони знущалися над нами вдома. Отже, реваншу ми бажали ще й як. Але сподівання не справдилися.

Хоча епізодами господарі чинили несамовитий тиск на ворота Плетикоси. Однак отой «дев'ятий вал» української навали щоразу розбивався об неприступні мури хорватської оборони. А регулярні контратаки балканців, на вістрі яких постійно знаходився в'юнкий і в'їдливий малюк Лука Модрич, постійно тримали нашу команду у дещо знервованому стані.

Утім, усе почалося з досить незвичного. У період десь із сьомої по восьму хвилини поєдинку українці п'ять (!) разів без перерв подавали кутові. Але жодної користі з цього не отримали. Щоразу подавав Назаренко і робив це надто прямолінійно. Взагалі це був не його день.

А от потужний удар Шевченка метрів з 25, коли м'яч ледве не торкнувся бокової стійки, запам'ятався ще й як. Слід сказати, що Андрій, котрий хоча тільки на шляху до найліпшої форми, однак тримав суперника в постійній напрузі, відволікаючи на себа двох, а то й трьох хорватських футболістів. Та, на жаль, партнери нашого міланця так і не скористалися прекрасними нагодами

А от потужний удар Шевченка метрів з 25, коли м'яч ледве не торкнувся бокової стійки, запам'ятався ще й як. Слід сказати, що Андрій, котрий хоча тільки на шляху до найліпшої форми, однак тримав суперника в постійній напрузі, відволікаючи на себа двох, а то й трьох хорватських футболістів. Та, на жаль, партнери нашого міланця так і не скористалися прекрасними нагодами.

Якщо ми вже перейшли на особистості, то ніхто не заперечить, що чудово зіграв П'ятов, котрий діяв упевнено, розсудливо і надійно. А інколи Андрій просто виручав команду, виправляючи помилки колег. На своєму рівні був Тимощук. А в цілому збірна України мені чимось нагадувала зграю сполоханих і переляканих птахів, на місце стоянки яких зненацька забіг хижий вовк. Тактика, котру обрали тренери нашого колективу, вочевидь не сподобалася уболівальникам.

І, якщо відверто, її важко було зрозуміти. Моментами проявлялася якась боязкість, траплялися елементарні позиційні похибки, неточні передачі (на жаль, такий у наших вишкіл), намагання віддати м'яча обов'язково... назад просто пригнічували і дратували. Одне слово, навіть натяків на якусь злагодженість, чіткі командні дії ми не побачили. Хоча в мене склалося враження, що обидві команди цілком задовольнилися нічиєю. Ще б пак. Он збірна Росії показала добротну гру в Німеччині, але... програла (1:2). Ну і що з тих злагоджених дій, красивих комбінацій? Адже результат негативний — от вам і відповідь на запитання: що краще?

Десь у середині другого тайму явно напрошувалися заміни в складі господарів. Трибуни навіть підказували тренерові, що треба робити: випустити Вороніна. Але до рішучості з боку Олексія Михайличенка так і не дійшло. Все це неабияк засмутило, бо таку збірну Хорватії, як оця, можна було постаратися обіграти. Але лише за умов належної серйозної підготовки і рішучості. Втім, то лише моя особиста думка. Зрозуміло, існують інші.

Скажімо, після зустрічі в мікст-зоні півоборонець збірної Хорватії і київського «Динамо» **Огнен Вукоєвич** на прохання «Голосу України» так прокоментував хід матчу:

— Перед нами стояло конкретне завдання — насампеперед діяти дисципліновано і обов'язково зіграти агресивно. Як на мене, ми мали перевагу. Та змарнували чимало моментів. Особливо сильний тиск на ворота господарів ми чинили в кінці зустрічі. Загалом Хорватія показала класну гру. Гадаю, ми зобов'язані перемогти Україну в домашньому матчі у Загребі в липні...

Гра нашої команди в другому таймі не сподобалася і президентові ФФУ **Григорію Суркісу**. Але він зазначив:

— Ми поки що не програли жодної зустрічі і набрали сім очок (у хорватів тільки чотири). Маємо досить непоганий старт. Але у тренерського штабу попереду роботи непочатий край, бо треба серйозно підсилювати гру. Можливо, варто додатково залучити нових виконавців...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Харків—Київ.

На знімку: Івіца Крижанац (ліворуч) **намагався утримати Андрія Шевченка і таким робом.**

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2706

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

